

การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM)

ตามแนวทางการเกษตรอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา

พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

โดย

นายอำนาจ เดชะ

ผู้อำนวยการพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

สำนักพระราชวัง

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร การป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 57

ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2557 - 2558

บทคัดย่อ

เรื่อง การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน(IPM) ตามแนวทางการเกษตรอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

ลักษณะวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้วิจัย นายอำนาจ เศษะ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 57

(Integrated Pest Management, IPM)ตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน

ที่มุ่งเน้นวิธีการที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการแบบชีววิธี (Biological Control) ที่ใช้แมลงวันตัวห้ำ Tiger Fly

Tiger Fly (*Coenosia exigua*)

(Qualitative Research)

หรือเจ้าหน้าที่ผู้รักษาราชอุทยาน รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแล้วนำมาวิเคราะห์สรุปผล ซึ่งผลของ IPM

Tiger Fly

ข้อมูลและตัวชี้วัดต่างๆที่ปรากฏ ดังนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลักดัน ส่งเสริมให้มีการนำเอาไปใช้ในภาคการเกษตรอย่างจริงจัง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ

คำสำคัญ

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพการเกษตร หลายรัฐบาลเคยตั้งเป้าหมายว่าประเทศไทยจะเป็นครัวของโลกที่ผลิตอาหารเลี้ยงประชากรโลก แต่ในความเป็นจริงผลผลิตทางการเกษตรของเราโดยเฉพาะผักและผลไม้ไม่สามารถที่จะส่งออกได้มากตามเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากคุณภาพไม่สม่ำเสมอและมีการปนเปื้อนของสารเคมีที่ใช้ในการป้องกันกำจัดศัตรูพืช ซึ่งเป็นผลมาจากการบริหารจัดการศัตรูพืชที่ผิดวิธีที่มุ่งเน้นแต่การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชแต่เพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นการใช้สารเคมีเหล่านี้ ยังก่อให้เกิดผลเสียและปัญหาต่างๆตามมามากมาย ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศโดยรวม

ด้วยเหตุดังกล่าว จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องมีการศึกษาและนำเอาหลักการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (Integrated Pest Management, IPM) ตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน มาใช้ในภาคการเกษตรของประเทศไทย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างมั่นคงและยั่งยืนในทุกด้านของประเทศต่อไป

(นายอำนาจ เดชะ)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 57

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
วิธีการดำเนินการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
	6
บทที่ 2	
(IPM)	
(Nature Farming) และการเกษตรที่ยั่งยืน	11
(Sustainable Agriculture)	
	20
(IPM)	24
	28
(Insects)	
(Beneficial Insects)	35
	62
	68

()

3

	(IPM)	70
		98
((Biological Control)	Tiger Fly (<i>Coenosia</i> sp.)	109
		113

4

	(IPM)	115
		117
(IMP)		121
		125

5

	126
	133
	135
	138
	139

()

รูปภาพตัวอย่างพันธุ์นกและผีเสื้อที่พบในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ (IPM)	140
รายชื่อพันธุ์นกและผีเสื้อที่สำรวจพบในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ (IPM)	149
	164

3-1 แสดงปีที่เกิดการระบาดของหนองไขว่ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน
(2556)

110

2-1		29
3-1		73
3-2		74
3-3		74
3-4	1	78
3-5	ภาพตัวอย่างของพืชมাত্র 2 และตัวอย่างพืชมাত্র 3	78
3-6	4 5 ()	78
3-7	- 1,2	79
3-8		81
3-9		81
3-10		82
3-11		83
3-12		83
3-13		84
3-14		84
3-15		85
3-16	มาตรฐานในอัตราส่วน 250 กรัม : 5	85
3-17	ภาพผลที่เกิดขึ้นหลังจากการพ่นเชื้อราชีวเวอเรียแล้ว	86
3-18		89
3-19	5-7	90
3-20		90
3-21		91

()

3-22	ภาพการนำเม็ดพริกสดมาปั่นละเอียด แล้วนำมาแช่น้ำ เพื่อจะนำไป	92
3-23		92
3-24		93
3-25	5	94
3-26		94
3-27	ภาพขั้นตอนการเผาถ่านไม้ เพื่อนำผลผลิตมาทำน้ำส้มควันไม้	97
3-28	(1,000)	97
3-29	(Tiger Fly)	101
3-30	(Tiger Fly)	102
3-31	Breeding site (Tiger Fly)	103
3-32	(Tiger Fly)	104
3-33	Breeding site	105
3-34	Breeding site	105
3-35	(Liriomyzahuidobrensis Blanchard)	106
3-36		107
3-37		108
4-1		119
	หลังจากที่สูญหายไปเกือบ 30 ปี	
5-1	IPM	130
5-2	AVRDC-The World Vegetable Center	131
5-3	IPM	132
	IPM	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเพิ่มขึ้นของประชากรโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะเวลา 22 ปี จากปี พ.ศ. 2530 มีจำนวนประชากรโลกเพียง 5,000 (6,700 . . 2552 ,2556)

สภาพดิน น้ำ อากาศ สัตว์ป่า ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(Beneficial Insects)

ภูฝิงคราชนิเวศน์ ตั้งอยู่ที่ยอดดอยสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เล
สุเทพ อีก 5 กิโลเมตร เนื่องจากทำเลที่ตั้งอยู่

ดอกเมืองหนาวชนิดต่างๆได้ดี จนทำให้ราชอาณาจักรแห่งนี้เป็นที่โปรดปรานและเป็นที่ชื่นชมของ
พระราชอาคันตุกะ ตลอดจนผู้ที่ได้มาเยี่ยมชม จากการศึกษาสามารถปลูกไม้ดอกไม้ประดับ
พระตำหนักแห่งนี้จึงเป็นแหล่งกำเนิดหรือที่มาของมูลนิธิโครงการหลวง หรือโครงการปลูกพืช

53

(Leaf miner)

การแพร่ระบาดของแมลงวันหนอนชอนใบ เพื่อไม่ให้แพร่กระจายระบาดไปสู่แหล่งเพาะปลูกอื่นๆ
สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ทั้งชนิดที่ดูดซึมและถูกตัวตายในการป้องกัน ซึ่ง

2540-2541 ทั้งนี้เพราะแมลงวันหนอนชอนใบ สายพันธุ์ที่พบการระบาดในบริเวณพระตำหนัก
Liriomyza

huidobrensis

(,2549)

ทางเศรษฐกิจต่อภาคการเกษตรของประเทศไทย จึงได้หาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

“ ” “ ”

” เพื่อค้นหาวิธีการที่จะนำไปพัฒนาการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืช ที่จะไม่ก่อให้เกิด

(Integrated Pest Management, IPM)

แนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน (Sustainable Agriculture)

(Biological Control)

Tiger

Fly (Coenosia sp.)

(Beneficial Insects)

(IPM)

(The World Vegetable Center,

AVRDC)

ดังนั้น โครงการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการแมลงศัตรูแบบผสมผสาน(IPM)

หัวใจหลักของประเทศไทยที่ได้ชื่อว่า เป็นครัวของโลก และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนต่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. (Integrated Pest Management, IPM) ตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน
2. (IPM)

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

- ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
1. (IPM)
 2. (Nature Farming) และการเกษตรที่ยั่งยืน (Sustainable Agriculture)
 - 3.
 4. (IPM)
 - 5.
 6. (Insects) (Beneficial Insects)
 - 7.
 - 8.

ขอบเขตของการวิจัย

1. (IPM)
2. (Biological Control) Tiger Fly ในการควบคุมแมลงศัตรูพืช รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและในอนาคต
- 3.

วิธีดำเนินการวิจัย

1. (Qualitative Research)

(Integrated Pest Management, IPM)
(Sustainable Agriculture)

1.1 (Biological Control)

Tiger Fly

(Tiger Fly)

1.2

ปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

2.

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.

(Integrated Pest Management, IPM

)

2.เกษตรกรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรสามารถนำไปขยายผลสู่การใช้

3.

คำจำกัดความ

การจัดการศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน (Integrated Pest Management : IPM)

⋮

ใช้สิ่งแปลกปลอมอื่นๆ อย่างคุ้มค่า ซึ่งจะต้องลดหรือหลีกเลี่ยงอันตรายที่อาจเกิดกับ
IPM

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยชีววิธี (biological control)

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยวิธีเขตกรรม

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยวิธีกล

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยสารสกัดจากธรรมชาติ

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยการใช้สารเคมี

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยทางฟิสิกส์

⋮

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยการสำรวจศัตรูพืช

การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยใช้กฎหมาย

การคัดเลือกสายพันธุ์

แมลงวันซีโนเซีย *Coenosia sp.* (Diptera: Muscidae)
(Predator) ชนิดหนึ่งซึ่ง

ชอบใบ แมลงหวี่เพื่อยอ่อนในระยะที่มีปีก และเพื่อยจักจั่น

แมลงศัตรูธรรมชาติ (natural enemies)

หนอนชอนใบ(leaf miner)

เนื้อเยื่อพืช

การเกษตรแบบยั่งยืน (sustainable agriculture)

ระบบการบริหาร เพื่อทำการผลิตทางการเกษตรที่ตอบสนองต่อความจำเป็นและ

การเกษตรธรรมชาติ (nature farming)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบ ผสมผสาน (IPM)

ในศตวรรษที่ผ่านมาภาคการเกษตรมีการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในกระบวนการผลิตที่ทำให้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้น มีการบำรุงดินด้วยปุ๋ยสังเคราะห์และใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดแรงงาน แต่หลายปีที่ผ่านมาได้เกิดความตระหนักถึงผลกระทบของการเกษตรที่ได้ตามอย่างประเทศตะวันตก หรือที่เรียกว่าการเกษตรแบบปฏิวัติเขียว หรือการเกษตรเคมี (Chemical Agriculture) ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม จนทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของแนวคิดเกษตรกรรมแบบอินทรีย์และยั่งยืน แมลงศัตรูพืชเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลเสียหายต่อเกษตรกรรม และก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากประเทศไทยมีรายได้หลักจากการเกษตรกรรม เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพ สวยงาม สามารถวางขายในตลาดได้เกษตรกรจำเป็นต้องใช้สารเคมีในการป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูพืช อย่างไรก็ตามเมื่อใช้สารเคมีเหล่านี้ติดต่อกันเป็นเวลานานจะทำให้แมลงสร้างความต้านทานขึ้นทำให้ต้องเพิ่มปริมาณการใช้มากขึ้น และการนำเข้าสู่สารเคมีเพื่อกำจัดแมลงศัตรูพืชที่เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้มีสารเคมีกำจัดแมลงศัตรูพืชตกค้างในผลผลิตและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพต่อผู้บริโภคและเกษตรกร

ปัจจุบันได้มี การควบคุมแมลงศัตรูพืชด้วยชีววิธี ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการนำสิ่งมีชีวิตจากธรรมชาติมาใช้ในการป้องกันกำจัดและควบคุมแมลงศัตรูพืช ได้แก่ การใช้แมลงและจุลินทรีย์ทำลายแมลงศัตรูพืช โดยวิธีดังกล่าวมีความปลอดภัยสูงทั้งต่อ สภาวะสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของเกษตรกร อย่างไรก็ตามการเข้าใจสถานภาพ การควบคุมแมลงโดยชีววิธี แนวทางปฏิบัติการใช้สารชีวภัณฑ์ตลอดจนบทบาทภาครัฐในการให้การสนับสนุนทั้งทางด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อนำมาพัฒนาเป็นสารชีวภัณฑ์ควบคุมแมลงของประเทศและการให้การสนับสนุนของ

ภาคเอกชนจึงมีความสำคัญต่อประเทศไทยเพื่อนำไปสู่การเกษตรกรรมที่ยั่งยืนต่อไปปัญหาของการเกษตรในปัจจุบันธรรมชาติได้จัดทุกสิ่งทุกอย่างไว้อย่างสมดุลดีแล้ว เราจึงควรให้ความสำคัญแก่ธรรมชาติและใช้ประโยชน์จากธรรมชาติอย่างเต็มที่ พร้อม ๆ กับหาทางอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาตินั้นไว้ให้คงอยู่ตลอดไป แต่ที่ผ่านมามนุษย์ทำการเกษตรโดยเก็บเกี่ยวประโยชน์จากธรรมชาติแต่ไม่คำนึงถึงว่าจะส่งผลเสียต่อธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมอย่างไรบ้าง สารเคมีกำจัดวัชพืชหรือแมลงศัตรูพืช มิได้ทำลายแต่วัชพืชหรือแมลงศัตรูพืชเท่านั้น แต่ยังกระจายไปสู่อากาศ ถูกชะล้างลงสู่ดินและแหล่งน้ำต่างๆ ทำให้อากาศไม่บริสุทธิ์ ดินมีสารเคมีปนเปื้อน แหล่งน้ำต่างๆ มีสารพิษเจือปนจนกระทบต่อห่วงโซ่อาหารในธรรมชาติ นอกจากนี้พิษของสารเคมีเหล่านั้นยังตกค้างอยู่ในผลผลิตต่างๆ ซึ่งเป็นอาหารของมวลมนุษย์ ทำให้เป็นอันตรายทั้งต่อผู้บริโภคและเกษตรกร นั่นก็คือทำให้ประชาชนซึ่งเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคต้องเจ็บป่วยนอกจากนี้แล้วผลของการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชหรือที่เรียกสั้นๆว่า “ยาฆ่าแมลง” ยังส่งเสริมให้แมลงศัตรูพืชพัฒนาตัวเองให้สามารถต้านทานต่อสารเคมีมากขึ้นทำให้ต้องใช้ยาฆ่าแมลงในอัตราสูงขึ้น หรือต้องเปลี่ยนไปใช้ยาที่มีพิษเพิ่มขึ้น และไม่เพียงแต่เท่านั้นยาฆ่าแมลงยังทำลายแมลงศัตรูธรรมชาติพวกตัวห้ำตัวเบียน ซึ่งเป็นแมลงที่มีประโยชน์ไปด้วย ส่งผลให้สมดุลธรรมชาติเสียไป แมลงศัตรูพืชก็ยิ่งจะต้านทานต่อยาฆ่าแมลงและเกิดการระบาดอย่างรุนแรง จนเกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในการผลิตเพิ่มขึ้น ในการซื้อสารเคมียาฆ่าแมลงในปริมาณที่มากกว่าเดิมและมีความเป็นพิษสูง จนส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงในการขาดทุนและมีผลเสียต่อสุขภาพที่นำมาสู่การเจ็บป่วย ที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการรักษา ท้ายที่สุด จากค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในทุกๆด้าน ก็ก่อให้เกิดการขาดทุนและมีปัญหาความยากจนตามมาซึ่งจากที่กล่าวมานี้จะชี้ให้เห็นว่าถ้าใช้แนวทางการแก้ไขปัญหาทางการเกษตร โดยเฉพาะเรื่องการบริหารจัดการศัตรูพืชที่ผิดวิธีนั้น จะส่งผลกระทบมากมายทั้งในเรื่องของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม อันจะส่งผลโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศโดยรวม

แนวคิดของเกษตรธรรมชาติ (Nature Farming) และการเกษตรที่ยั่งยืน (Sustainable Agriculture)

ความหมายของเกษตรธรรมชาติ

เกษตรธรรมชาติหมายถึง การทำการเกษตรที่ไม่ใช้ปุ๋ยเคมี และสารเคมีทางการเกษตร ทุกชนิดแต่จะให้ความสำคัญของดินเป็นอันดับแรก ด้วยการปรับปรุงดินให้มีความเหมาะสมในการเพาะปลูกเหมือนกับดินในป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ โดยการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นวิธีการที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อม ไม่เป็นอันตรายต่อเกษตรกรและผู้บริโภคสามารถให้ผลผลิตที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ เป็นระบบเกษตรที่มีความยั่งยืนถาวร เป็นอาชีพที่มั่นคง ระบบเกษตรที่ยั่งยืนควรมีลักษณะการจัดการทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรที่เลียนแบบระบบนิเวศของป่าธรรมชาติคือมีความหลากหลายทางชีวภาพ มีกลไกควบคุมตัวเอง มีการพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากภายนอกน้อยที่สุดตามความจำเป็นสำหรับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช พยายามลดการใช้สารเคมี โดยการใช้วิธีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานกล่าวคือควรให้ความสำคัญกับระบบการปลูกพืชที่เกื้อกูลกันเพื่อสร้างความสมดุลตามธรรมชาติในระบบการเกษตร (สุพัตรา, 2540: 76-79)

หลักเกษตรธรรมชาติ

ซากพืชมูลสัตว์รวมทั้งซากสัตว์ โดยมีสัตว์เล็ก ๆ เช่น ไส้เดือน กิ้งกือจิ้งหรีด ฯลฯ กัดแทะเป็นชั้น

มาถึงขั้นเสียหายและยังสามารถให้ผลผลิตได้ตามปกติ นั่นก็คือ ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่บนดินที่มีความอุดมสมบูรณ์จะสามารถต้านทานโรคและแมลงได้นอกจากนี้พืช

ความสำคัญของเกษตรธรรมชาติ

ผลผลิตซึ่งเป็นอันตรายสะสมในร่างกายของผู้บริโภคทำให้อายุโดยเฉลี่ยของมนุษย์มีอายุสั้นลงจาก
ความปลอดภัยทั้งกับเกษตรกรผู้ผลิตและผู้บริโภคดังนั้นการศึกษาเรียนรู้ เรื่อง เกษตรธรรมชาติอย่าง

(Nature Farming towards through Sustainable Agriculture) (Sustainable Agriculture)

- 1.
 - 2.
 - 3.
 - 4.
 - 5.
 - 6.
- 2
- 1.
 - 2.
- 2.1

2.2

2.3

2.4

2.5

ในการทำเกษตรกรรมชาตินั้นเป็นเรื่องที่ไ

3

ใส่ปุ๋ยหมักมากและให้ปุ๋ยน้ำชีวภาพบ่อยครั้ง ปริมาณปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำชีวภาพที่ให้จะลดลงเรื่อยๆ
()

เนื่องจากมีแมลงศัตรูธรรมชาติมากขึ้นจนถึงระดับที่สามารถควบคุมแมลงศัตรูพืชได้ แมลงศัตรู

ลดต่ำลงในปีหลังแต่ผลผลิตจะเพิ่มขึ้นในปีหลังซึ่งตรงกันข้ามกับการทำเกษตรเคมี นั่นก็คือการ

สมบูรณ์ขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากเกษตรธรรมชาติ

" " ซึ่งเป็นที่เกาะยึดของรากพืชและเป็นแหล่งอาหารของพืช พร้อมกันนั้นก็ไม่ได้เลย

รวมทั้งมีการใช้วิทยาการและภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกันซึ่งจะส่งผล

บริโภค จึงเป็นระบบการเกษตรที่มีความยั่งยืนเป็น

อาชีพที่มั่นคง นั่นก็คือเกษตรกรรมชาตินั้นเป็นแนวทางที่จะไปสู่การเกษตรที่ยั่งยืนนั่นเอง

สื่อสิ่งพิมพ์

1. ชตระกูลถั่วให้มากขึ้น
- 2.
3. -
4. (IPM)
- 5.
- 6.
- 7.

จัดการที่ดินและน้ำของเกษตรกรที่มีที่ดินน้อยเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4

(, 2540)

30 : 30 : 30 : 10
 1 30 %

การเลี้ยงสัตว์และพืชน้ำต่างๆ

2 30 %

3 30 %

4 10 % เป็นที่อยู่อาศัย เลี้ยงสัตว์ และ โรงเรือนอื่น ๆ

เกษตรกรธรรมชาติมีแนวทางและข้อดีดังต่อไปนี้

- 1.

จึงขาย เพราะถ้านั้นเพื่อการค้า ก็อาจจะขาดทุนได้แต่การผลิตเพื่อกินเพื่อใช้ในครัวเรือน ไม่มีคำว่า

ต้นช่วยป้องกันภาวะ โลกร้อนและลดภัยธรรมชาติ การปลูกพืชเชิงเดี่ยว การเลี้ยงสัตว์เชิงเดี่ยวทำลาย

2.

3.

หนึ่งชนิดใด เป็นศัตรูพืช ขอมรับการเสียหายที่อาจมีบ้างถือว่าเป็นธรรมดาหรือเป็นธรรมชาติ การ

4.

(" ")

5.

" "

ดินไม่เสีย และดีขึ้นเรื่อยๆ แบบยั่งยืน อาจปลูกพืชตระกูลถั่วบำรุงดิน มีไม้ต้นเอนกประสงค์ที่ช่วย

(

Albizialebbeck (L.) Benth.)

6.

7.

ควรเลิกทำการเกษตรเชิงเดี่ยวเพื่อการค้าที่ต้องพึ่ง

ดิ แทนวิถีชีวิตที่ดิรน ไม่พอเพียงในกระแสน

ลดลง แต่ผลผลิตสูงขึ้นซึ่งเป็นการทำการเกษตรที่ยั่งยืน

การป้องกันและกำจัดวัชพืช

- 1.
2. ใช้วัสดุคลุมดินซึ่งเป็นการปกคลุมผิวดินช่วยอนุรักษ์ดินและน้ำและเป็นการเพิ่ม

เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีพลาสติกที่ผลิตขึ้น สำหรับการคลุมดินโดยเฉพาะซึ่งสามารถนำมาใช้ได้

- 3.

ผู้บริโภครวมถึงผู้ผลิตที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ เป็นระบบเกษตรที่มีความยั่งยืน ถาวร เป็น

สารเคมี ไม่ใช่ปุ๋ยเคมี รวมทั้งไม่ใช่สิ่งขับถ่ายจากมนุษย์ในการปรับปรุงดิน จึงปลอดภัยต่อผู้บริโภครวมถึงผู้ผลิต

เป็นผักที่ไม่มีสารพิษหรือมีสารพิษตกค้างอยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ดังนั้นผักปลอดสารพิษจึงอาจแบ่งได้เป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นผักที่ขึ้นเองตามธรรมชาติหรือผักที่ปลูกโดยวิธีเกษตรธรรมชาติ ซึ่งไม่มีสารพิษตกค้างในผลผลิต กลุ่มที่เป็นผักผลิตโดยวิธีทั่วไปโดยมีการควบคุมการใช้สารเคมีซึ่งอาจมีการใช้สารเคมีในระยะแรกๆ และ

“

ทั้งนี้เพราะดินยิ่งดีก็จะยิ่งได้ผล ส่วนวิธีการปรับปรุงดินก็คือการเพิ่มความ
ซึ่งทำได้โดยการทำดินให้มีความสะอาดและบริสุทธิ์
ก็จะยิ่งทำให้พลังการเจริญเติบโตของพืชดีขึ้น " (1 2492 :
)

หลักเกษตรธรรมชาติ

เป็นหลักการที่เลียนแบบมาจากป่าที่สมบูรณ์นั่นเอง ซึ่งจะประกอบด้วยการปฏิบัติการ

1. :
2. :
3. :

หลักข้อที่ 1

ที่มีประโยชน์เพิ่มขึ้นทั้งชนิดและปริมาณ

การปลูกพืชหมุนเวียน :เนื่องจากพืชแต่ละชนิดต้องการธาตุอาหารแตกต่างกันทั้งชนิด
อีกทั้งระบบรากยังมีความแตกต่างกันทั้งในด้านการแผ่กว้างและหยั่งลึก ถ้ามีการ

จัดระบบการปลูกพืชอย่างเหมาะสมแล้วจะทำให้การใช้ธาตุอาหารมีทั้งที่ถูกใช้และสะสมสลับกันไปทำให้ดินไม่ขาดธาตุอาหารธาตุใดธาตุหนึ่ง และเทคนิคที่สำคัญในการปลูกพืชตระกูลถั่วหรือพืช

1 :

หัวข้อที่ 2

จะมีทั้งแมลงที่เป็นศัตรูพืชและแมลงที่เป็นศัตรูธรรมชาติที่จะช่วยควบคุม

1.

1.1

1.2 /

1.3 ควรปลูกพืชที่มีระบบรากสั้นและรากยาวสลับกับ เพื่อให้รากแผ่กระจายไปหา

1.4 ควรปลูกพืชตระกูลถั่ว เช่น ถั่วต่างๆ พืชตระกูลถั่วจะช่วยเพิ่มธาตุไนโตรเจน

1.5

()

1 :

1.6 ควรปลูกพืชที่มีเศษเหลือทิ้งเช่น ส่วนของใบและลำต้นหลังการเก็บเกี่ยวมา

1.7

2.

2.1

/

/

2.2

โรยไว้ที่แปลงเพื่อป้องกันแมลงก็ได้ นอกจากนี้ใบตะไคร้หอมยังนำมาทำน้ำยาสมุนไพรฉีดพ่น

2.3 การปลูกพืชบางชนิดซึ่งมีกลิ่นหรือสารไล่แมลงศัตรูพืช เช่น ผักกาดหอม

2.4

2.5

หรือการปลูกกุยช่ายร่วมกับพืชตระกูลพริก มะเขือจะช่วยป้องกันโรคเหี่ยว ที่เกิดจากเชื้อฟิวราเรียม

2.6

2.7

2.8

2.9

2.10

2.11

3. อนุรักษ์แมลงที่มีประโยชน์ ซึ่งสามารถทำได้โดย

3.1

3.2

3.3

การป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูพืชตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน

1. การป้องกันและกำจัดโดยวิธีกล (mechanical control)

2. การป้องกันและกำจัดโดยวิธีเขตกรรม (cultural control)

2.1

2.2

2.3 การเก็บเกี่ยวพืชเพื่อหลีกเลี่ยงการทำลายของโรคและแมลง

2.4

2.5

2.6

3. การป้องกันและกำจัดศัตรูพืชโดยชีววิธี (biological control)

3.1 แมลงตัวทำ (Predators)

(Predatory Insects Predators)

เหยื่อที่เป็นแมลงด้วยกันเป็นอาหาร บางชนิดเป็นแมลงตัวทำทั้งในระยะที่เป็นตัวอ่อนและตัวเต็มวัย บางชนิดเป็นตัวทำเฉพาะระยะตัวอ่อน บางชนิดก็เป็นตัวทำตอนเป็นตัวเต็มวัย จะออ โดยการกัดกินตัวเหยื่อ หรือ การดูดกินของเหลวในตัวเหยื่อ มนุษย์ใช้ ประโยชน์จากแมลงตัวทำ

พวกที่ออกล่าเหยื่อที่เคลื่อนที่ ปกติแล้วแมลงตัวทำในกลุ่มนี้ มีความว่องไวในการออกหาเหยื่อ มักจะมีวัยวะที่ดัดแปลงไปเพื่อช่วยในการจับเหยื่อ เช่น มีขาที่ยาวสำหรับจับเหยื่อ เช่น ตั๊กแตนตำข้าว มีตาใหญ่เพื่อจะได้เห็นเหยื่อได้ชัดเจน เช่น แมลงปอ พวกที่กินเหยื่ออยู่กับที่ เช่น ตัวเต่าลายกินเพลี้ยอ่อน ซึ่งไม่มีวัยวะดัดแปลงเป็นพิเศษแต่อย่างใด

ตัวทำที่มีปากแบบแทงดูด จะแทงปากเข้าไปดูดกินของเหลวต่าง ๆ ในตัวแมลง

- 1.
- 2.
- 3.
4. ตัวทำจะอาศัยอยู่คนละที่กับแมลงที่เป็นเหยื่อ และออกหาอาหารในที่ต่าง ๆ กัน

(O. Coleoptera F. Coccinellidae)

(O. Coleoptera F. Coccinellidae)

(O. Diptera F. Dolichopodidae)

(O. Coleoptera F. Carabidae)

(O. Coleoptera F. Carabide)

(O. Hymenoptera F. Vespidae)

(O. Hymenoptera F. Vespidae)

(O. Hymenoptera F. Vespidae)

(O. Hymenoptera F. Pompilidae)

(O. Neuroptera F. Hymerobidae) ใช้เข็มยาวกัดเหยื่อแล้วดูดน้ำในตัว

(O. Neuroptera F. Hymerobidae) ใช้เข็มยาวกัดเหยื่อแล้วดูดน้ำในตัว

(O. Hemiptera F. Pentatomidae)

(O. Hemiptera F. Redcevidae)

(O. Permaptera F. Carinophoridae)

(O. Odonata F. Libellulidae)

(O. Odonata F. Calopterygidae)

(O. Diptera F. Syrphidae)

(O. Coleoptera F. Staphylinidae)

3.2 แมลงตัวเบียน (Parasitoids)

(Parasitic Insects Parasitoids)

ครบวงจรชีวิตของพวกมัน ทำให้เหยื่ออ่อนแอและตายในที่สุด

ในไข่ ตัวอ่อน ดักแด้ หรือตัวเหยื่อที่โตเต็มวัย ขึ้นอยู่กับชนิดของตัวเบียนนั้นๆ หลังจากนั้นเมื่อไข่ฟักเป็นตัวอ่อน เช่น เป็นตัวหนอน ซึ่งจะใช้ร่างกายของเหยื่อเป็นทั้งที่อยู่อาศัยและเป็นอาหารไป

เช่น นำหวานจากดอกไม้ เหยื่อของแมลงตัวเบียน มีทั้งที่เป็นแมลงด้วยกันเอง หรือ สัตว์ชนิดอื่นๆ

แมลงเบียนไข่ หมายถึง แมลงเบียนที่อาศัยหากินภายในไข่ของแมลงที่เป็น

แมลงเบียนตัวเต็มวัย เป็นแมลงตัวเบียนที่ออก ไข่ และตัวอ่อนอาศัยแมลงที่

เจริญเติบโตครบวงจรชีวิตเข้าระยะดักแด้ไปพร้อมกับเหยื่อ และแมลงตัวเบียน เมื่อเติบโตเป็นตัวเต็ม

ลักษณะเด่นของแมลงตัวเบียน

1.

2. ตัวเบียนมีขนาดเล็กกว่าเหยื่อมาก ส่วนใหญ่เหยื่อหนึ่งตัวจะมีตัวเบียนอาศัยอยู่

3. ตัวเบียนจะค่อย ๆ ดูดกินอาหารจากเหยื่ออย่างช้า ๆ และทำให้เหยื่อตายเมื่อตัว

4.

(O. Diptera F. Tachinidae)

(O. Hymenoptera F. Sphecidae)

(O. Hymenoptera F. Ichneumonidae)

4. การกำจัดแมลงด้วยสมุนไพรต่างๆ

ในแนวทางการเกษตรธรรมชาติที่แท้จริงมีแนวคิดที่เคร่งครัด ยึดเป็นอุดมการณ์ทางการเกษตร ค้นหาสิ่งที่เป็นหรือมีอยู่ในธรรมชาติเพื่อที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้หลายทาง

สะอาดบ้าน ไบยาสูบ ตำแย โลติิน หนอนตายอยาก บอระเพ็ด ข่า ขมิ้น สาบเสือ เป็นต้น

5.

มนุษย์ เชื้อราบิวเวเรียมบาสเซียน่า เมธาไรเซียม เมื่อ ถูกบริเวณลำตัวของแมลงเชื้อจะฝังเส้นใยไป

7 - 15

6.

(host plant resistance)

(Integrated Pest

Management: IPM)

(2550)

(Integrated Pest Management: IPM)

(Mechanical Control),

(Cultural Control),

(Ecological Control)

(2551)

ศัตรูพืชโดยชีววิธี โดยใช้ร่วมกับวิธีการอื่นๆ ที่ไม่ไปทำลายศัตรู

เจาะจงทำลายศัตรูพืช (ในกรณีที่มีให้เลือก) หลีกเลี่ยงการใช้สารเคมีที่มีฤทธิ์ฆ่าอย่างกว้างขวาง

1)

2) เพื่อหลีกเลี่ยงการต้านทานสารเคมีของศัตรูพืช เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม และ

3)

การควบคุมและป้องกันกำจัดศัตรูพืช หมายถึงวิธีการใดๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลดหรือหยุดยั้ง หรือทำลาย หรือขัดขวางการก่อความเสียหายของศัตรูพืช ให้อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับ
จะใช้วิธีการใดๆ ทั้งนี้แล้วแต่ ชนิดของศัตรูพืช ปริมาณ

4

1. (avoidance)

จัดระบบปลูกพืชหมุนเวียนเพื่อลดต่อการเกิดของศัตรูพืช การใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีการ
(certified seed) (quarantine law)

2. (eradication)

3. (protection)

4. (therapy)

(IPM)

1. (mechanical method)

1.1

1.2

ศัตรูพืชโดยตรง วิธีการนี้มักจะดำเนินการหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชแล้ว เช่นการเผาตอซังข้าว

1.3

2. (physical method)

3. (cultural method)

3.1

3.2

3.3 (crop rotation)

3.4

3.5

3.6 การเลือกพื้นที่ปลูกในที่ซึ่งไม่ปรากฏการระบาดของศัตรูพืชมาก่อน

3.7 การเลือกฤดูหรือช่วงเวลาปลูกที่เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงการระบาดของศัตรูพืช

3.8

3.9 (resistant variety)

ผสมพันธุ์ เพื่อหาพันธุ์ที่แข็งแรง ต้านทานต่อศัตรูพืช เช่น พันธุ์ข้าว กข.9 .27

1

GT1

4. (biological method)

และเชื่อว่าเป็นวิธีการควบคุมศัตรูพืชได้ถาวรกว่าวิธีอื่นๆ แต่การค้นคว้ายังไม่แพร่หลายมากนัก

5. (legal control)

กักันพืช ทั้งนี้การนำเข้าพืชหรือวัสดุ

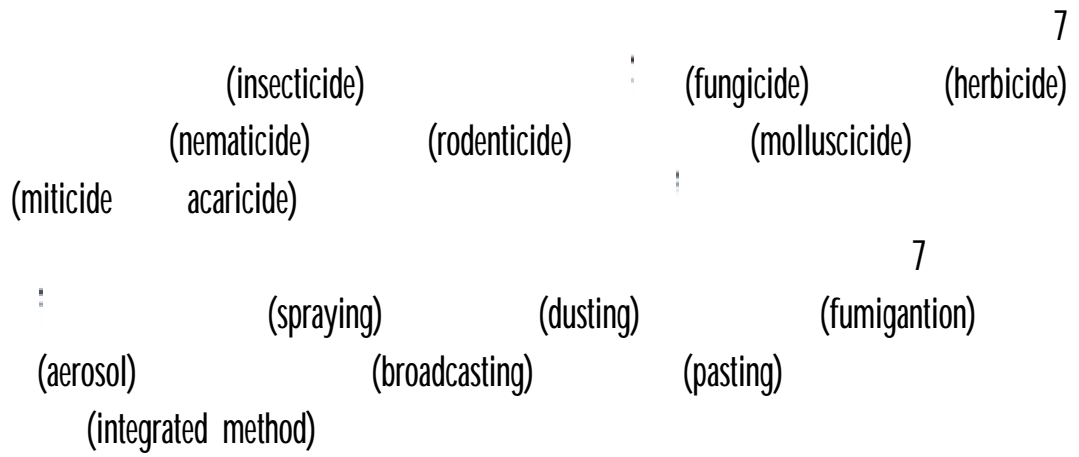
6. (chemical method)

6.1 (inorganic pesticide)

6.2 (organic pesticide)

(synthetic pesticide)

ใช้ร่วมกันแล้ว ยังต้องขึ้นอยู่กับชนิดของพืช ภูมิอากาศ และสภาพท้องถิ่น (มูลนิธิกร , 2531) กล่าวคือต้องมีมาตรการหลายๆ ประการมาเกี่ยวข้อง เช่น ความรอบรู้ในเรื่อง

เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงได้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆที่ทันสมัย เข้ามาช่วยในการเพิ่มผลผลิตทางด้าน

สารเคมีในสารปราบศัตรูพืช หรือสารเคมีใดๆ ก็ตาม ที่นำมาใช้เพื่อฆ่าทำลายหรือ
 ครอบงำส่วนต่างๆของวัชพืชที่ขยายพันธุ์ได้ที่อยู่ในดินหรืออยู่บนดิน เป็นสารที่ใช้ป้องกัน
 ทำลายไล่ และลดปัญหาของศัตรูพืชและสัตว์ก่อความรำคาญ เช่น เพลี้ย หนอนผีเสื้อ ตั๊กแตน

แผนภาพที่ 2-1

<http://www.biothai.net/node/8688>

สารกำจัดศัตรูพืช อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพให้แย่งทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง
 อาการที่รุนแรง อย่างมะเร็ง เป็นต้น และมีหลักฐานที่เชื่อได้ว่า การได้รับสารกำจัดศัตรูพืช มีผลกับ

:

:

3

1. () 90

กำจัดศัตรูพืชจะเข้าสู่ร่างกายผ่านทางผิวหนังโดยตรง เช่นเมื่อเกษตรกรสัมผัสกับพืชผลที่เพิ่งจะฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชหรือเมื่อสารเคมีกำจัดศัตรูพืชสัมผัสผิวหนัง หรือเสื้อผ้าที่เปียกชุ่มด้วย

:

2. ทางการหายใจ (โดยการสูดดม) เกษตรกรที่ฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืช หรือผู้คนที่

ที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารเคมีที่อันตรายที่สุดคือสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ไม่มีกลิ่น เพราะเกษตรกร

3. ทางปาก (โดยการกิน) เกิดขึ้นได้เมื่อคนเราดม กินสารพิษโดยบังเอิญหรือโดยเจตนา

เช่น โดยการกินอาหารที่ปนเปื้อนสารเคมีหรือดื่มน้ำที่ปนเปื้อนสารเคมีเข้าไปส่วนผู้บริโภคนั้น

75%

89.22%

ศัตรูพืชที่ตกค้างอยู่ในอาหารเป็นหนึ่งในปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่ก่อให้เกิดโรคมะเร็งและปัญหาทาง

2547

(carbamate and phynoxy herbicide)

(organophosphates)

(pyrethrine)

1.

สำคัญ มีพิษค่อนข้างสูง สลายตัวเร็ว มีฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสแบบถาวร
 (), (),
 (), (), (), ()

ท้องเดิน ตาพร่า ลึนกระตุก เหนือและน้ำตาไหล น้ำลายฟูมปาก อูจจาระปัสสาวะรด ชัก หายใจ

2.

เป็นพิษสูง สลายตัวเร็ว มีฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสแบบชั่วคราว ตัวอย่าง
 (), (,), (,)

3. กลุ่มออร์กาโนคลอรีน เป็นสารกำจัดแมลงที่มีคลอรีนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

4.

มีอาการคัน ผื่นแดง บางรายมีอาการจามคัดจมูก ในรายที่เคยเป็นโรคหอบ เมื่อสูดหายใจเอาสารพิษนี้เข้าไป จะทำให้หอบมากขึ้น ถ้าได้รับมากจะมีอาการชัก กล้ามเนื้อกระตุก และ

และความผิดปกติในเรื่องพฤติกรรม เด็กที่อยู่ในบ้านที่ใช้ยาฆ่าแมลงเป็นประจำพบว่ามีความเสี่ยงที่

6.5

สุขภาพเพียงเท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจอีกด้วย

ของธรรมชาติตามระบบนิเวศยังไม่เกิดขึ้นมากนัก ทั้งนี้

เป็นค่อยไป จึงอยู่ในวิสัยที่ธรรมชาติสามารถปรับดุลของตัวเองได้ กาลเวลาผ่านมาจนกระทั่งถึงระยะเมื่อไม่กี่สิบปีมานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

ดังกล่าวนี้ ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกันในทุกประเทศทั้งที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา เช่น ปัญหา

รวดเร็ว สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า 98%

95% ของยาปราบวัชพืช ที่ฉีดพ่น กระจายได้สู่พื้นอื่นๆ นอกเหนือจากพื้นที่เป้าหมาย รวมถึงเข้าไปถึงสิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่เป้าหมาย อากาศ น้ำ และ

แหล่งน้ำและดิน ทำให้ผู้ที่ใช้แหล่งน้ำนั้นๆ ได้รับสารเคมีเข้าไปในร่างกายโดยที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะมีสารเคมีตกค้างมาถึงที่บริเวณเหล่านี้ด้วย และอาจทำให้สัตว์ที่มาดื่มน้ำนั้นๆ ได้รับอันตราย

มด้านทานต่อสารกำจัดศัตรูพืช (อาการคือยา) ขึ้นได้ ซึ่งทำให้เกิดความ

1

อย่างยิ่ง คือ ศัตรูธรรมชาติที่อาศัยอยู่บริเวณเดียวกับศัตรูพืช เช่น ตัวห้ำ และตัวเบียน ศัตรูธรรมชาติเหล่านี้มักจะอ่อนแอต่อสารกำจัดศัตรูพืชยิ่งกว่าศัตรูพืช ทำให้ประชากรของศัตรูพืชเมื่อถูกทำลายลงมาก ๆ

หนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากสารกำจัดศัตรูพืชก็คือ พวกที่ช่วยผสมเกสร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสิ่ง พืช

ด้านนี้ แต่คาดว่าน่าจะมีมูลค่ามหาศาลเช่นเดียวกัน เมื่อสารเคมีกำจัดศัตรูพืชซึมลงสู่ดิน ใต้เดือน

เจริญเติบโตของพืชที่เพาะปลูก สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีความเป็นพิษสูงต่อใต้เดือนได้แก่สารเคมี

()

()

70%

2,4-D

ได้รับพิษและการลดลงของสัตว์ที่กินศัตรูพืชเป็นอาหารเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ระบบนิเวศไม่
กทั้งศัตรูพืชที่ได้รับสารเคมีอย่างต่อเนื่องจะเริ่มสร้าง

. .1945

1,000

โคดสีน้ำตาลในนาข้าวและเปลี่ยนแป้งในไร่มันสำปะหลังที่มีความถี่

ที่ตามมาคือเกษตรกรเพิ่มการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช และยังสร้างผลเสียระยะยาวต่อระบบนิเวศที่

ประเทศไทยนำเข้าสารเคมีกำจัดศัตรูพืชเป็นมูลค่าหลายหมื่นล้านบาท โดยที่ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า และแนวโน้มมูลค่าการนำเข้าได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามแนวโน้มของราคา น้ำมันที่เป็นปัจจัยการ

	10%	()
30%		()
		"	"

ค่าใช้จ่ายการว่าจ้างฉีดพ่นสารเคมี ทำให้ต้นทุนเกี่ยวกับสารเคมีในการทำการเกษตรยังมีมูลค่าสูงขึ้น

1,000 / / 1,000 /

16

2554	
2553	(55)

2,785 ล้านบาทต่อปี ทั้งนี้ สหภาพยุโรปเคยมีมาตรการกีดกันสินค้าพริกส่ง 800-900

ไปยังการส่งออกผักไทยไปยังประเทศอื่นๆ ปัญหาสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกำลังอยู่ในขั้นวิกฤต

พบว่าสินค้าจากประเทศไทยมีจำนวนสูงที่สุดในโลก ทั้งๆที่มีปริมาณ การส่งออกผักผลไม้ที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ปัญหาของสารเคมีตกค้างในผักผลไม้ส่งออกยุโรปเป็นเพียง

ที่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรและผู้บริโภคคนไทย สังคมไทยควรแปรคำเตือนและมุมมองของ สหภาพยุโรปเพื่อนำมาเป็นจุดเริ่มต้น ในการปฏิรูประบบการควบคุมสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ซึ่ง

จากการส่งออกเท่านั้น แต่เพื่อฟื้นฟูสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยทุก

น รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรต้องมีการกำหนดนโยบายหรือสร้างแรงจูงใจ /

ก็จะไม่ทำให้ผลตอบแทนสุทธิที่เป็นตัวเงินแตกต่างจากเดิมมากนัก ซึ่งเมื่อรวมกับความรู้ความเข้าใจ ยวกับผลตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน ซึ่งเกษตรกรจะได้รับแล้ว การผลิตเกษตรปลอดภัยก็น่าจะเป็น

(Insects)

(Beneficial Insects)

	(Insect)		
(Arthropoda)		13	
2	3		
			Chitinous Exoskeleton)

สูงในการวิวัฒนาการเพื่อการดำรงชีวิต ในขณะที่สัตว์ชนิดอื่น ๆ จำนวนมากต้องสูญพันธุ์ไปเรื่อย ๆ จนหมดไปจากโลก ตรงกันข้ามกับแมลงที่มีการดำรงชีวิตและการแพร่พันธุ์กระจายไปตามที่ต่าง ๆ

ได้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

เหมือนกับสัตว์ชนิดอื่น เนื่องจากแมลงสามารถปรับสภาพการดำรงชีวิตให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็น

(Insect pest)

30

6

1.

2.

เข้าไปในท่อลำเลียงน้ำและ อาหารของพืช เพื่อดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ, หรือส่วนต่างๆ ของพืช ทำให้พืชที่ถูกดูดน้ำเลี้ยงจะมี

นอกจากนี้แมลงจำพวกนี้ยังเป็นสาเหตุสำคัญต่อการ

3.

ขาดส่วนที่สะสมอาหารเพื่อใช้ในการเจริญเติบโต ทำ

4.

5.

6.

1

1.

(Field crop)

เกี่ยวผลผลิตเพียงครั้งเดียว เป็นทั้งพืชล้มลุกปีเดียวหรือนานหลายปี มักปลูกในพื้นที่มากเป็น

1.

(Green stink bug)

Nezara viridula Linnaeus

Pentatomidae

Hemiptera

มวนเขียวข้าวเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญของถั่วเหลืองและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอีก

- Scelionidae) :
2. Telenomus sp. Trissolcus basalis (Hymenoptera:
Sycanus collaris Fabricius (Hemiptera: Reduviidae)
(Stink bug)
: Tetroda denticulifera (Berg)
: Pentatomidae
: Hemiptera
:

Stylet

Stylet เจาะลงไปไนใบและลำต้นข้าวแล้วดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ของต้นข้าว
เหี่ยวเฉา นอกจากนี้ตัวเต็มวัยซึ่งมีขนาดใหญ่ เมื่อไปเกาะตามลำต้น

3. (rice thrips)
: Stenchaetothrips biformis (Bagnall)
: Thripidae
: Thysanoptera
:-

เพลี้ยไฟทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะทำลายข้าวโดยการดูดกินน้ำเลี้ยง จากใบข้าวที่
ระบาดในระยะกล้า เมื่อใบข้าวโตขึ้นใบที่

2-3

4. (whitebacked planthopper , WBPH)

: *Sogatella furcifera* (Horvath)

: Delphacidae

: Homoptera

:-

Sogatella furcifera (Horvath)

30

ภาคเหนือตอนบนมากกว่าภาคกลาง ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของเพลี้ยกระโดดหลังขาวจะดูดกินน้ำ
เลี้ยงจากโคนกอข้าว ต้นข้าวที่ถูกทำลายใบมีสีเหลืองส้ม ซึ่งต่างจากต้
น้ำตาลทำลายจะแสดงอาการใบสีน้ำตาลแห้ง เมื่อมีปริมาณแมลงมาก ต้นข้าวอาจจะถูกทำลายจน
เหี่ยวและแห้งตายในที่สุด การระบาดค่อนข้างกระจายสม่ำเสมอเป็นพื้นที่กว้าง ซึ่งแตกต่างจาก

5. (brown planthopper, BPH)

: *Nilaparvata lugens* (Stål)

: Delphacidae

: Homoptera

: -

Nilaparvata lugens (Stål)

วัยมีลำตัวสีน้ำตาลถึงสีน้ำตาลปนดำ มีรูปร่าง 2

(macropterous form)

(bracrypterous form)

เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ทำลายข้าวโดยการดูดกินน้ำเลี้ยง
จากเซลล์ที่อ่อนำอาหาร บริเวณโคนต้นข้าวระดับเหนือผิวน้ำ ทำให้ต้นข้าวมีอาการใบเหลืองแห้ง

" (hopperburn)

2 - 3 (generation)

กระโดดสีน้ำตาลในนาข้าวนาข้าวที่ขาดน้ำ ตัวอ่อนจะลงมาอยู่ที่บริเวณ โคนกอข้าวหรือบนพื้นดินที่
และมีความชื้น นอกจากนี้เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัส โรคใบหงิก (rice
raggedstunt) มาสู่ต้นข้าว ทำให้ต้นข้าวมีอาการแคะแกระต้นเตี้ยใบสีเขียวแคบและสั้น

6. เพลี้ยจักจั่นสีเขียว (green rice leafhopper)

: *Nephotettix virescens* (Distant)

: Cicadellidae

: Homoptera

: -

Nephotettix virescens (Distant)

Nephotettix nigropictus (Stal)

2

nigropictus (Stal)

2

N. virescens

(Distant) ไม่มี ตัวเต็มวัยไม่มีชนิดปีกสั้น เคลื่อนย้ายรวดเร็วเมื่อถูกรบกวน สามารถบินได้เป็นระยะ

ที่สุดในช่วงการเจริญเติบโตทางลำต้นและใบ ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบและลำต้น

(yellow orange leaf virus)

3-4 ชั่วโมง ตัวเต็มวัยสามารถดักจับได้จากกับดักแสงไฟ มักพบระบาดในฤดู

7. (rice mealy bug)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : เพี้ยแป้งที่พบระบาดมีรายงาน 3 ชนิด

1. *Pseudococcus saccharicola* Takahashi 2. *Trionymus* sp. 3. *Paraccus* sp.

: Coccidae

: Homoptera

:-

เพี้ยแป้ง เพศเมียไม่มีปีก ลำตัวเป็นปล้องค่อนข้างสั้นยาวประมาณ 3-4

เหลือถึงน้ำตาล เหี่ยวแห้ง แคระแกร็นและแห้งตายทั้งกอ ต้นที่ไม่แห้งตายก็ไม่สามารถออกรวง

8.

: *Spodoptera mauritia* (Boisduval)

: Noctuidae

: Lepidoptera

Spodoptera mauritia (Boisduval)

3.5-4

กลางวันจะหลบอยู่ในดินใต้เศษใบพืช ในพืชนาที่แห้ง บางส่วนอยู่บนต้นข้าวส่วนที่อยู่เหนือน้ำใน

เมื่อโตขึ้นจะกัดกินกัดกินทั้งใบ และต้นข้าวเหลือไว้แต่ก้านใบตัวหนอนจะกัดกินต้นกล้าระดับ

1-2

เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว หนอนมีการเคลื่อนย้ายเป็นกลุ่มคล้ายกองทัพ จากการขยายพันธุ์หลายๆ รุ่นบน

9.

(Soybean aphids)

Aphis glycines Matsumura

Aphididae

Homoptera

เพลี้ยอ่อนถั่วเหลืองเป็นแมลงศัตรูพืชมุ่งทำลายที่สำคัญของถั่วเหลือง ทำความเสียหายให้กับพืช โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ของพืช เป็นสาเหตุทำให้ต้นถั่ว

30

ถั่วเหลืองเจริญเติบโตอยู่ในระยะถั่วเหลืองเริ่มติดฝักอ่อนจนถึงระยะเริ่มติดเมล็ด มูลของเพลี้ยอ่อน

(Sooty mold)

นอกจากนี้ ยังเป็นพาหะของโรคไวรัสหลายชนิดกับถั่วเหลือง เช่น โรคใบด่างจี (Peanut strips virus)

ถั่วเหลืองและถั่วลิสง เป็นต้น

พบระบาดทั่วไปในแหล่งปลูกถั่วเหลืองทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถั่วเหลืองที่

10. (Pea pod borer)
Etiella zinckenella Treitschke
Pyralidae
Lepidoptera

40

พบระบาดทั่วไปในแหล่งปลูกถั่วเหลืองตั้งแต่ปลายเดือนธันวาคมเป็นต้นไป การระบาดสูงสุดเมื่ออากาศแห้งแล้งและอุณหภูมิสูง การทำลายสูงสุดในถั่วเหลืองที่ปลูกในช่วงฤดูแล้ง

11.

4

(yellow stem borer)

: *Scirpophaga incertulas* (Walker)

: Pyralidae

: Lepidoptera

:-

(striped stem borer)

: *Chilo suppressalis* (Walker)

: Pyralidae

: Lepidoptera

:-

(dark-headed stem borer)

: *Chilo polychrysus* (Meyrick)

: Pyralidae

: Lepidoptera

:-

(pink stem borer)

: *Sesamia inferens* (Walker)

: Noctuidae

: Lepidoptera

:-

ระยะแรก ใบและยอดที่ถูกทำลายจะเหลืองในระยะต่อมา ซึ่งการทำลายในระยะข้าวแตกกอนี้ทำให้

" " (deadheart)

จะทำให้เมล็ดข้าวลีบทั้งรวง รวงข้าวมีสีขาวเรียกอาการนี้ว่า

" (whitehead)

12. (rice hispa)
 : *Diadisa armigera* (Olivier)
 :Chrysomelidae
 :Coleoptera
 :-
 :

13. (rice gall midge, RGM)
 : *Orseolia oryzae* (Wood-Mason)
 :Cecidomyiidae
 :Diptera
 :-
 : *Orseolia oryzae* (Wood-Mason)

แมลงบั่วเป็นแมลงศัตรูข้าวที่สำคัญในภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะที่จังหวัดตาก

เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเพิ่มปริมาณของแมลงบั่ว กล่าวคือ มีความชื้นสูง มีพื้นที่

แมลงบั่วจะออกเป็นตัวเต็มวัยเมื่อเริ่มฤดูฝน โดยจะอาศัยและเจริญเติบโตอยู่บนพืช

1-2 ชั่วโมง จนกระทั่งเริ่มมีการปลุกข้าว ตัวเต็มวัย

25-30

(primodia)

14. (rice caseworm)
: *Nymphula depunctalis* Guenee
: Pyralidae
: Lepidoptera

:

2

ชลประทานและนาที่ลุ่มอาศัยน้ำฝน ความเสียหายเกิดขึ้นเป็นหย่อมๆ ต้นข้าวสามารถฟื้นตัวจาก

15. (rice leaffolder, LF)
: *Cnaphalocrocis medinalis* (Guenee)
: Pyralidae
: Lepidoptera

:

Cnaphalocrocis medinalis (Guenee)

ผีเสื้อหนอนห่อใบข้าวจะเคลื่อนย้ายเข้าแปลงนา ตั้งแต่ข้าวยังเล็กและวางไข่ที่ใบ

1 - 2 จากยอด เมื่อตัวหนอนฟักออกมาจะแทะผิวใบข้าวส่วนที่เป็นสีเขียว ทำ

:

:

:

:

ผลต่อผลผลิตเพราะทำให้ข้าวมีเมล็ดลีบ น้ำหนักลดลง หนอนห่อใบสามารถเพิ่มปริมาณได้ 2-3

16. (Scarab Beetle)

: *Heteronychus lioderes*, *Alissonotum cribratellum*

: Scarabaeidae

: Coleoptera

: -

ด้วงดำเป็นแมลงจำพวกด้วงปีกแข็งซึ่งเป็นศัตรูที่สำคัญของการปลูก

2

Heteronychus lioderes

Alissonotum cribratellum

2

จากการสำรวจเป็นพื้นที่ที่มีการหว่านข้าวแห้งเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ และหว่านข้าวเร็วกว่าฤดูปลูก

:

:

H. lioderes

ข้าวที่ชิดติดกับรากข้าวแต่อยู่ในดิน ที่เรียกว่า mesocotyl

:

กับในข้าว ต้นข้าวที่ยังเล็กอายุประมาณ 2 - 3 สัปดาห์ จะเสียหายมากเนื่องจากต้นกล้า

มักพบตัวเต็มวัยของด้วงดำชนิดนี้ 1 ตัว

17. (rice bug, stink bug)

: *Leptocorisa acuta* (Thunberg) , *Leptocorisa oratorius* (Fabricius)

: Alydidae

: Hemiptera

Leptocorisa oratorius (Fabricius)

เพรียวยาวประมาณ 15 มิลลิเมตร หนวดยาวใกล้เคียงกับลำตัว ลำตัวด้านบนสีน้ำตาล ลำตัวด้านล่างสีเขียว เมื่อถูกรบกวนจะบินหนี และปล่อยกลิ่นเหม็นออกจากต่อมที่ส่วนท้อง

ตัวเต็มวัยใช้ปากแทงดูดกินน้ำเลี้ยงจากเมล็ดข้าว ระยะเป็นน้ำนม แต่ก็

1-2

18. (Grasshopper, short horned grasshopper :

- *Patanga succincta* Linn
- *Locusta migratoria malilensis* Meyer
- *Cyrtacanthacris tatarica* Linn.
- *Chondracris rosea brunneri* Uvarov)

Acrididae Orthoptera

ที่พบเป็นประจำในแปลงเพาะปลูกข้าวไร่เป็นตั๊กแตนขนาดเล็ก (*Hieroglyphus bnaian* Fab.) :

ทำลายมากจะกัดกินจนกระทั่งเหลือแต่เส้นกลางใบ ทำให้ต้นข้าวเจริญเติบโตไม่เต็มที่ ผลผลิตต่ำลง

19. (snout weevil, green weevil)

: *Hypomeces squamosus* Fabricius

: Curculionidae

: Coleoptera

ชื่ออื่น : แมลงค่อม แมลงกอม แมลงช้างก้อบ ค้างวง

H. squamosus Fabricius

กอข้าวในดิน ส่วนของต้นข้าวระยะเริ่มถูกทำลายมีสีเหลืองซีด ต่อมาส่วนนั้นจะแห้ง บางครั้งพบ
แห้งตายทั้งต้นในกอหรือแห้งตายทั้งกอ ข้าวในระยะต้
เสียหายมากที่สุด ก่อปัญหาด้านจำนวนต้นต่อพื้นที่และการช่อมกล้าเช่นเดียวกับที่เกิดจากมด ง่าม

20. (rice weevil)
: *Sitophilus oryzae* (Linnaeus)
: Curculionidae
: Coleoptera
: \

2. (Horticulture)

2.1

(Vegetable)

วนประกอบของอาหาร ส่วนใหญ่จะเป็นพืช ที่มีอายุสั้นเพียงฤดูเดียว เช่น ผักกาดขาว กวางตุ้ง คะน้า มะเขือเทศ พริก แครอท สาระแหน่ กะหล่ำปลี ผักกาดหัว กะหล่ำดอก และผักบาง

1

1.

กะหล่ำ โดยเฉพาะผักคะน้า กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก ผักกาดขาว ผักตระกูลถั่ว เช่น ถั่วลันเตา

3 .

ฤดูหนาวและฤดูแล้ง ในฤดูฝนพบน้อย หนอนคือกะหล่ำมีระบาดอยู่ทั่วไปในประเทศทั่วโลก

เมื่อหอนโตเต็มทีสีจะซีดลง มีเส้นสีขาวพาดตามยาว เข้าคักแต่ได้ใบหรือตามใบฝักที่ร่วงหล่นอยู่

2.

ม เป็นหอนที่ระบาดอยู่ทั่วประเทศและทั่วโลก ปกติมีกระบาดตั้งแต่ฤดูหนาวและเพิ่มความรุนแรงในช่วงต่อฤดูแล้ง เป็นหอนขนาดเล็ก หัวท้ายแหลม เมื่อถูกด้วงจะคืนรุนแรงและทิ้งตัว

3.

3 ชั่วโมง เมื่อหอนโตจะแยกกันซึ่งระยะนี้จะทำลาย

4.

และก้านหรือหัวของฝักตระกูลกะหล่ำและฝักกาด ระบาดทั่วประเทศ ทุกฤดูแต่จ

3

ใหม่จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ตัวโตจะใหญ่มาก เคลื่อนไหวช้า เข้าคักแต่ได้ฝักดินมีสีน้ำตาลเข้ม

5.

2 ชนิด คือ ส่วนใหญ่เป็นชนิดที่มีแถบสีน้ำตาลอ่อนพาดแถว หรือชนิดลาย และชนิดสีน้ำ

6.

7.

และเถาหิ้ววแห้งไปในที่สุด พบระบาดในทุกแห่งทั่วประเทศและทุกฤดู

8. -

2.2

(Fruit)

พืชไม่ผลอยู่ตลอดเวลา เพราะการทำสวนผลไม้ นั้น ชาวสวนต้องอาศัยเงินทุน และระยะเวลาที่นาน

1.

2.

:

()

()

3.

Cotton aphid.

4.

Allocaridara malayensis Crawford

แมลงชนิดนี้ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อนของทุเรียนที่ยังไม่

สารสีขาวยออกมา เป็นสาเหตุทำให้เกิดเชื้อราตามบริเวณที่สารสีขาวยับออกมา ระยะที่ทำลายมากที่สุดคือในระยะตัวอ่อน แมลงชนิดนี้ทำความเสียหายให้กับทุเรียนพันธุ์ชะนีมากที่สุด

5. (Coconut rhinoceros beetle, Indian rhinoceros beetle, Asian rhinoceros beetle)

Oryctes rhinoceros

ชนิดนี้ถือเป็นแมลงศัตรูพืชที่สำคัญมากของ

าล์มที่ตัดทิ้งไว้บนดินภายในสวน ก็เป็นแหล่งเพาะอาศัยของตัวอ่อน โดยหลังจาก

	3 - 4		7 - 8	
3 - 4		1		2 - 3

6.

แมลงค้ำหนามมะพร้าว ชนิดที่พบการระบาดในประเทศในขณะนี้ เป็นแมลงค้ำ (Brontispa longissima)

(Plesispa reicheri) ทั้งสองชนิดนี้มีลักษณะรูปร่างและการทำลายแตกต่างกัน แมลงค้ำหนามต่าง

งถิ่น มีลำตัวสั้นและป้อมกว่า ส่วนอกด้านบนเป็นรูประฆังคว่ำ ชอบลง

7.

8. เพลี้ยจักจั่นมะม่วง (Mango hopper: *Idiocerus* spp)

จะดูดกินน้ำเลี้ยงจาก

เพลี้ยจักจั่นมะม่วงยังถ่ายทอดที่มีลักษณะเป็นน้ำหวาน

9.

10.

11.

12.

()

Oxyodes scrobiculata Fabr.

หนอนผีเสื้อชนิดนี้ระบาดอยู่ทั่วไปตามแหล่งปลูกลำไยและลิ้นจี่ พบมากในบาง

13.

" "

Othreis fullonica

ระบาคในระยษที่ผลลำไยเริ่มแก่และใกล้เก็บเกี่ยว ทำลายผลโดยการไ้ส่วนของปาก (proboscis)

3 - 4

ตามรุที่ถูกเจาะ และเมื่อแกะผลดูจะพบว่าเนื้อในของลำไยจะเน่าเสียเนื่องจากเชื้อโรคหรือเชื้อยีสต์

14.

Eublemma versicolora

ตัวหนอนจะกัดกินดอกลำไยโดย ใ้ขี้นอนและไยทำเป็นทางสีน้ำตาลไปตามกิ่ง

15.

งำพวกนี้ทำความเสียหายให้กับต้นลำไยโดยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ ยอดอ่อน ช่อดอก และผล ถ้าระบาครุนแรงจะทำให้บริเวณที่ถูกทำลายเหี่ยวแห้งไปในที่สุด นอกจากนี้ทั้งเพลี้ย

อราคำเกิดขึ้นที่ผลจะทำให้ผลดูสกปรก รากาผลผลิตจะต่ำ

2.3

(Flower)

1. (Rose beetle)

2. (Mealy bug)

ใบหงิกงอ ลักษณะลำตัวมีปุยสีขาวคลุมอยู่และปุยนี้มีคุณสมบัติเป็นมันไม่จับน้ำ การฉีดพ่นน้ำแรงๆเพื่อให้เปลี่ยหลุดออกเป็น

3. (Thrips)

ทำให้ดอกไม้บานหรือบานไม่ปกติ กลีบดอกที่ถูกเปลี่ยไฟทำลายมีอาการตายต่างสี

4.

เป็นแมลงปากดูดที่กำจัดยาก มักเกาะทำลายโดยดูดน้ำเลี้ยงจากลำต้น จะปีนจุดสีน้ำตาลอยู่บนกิ่งของกุหลาบ เปลี่ยหอยนี้มีลักษณะพิเศษ คือ ตัวของมันจะมีเปลือกหุ้มหนาเป็นรูปครึ่งวงกลมสีน้ำตาล ทำให้

5. (Aphids)

ประมาณ 1/8 นิ้ว สีเขียวหรือสีน้ำตาล หากินเป็นกลุ่ม โดยดูดน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน ยอดอ่อน ทำให้ใบหงิกงอ เปลี่ยอ่อนจะขับถ่ายออกมาทำให้เกิดคราบสีดำบนใบ ซึ่งสิ่งขับถ่ายของเปลี่ยอ่อนนี้เป็นอาหารของมด ดังนั้นมดจึงกลายเป็นพาหะพาเปลี่ยอ่อนเคลื่อนที่ไป

6. (Leafcutter bees)

ผึ้งไม่กินใบที่กัดเป็นอาหารแต่จะนำไปใช้ในการสร้างรัง

7.

8.

ตัวผีเสื้อจะเข้าไป วางไข่ บนกลีบดอกด้านนอก และเมื่อไข่ฟักเป็นตัว หนอนจะเ

9.

1 นิ้วเกาะอยู่ตามลำต้น หนอนนี้จะเจาะเข้าไปในลำต้นหรือกิ่งที่ถูกตัดเพื่อเกาะกินไส้และบริเวณ รอยต่อระหว่างกิ่งแห้งและกิ่งดี ทำให้กิ่ง และลำต้นเหี่ยว ที่ลำต้นจะมีรอยย่น โป่งยาวประมาณ 1

10. (Spider mite)

มักเกาะอยู่ใต้ใบคอยดูดกินน้ำเลี้ยง ทำให้ใบแห้ง เหลืองและร่วง ป้องกันและ

11. (White fly)

Bemisia tabaci Gennadius

Aleyrodidae

Homoptera

dew)

(Honey

โรคใบด่างกระถั่วเหลืองโรคใบด่างเหลืองและโรคใบยอดขุ่นถั่วเหลือง
เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผลผลิตของถั่วเหลืองลดลง

12.

Leaf miner flies

Liriomyza sp.

Agromyzidae

Diptera

แมลงวันหนอนขนใบ เป็นแมลงศัตรูที่เริ่มมีบทบาทสำคัญต่อพืชผักหลายชนิดที่

(Insects)

(Beneficial Insects)

(Natural enemies

Beneficial Insects)

(Insect pest)

(Biotic factor)

(Natural balance) ซึ่งแมลงศัตรูธรรมชาติในที่นี้

(Predator)

(Parasite)

IPM (Integrated Pest Management)

ในจำนวนแมลงทั้งหมดนี้ แมลงที่มีพฤติกรรมเป็นตัวห้ำ มีประมาณ 87 (Family)
 5 (Order) 167 14 (,
 2550) :

1. Order Odonota :

ห้ำ ทั้งระยะตัวอ่อนและตัวเต็มวัย ตัวอ่อน อาศัยอยู่ในน้ำ จับสัตว์น้ำเล็ก

2. Oder Neuroptera :

แมลงในอันดับนี้จะมีพฤติกรรมการเป็นแมลงห้ำ ทั้ง

หุ้มเป็นอาหาร ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยกินเหยื่อชนิดเดียวกัน เช่น เพลี้ยอ่อน เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย
 แมลงหวี่ขาว และแมลงขนาดเล็กอื่น ๆ ชนิดที่มีความสำคัญ คือ แมลงข้างปีกใส (Lacewing)
 Chrysopidae

3. Oder Coleoptera :

มีทั้งที่เป็นศัตรูพืช และศัตรูธรรมชาติ มี หลายชนิดที่เป็นแมลงห้ำที่สำคัญในแปลงปลูกพืช คือ วงศ์ Cicindellidae: ค้างค้ำ ทั้งระยะตัวหนอนและตัวเต็มวัยมีอุปนิสัยเป็นแมลงห้ำ ระยะตัว หนอนจะขุด และหลบอยู่ภายใน เพื่อคอยดักจับแมลงและสัตว์เล็ก ๆ ที่เดินผ่านมาเป็นอาหาร

4. Carabidae : เป็นแมลงห้ำทั้งระยะตัวหนอนและตัวเต็มวัย ชอบอาศัย

5. Coccinellidae :

6. Dytisidae :

7. Staphylinida :

8. Oder Hemiptera : แมลงกลุ่มนี้มีทั้งที่เป็นแมลงศัตรูพืช แ

2

8.1 แมลงห้ำที่อาศัยในน้ำ แมลงห้ำในกลุ่มนี้กินแมลงและสัตว์เล็ก ๆ ในน้ำเป็น
Corixidae (), Notonectidae (), Belostomatidae
(), Gerridae ()

8.2

Pentatomide (), Reduviidae ()
หนอนผีเสื้อและแมลงทั่วไป คือ Geocoris (), Anthocoridae ()

9. Oder Hymenoptera : แมลงในกลุ่มนี้เกือบทั้งหมดมีพฤติกรรม

Biological Control

(Ovipositor)

อาศัย ทำให้เหยื่อเกิดอาการชา ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ทำให้สะดวกต่อการนำไปเป็นอาหาร

Ichneumonidae: ต่อเบียน เป็นตัวเบียนที่สำคัญของ หนอนผีเสื้อ

Braconidae:

Encyrtidae

Aphelinidae

Homoptera ()

Trichogrammatidae , Mymaridae Scelionidae Formicidae :

Biological Control

10. Order Diptera : แมลงในกลุ่มนี้มีทั้งที่เป็นศัตรูพืชและศัตรูธรรมชาติ

Tachinidae ()

Diptera

(), Chysomelidae (,) Scarabaeidae (,)

(Free Living) Bombyliidae ()

ผึ้ง) เป็นแมลงเบียนที่อันตรายต่อแมลงที่มีประโยชน์ ในอันดับ Hymenoptera Vespidae ()

(), Sphecidae (), Apidae () Coleoptera Meloidea ()

น้ำมัน)แมลงในวงศ์อื่น ๆ ที่มีอุปนิสัยเป็นแมลงเบียน คือ วงศ์ Cyrtidae , Pipunoulidae , Conopidae

สำหรับแมลงที่มีอุปนิสัยเป็นแมลงล่า คือ วงศ์ Tabanidae () , Asilidae ()

Syrphidae ()

Strpsiptera () , Tricoptera () , Mecoptera () ,

Plecoptera () , Thysanura () Dermaptera ()

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Chrysoperla spp.

Chrysopidae

Neuroptera แมลงชนิดนี้ดำรงชีวิตโดยการเป็นตัวล่าโดยเฉพาะในช่วงระยะเวลาที่เป็นตัวอ่อนมันช่วยทำลายพืชขนาดเล็กได้หลายชนิด เช่น เพลี้ยอ่อน เพลี้ยไฟ เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย ไข่ผีเสื้อ

Trialeurodes vaporarioum

Tetranychus urticae

ช่วงปีกลไศ 1 ตัว สามารถทำลายเพลี้ยอ่อนได้ประมาณ 60 ตัว ภายในเวลาเพียง 1 ชั่วโมง แมลงช่วง

6-7

500-1,000 ตัว ส่วนพืชที่ปลูกในเรือนกระจก หรือ

1-5

(

Chrysopidae

Neuroptera ,2540 หน้า 311)

Trichogramma spp.

ช่วยในการทำลายระยะไข่ของผีเสื้อต่างๆ ได้หลายชนิดไข่ที่แตนเบียนทำลายได้ดีต้องเป็นไข่ที่ไม่มี

1-2

Trichogramma

IPC

IPC

IPC

ณมาก ปัจจุบันสามารถผลิตได้ถึง 60 ล้านตัว ในปี 2540

3 (

Trichogramma spp.

,2540 หน้า 315-316)

Eocanthecona furcellata (Wolff)

Stink bug

Pentatomidae

Hemiptera

Lepidoptera

สวนและไร่เป็นไปได้ดี จึงได้เริ่มดำเนินการผลิตมวนพินาตเพื่อนำไปใช้ในโครงการต่างๆ ที่

IPM

ชนิดเป็นเหยื่อเพื่อผลิตขยายปริมาณได้ รวมทั้งหอนอกที่ใช้สำหรับเลี้ยงนก แต่จากการศึกษา

ที่สุดคือ หอนกระพุ่มหอม และหอนกระพุ่มผักซึ่งสามารถใช้อาหารเทียมในการเลี้ยงขยายปริมาณ
หอนทั้ง 2 ชนิดดังกล่าวได้ การเลี้ยงขยายมวนพินาต 1 ตัว ใช้ระยะเวลาตลอดจนวงจรชีวิต

45-50

าณ 228-296 ตัว และมวนพินาต 1 ตัว สา

234-419

343.1± 68.3 ฟอง (

, 2540 318)

ปัจจุบันมีการพัฒนาคุณภาพของน้ำมันปิโตรเลียมมากขึ้น จนทำให้สามารถนำมาใช้ใน
 โดยเฉพาะแมลงศัตรูพืชที่เคลื่อนตัวได้ช้า เช่น เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง ไร แมลงหวีขาว ไข่และตัว
 หนอนของศัตรูพืชฝักและผลไม้เศรษฐกิจทั่วไป นอกจากนั้นยังใช้ในการป้องกันและควบคุมการ
 แพร่กระจายของโรคพืชบางชนิดและสามารถขับไล่แมลงได้ด้วย โดยเฉพาะเพลี้ยจักจั่นมะม่วงและ

เข้าน้ำมันปิโตรเลียมดังกล่าวมากขึ้นในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา การ
 นำเข้าเพิ่มขึ้นจากปีละ 10 ตันเป็น 100 ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ขณะนี้ได้มีการขึ้นทะเบียน
 SK 99, Sunspray DC-Tron

ต่อพืช แต่สามารถป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชดังกล่าวแล้วข้างต้น ได้ผลดี อัตราการพ่นต้องอยู่ที่ 40
 20 2-3 ครั้งในช่วงก่อนดอกบานระยะติดผลอ่อน ผลขนาดเล็ก ผลกำลัง
 7-10 วัน การพ่นต้องพ่นให้ทั่วทรงพุ่มจนโชก เมื่อน้ำไหลลงจากใบพืช น้ำมันก็จะเกาะติดอยู่กับใบ
 พืช และที่สำคัญคือ ควรพ่นก่อน 9 โมงเช้าและหลังบ่าย 4 โมงเย็นจะดีที่สุด (, 2549 หน้า 42)

น้ำส้มคว้นไม้เป็นของเหลวสีน้ำตาลใส ได้มาจากการควบแน่น คว้นที่เกิดจากการผลิต

ผลผลิตสูง เก็บเกี่ยวได้เร็ว และทนต่อโรคและแมลงศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี เนื่องจากน้ำส้มคว้นไม้
 (pH=3)

ผสมน้ำในอัตรา 100-200

85 % 3 % และสารอินทรีย์อีก 12 % ()

เช่น มะม่วง ลิ้นจี่ ลำไย ฯลฯ นำมาใช้ประโยชน์ โดยการเผาที่อุณหภูมิสูง ก็จะได้ทั้งถ่านชั้นดีและน้ำส้ม
ควันไม้ที่เป็นประโยชน์ทางการเกษตรอีกด้วย การเผาทำได้โดยใช้เตาแบบถ่านน้ำมัน 200 ลิตร ที่ได้มี

30

มีความปลอดภัยเมื่อใช้ในระดับเจือจาง 100-200 เท่า มีผลต่อความเจริญเติบโตแข็งแรงของพืช

ทำให้แมลงศัตรูธรรมชาติหรือเพื่อนของเกษตรกรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังนั้น จึง

(,2549 42)

นอกจากนี้ยังเป็นสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชใช้ฉีดพ่นบนพืชตามอัตราที่แนะนำ เป็นสารดับกลิ่นมูล

องน้ำส้มควันไม้ มีสถานะเป็นของเหลว สีน้ำตาลอ่อนปนแดง ลักษณะ

(pH หรือความเป็นกรดที่ประมาณ 3.51 ถึง 4.6) รสเปรี้ยว

เล็กน้อย มีความถ่วงจำเพาะ 1.002 ถึง 1.014 สามารถกัดกร่อนโลหะหรือหินแร่บางชนิด (ควรบรรจุ

อินทรีย์ (มากกว่า 12) สารประกอบฟีนอล (มากกว่า 14 ชนิด) แอลกอฮอล์ (มากกว่า 7 ชนิด) สาร

เป็นกลาง (มากกว่า 12 ชนิด) และสารอื่นๆ (มากกว่า 7 ชนิด) สารประกอบที่สำคัญคือ กรดอะซิติก

(
,2549 หน้า 43)

การปลูกส้มของโครงการหลวง เป็นการปลูกส้มบนพื้นที่สูงที่มี

การเลือกพันธุ์ที่เหมาะสมกับแหล่งปลูก การจัดการดินและน้ำ ตลอดจนการใช้ระบบ

10 ปี จนประสบความสำเร็จและสามารถถ่ายทอดให้กับเกษตรกรผู้นำในเขตพืชที่ " " ผู้ผลิตส่งจำหน่ายยังตลาดภายในประเทศ จำนวนผลผลิตประมาณ 20 ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปีอย่างยั่งยืน ชนิดของพันธุ์ ส้มทิปดู Ponkan, Navel, King

ดีแก่ เพลี้ยอ่อน เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง

" " " "

เต่ากินเพลี้ยอ่อน เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง แมลงหวีขาว ค้างคาวมันกินไข่ ตั๊กแตน ค้างคาวกินหนอนกินไข่ และตัวหอยทาก แมลงปอมีหลายชนิด กินเพลี้ยอ่อน และเพลี้ยชนิดต่างๆ

ให้กับเกษตรกรเกี่ยวกับชนิดและประโยชน์ของตัวห้ำ ตัวเบียน ดังกล่าวแล้ว จึงเป็นเรื่องสำคัญและงกระทำก่อน เพราะการพ่นสารเคมีเป็นการทำให้แมลงที่เป็นประโยชน์เหล่านี้ตายไป

, 2549 หน้า 47)

Muscidae (Genus) *Coenosia* (species) Diptera (Couri and Pont, 2000; Van Emden, 1940) Martinez and Cocquempot (2000) *C. attenuate* เป็นแมลงห้ำที่ช่วยควบคุมแมลงหวีขาว *Trialeurodes vaporariorum*

ที่มีบทบาทสำคัญช่วยลดการระบาดของแมลงหวีขาว Bemisiatabaci

แมลงวันซีโนเซียที่พบในแต่ละท้องถิ่น เพื่อใช้ควบคุมแมลงศัตรูพืชในโรงเรือน โดยเฉพาะในทวีป

6 *Coenosiaatra* Meigen, *Coenosiaattenuata* Stein, *Coenosiahumilis* Meigen, *Coenosiastrigipes* Stein, *Coenosiatigrina* Fabricius, *Coenosiatestacea* Robineau-Desvoidy (Kuhne, 1993 1997; Kuhne and Schramyer, 1995; Kuhne, et al., 1997) นอกจากนั้นยังมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคนิควิธีการเพาะเลี้ยง *C. attenuata* เพื่อใช้ควบคุมแมลงศัตรูพืชที่ปลุกในโรงเรือน โดยใช้แมลงวันกินเชื้อราที่เรียกว่า Black fungus gnat *Bradysia paupera* Tuomikoski (Diptera: Sciaridae) *Scatopsetra transversalis* Loew *C. attenuata* สัน เจริญเติบโตเร็ว และมีประสิทธิภาพในการจับกินเหยื่อ หรือล่าเหยื่อได้ดีกว่าแมลงวันซีโนเซีย (Kuhne, 1997, Kuhne and Muller, 1996) ศัตรูพืชในโรงเรือนแล้ว ยังมีการวิจัยและพัฒนาวิธีการเพาะเลี้ยงแมลงวันซีโนเซียในสภาพพื้นที่เปิด (Openrearing) โดยการจัดแบ่งพื้นที่ปลุกพืชบางส่วนสำหรับทำเป็นแหล่งขยายพันธุ์ เพิ่มพื้นที่ (Kuhne, 1998)

Colombo and Eordegh (1990) *C. attenuata*

C. attenuata *C. strigipes* พบว่าแมลงวันซีโนเซียทั้งสองชนิดเป็นแมลงล่าที่มีประโยชน์ช่วย *T. vaporariorum* *B. tabaci* Sciaridae (Moreschi and Colombo (1999) N.Y. Wraight (1999) *Coenosiaattenuata* Onondaga County Pons (2005) *C. attenuata*

United States Department of Agriculture *Coenosiaattenuata* Hoebeke, et al., (2003) *Coenosiaattenuata* 2544 *C. attenuata*

Fungus gnats, shore flies

แมลงวันซีโนเซียจัดเป็นแมลงห้าชนิดใหม่ที่สำรวจพบเป็นครั้งแรกที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

2542

Muscidar) (Tiger Fly) *Coenosia exigua* stein (Diptera :
(, 2543)

(Integrated Pets Management: IPM) ในบทที่ 2 นี้จะทำให้เราได้ทราบถึงปัญหาของการเกษตรใน

เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

“ ”

มนุษย์และสัตว์ ทั้งที่ เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภค แม้ว่าปัญหาทาง
สุขภาพที่เกิดจากยาฆ่าแมลงส่วนใหญ่จะเกิดกับเกษตรกรผู้ผลิตที่ได้รับพิษเฉียบพลัน เช่น คลื่นไส้

งนำที่เคยใช้อาบ ดิม กิน และ
ทำกิจกรรมประจำวันก็มีสารเคมีปนเปื้อนจนไม่สามารถใช้งานได้เหมือนเก่า สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ที่

ทั้งในเรื่องการที่ไม่สามารถส่งออกผลผลิตทางการเกษตรได้ เนื่องจากมีการปนเปื้อนของสารพิษ การต้องจ่ายเงินมากขึ้น เพื่อรักษาสุขภาพที่เสียไปจากการได้รับสารเคมีเข้ามาแมลงเป็น

(IPM)

สมคุณธรรมชาติและการเกษตรแบบยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนปรับเปลี่ยนรูปแบบ

สารพิษในรูปแบบอื่นๆ เพื่อประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทย

สิ่งแวดล้อม ซึ่งล้วนแต่จะก่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนต่อประเทศไทยสืบไป

บทที่ 3

การดำเนินงานบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชของ พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ เป็นพระราชฐานต่างจังหวัดที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ใช้เป็นที่ประทับเวลาเสด็จแปรพระราชฐานมาประทับแรม เพื่อทรงเยี่ยมราษฎรและทรงติดตามงานในโครงการตามพระราชดำริทางภาคเหนือในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคมของทุกปี นอกจากนี้ ช่วงไม่ได้เสด็จแปรพระราชฐานมาประทับแรมยังมีพระบรมราชานุญาตให้สำนักพระราชวังเปิดพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเยี่ยมชมความสวยงามของ พระตำหนักและไม้ดอกนานาชนิด เช่น กุหลาบสายพันธุ์ดีที่มีมากกว่า 400 สายพันธุ์และพันธุ์ไม้ดอกเมืองหนาวนานาชนิดได้ทุกวัน โดยไม่มีวันหยุด โดยฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยานเป็นฝ่ายที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการออกแบบ ตกแต่งสถานที่รอบเขตพระราชฐานและบำรุงดูแลรักษาให้มีความสวยงามตลอดทั้งปี อีกทั้งมีหน้าที่ในการเฝ้าระวัง ควบคุมและป้องกันการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชที่ปัจจุบันมีความหลากหลายทั้งเรื่องโรค และเรื่องแมลงศัตรูพืชที่เกิดขึ้นกับกุหลาบและไม้ดอกเมืองหนาว โดยปัจจุบันได้ยึดหลักการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (Integrated Pest Management : IPM) ที่มุ่งเน้นนำเอาเทคนิคในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชตั้งแต่ 2 วิธีขึ้นไป มาใช้ร่วมกันอย่างเหมาะสม และมีประโยชน์ในการควบคุมศัตรูพืชและรักษาระบบนิเวศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM)

การดำเนินงานบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) คือ การนำวิธีการป้องกันกำจัดแมลงและควบคุมศัตรูพืชวิธีการต่างๆ มาใช้ร่วมกันอย่างเหมาะสม เหมาะกับสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชและระบบนิเวศของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งศัตรูพืชพอจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ คือ โรคพืช และวัชพืช แมลง

ศัตรูพืช แต่ในงานวิจัยครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่แมลงศัตรูพืช เพราะเป็นศัตรูพืชที่มีผลกระทบต่อ การเกษตรของประเทศไทยมากที่สุด

การควบคุมแมลงศัตรูพืชนั้นมีหลายวิธีเนื่องจากการระบาดมีหลายประเภท การ ควบคุมจึงต้องศึกษาว่าควรเลือกวิธีการใดหรือหลายวิธีผสมผสานกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูง ที่สุด เนื่องจากปัจจุบันแมลงศัตรูพืชมีความต้านทานในการกำจัดการป้องกันการระบาดของแมลง มิใช่มีเพียงการใช้สารเคมีฉีดพ่นที่คนส่วนใหญ่มักปฏิบัติเพียงอย่างเดียว แต่การควบคุมการระบาด นั้นต้องประกอบไปด้วยหลายๆ ส่วนประกอบกัน เช่น ภาครัฐในเรื่องของข้อกำหนดต่างๆ การให้ ความรู้แก่เอกชนหรือเกษตรกรผู้ปลูก รวมถึงการดูแลในเรื่องของตลาด และควรมีการวางแผน ล่วงหน้าเพื่อศึกษาข้อมูลทั้งในเรื่องของสายพันธุ์ พื้นที่ สภาพแวดล้อมรวมถึงการบำรุงดูแลรักษา และต้องมีความเข้าใจในเรื่องของระดับเศรษฐกิจว่าจำนวนของศัตรูพืชที่พบมีปริมาณมากน้อย ขนาดไหน จึงจะเหมาะสมต่อการลงทุนป้องกันกำจัด การใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย รวมถึงการใช้สิ่งมีชีวิตควบคุมสิ่งมีชีวิตด้วยกันเอง ที่จะมีความยั่งยืนในการป้องกันกำจัด มี ประสิทธิภาพดีกว่า และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

หลักการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน

การบริหารจัดการศัตรูพืชหรือการควบคุมและป้องกันกำจัดศัตรูพืช หมายถึงวิธีการ ใดๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อลด หรือหยุดยั้ง หรือทำลาย หรือขัดขวางการก่อความเสียหายของศัตรูพืช ให้อยู่ในระดับที่ไม่ทำลายจนเกิดความเสียหายมาก หรือให้หมดไปโดยสิ้นเชิง การจะใช้วิธีการใดๆ ทั้งนี้แล้วแต่ ชนิดของศัตรูพืช ปริมาณความหนาแน่นของศัตรูพืช และชนิดของพืชปลูก การ เลือกใช้วิธีควบคุมศัตรูพืชที่มีอยู่อย่างรอบคอบ แล้วนำมาผสมผสานกันอย่างเหมาะสม เพื่อลด ปริมาณศัตรูพืชและคงไว้ซึ่งระดับการใช้สารกำจัดศัตรูพืชหรือการใช้สิ่งแปลกปลอมอื่นๆ อย่าง คุ่มค่าและลดหรือหลีกเลี่ยงอันตรายที่อาจเกิดกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม IPM เน้นการปลูกพืชให้ แข็งแรง ให้มีการกระทำที่อาจรบกวนระบบนิเวศเกษตรน้อยที่สุด และสนับสนุนกลไกการใช้ศัตรู ธรรมชาติควบคุมศัตรูพืช ดังนั้น วิธีการบริหารแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานใน ภูมิภาคราชบุรีจึง สามารถแยกได้ดังนี้

1. วิธีการเขตกรรม (Cultural control)
2. วิธีการใช้พันธุ์ต้านทาน (Genetic control)
3. วิธีกล (Mechanical Method)
4. วิธีกายภาพ(ฟิสิกส์) (Physical control)
5. วิธีการแบบชีววิธี (Biological Control)

6. วิธีการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช (Microbial control)

โดยทางพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์จะนำเอาแต่ละวิธีมาใช้ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช แต่จะมุ่งเน้นไปที่วิธีการแบบชีววิธี (Biological Control) เป็นหลัก เนื่องจากเป็นวิธีการตามหลักการทรงงานและแนวพระราชดำริ คือ “ใช้ธรรมชาติรักษาธรรมชาติ” นอกจากนี้ยังเป็นวิธีการที่เป็นมิตรกับระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมมากที่สุดด้วย

1. (cultural control) คือ การดัดแปลงวิธีการเพาะปลูกหรือวิธีการทางเกษตรกรรม เพื่อสนับสนุนขบวนการทางธรรมชาติตามระบบนิเวศ ที่ให้ไม่เอื้อต่อการระบาดของแมลงศัตรูพืช เช่น การปลูกพืชในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกทำลายจากแมลงศัตรูพืช, การใช้มุ้งกางครอบแปลงต้นกล้าไม้ดอกในระยะต้นกล้าที่กำลังเจริญเติบโต เพื่อป้องกันแมลงศัตรูพืชกัดกินและการปลูกไม้ดอกเมืองหนาวแต่ละชนิดสลับหมุนเวียนกัน เพื่อตัดวงจรชีวิตของแมลงศัตรูพืช ตลอดจนการดูแลรักษาแปลงปลูกไม้ดอกให้สะอาดอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้แมลงศัตรูพืชมาอาศัยอยู่ตามวัชพืชในแปลง เป็นต้น

2. (Genetic control) พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์จะมีการวางแผนในการเลือกใช้พันธุ์พืชหรือพันธุ์ไม้ดอกที่ทนทานและต้านทานต่อการระบาดของแมลง หรือเป็นพันธุ์ที่แมลงไม่ชอบกินมาปลูกในช่วงที่มักมีการระบาดของแมลงศัตรูพืช เช่น ไม้ดอกพวกเจอร์ราเนียม, เดซี่ขาว, เทียนฝรั่งพันธุ์, นิวกินี, ฟิลเซีย, โลบีเรีย, ดาลเบริกซ์เดซี่ ฯลฯ เป็นต้น ก็จะช่วยแก้ไขปัญหาการระบาดของแมลงศัตรูพืชได้ เพราะจะเป็นการตัดวงจรชีวิตของแมลงศัตรูพืชบางชนิด ทำให้การระบาดลดลง

3. (mechanical method) เป็นวิธีการใช้เครื่องมืออย่างง่าย ๆ เพื่อทำลายหรือป้องกันศัตรูพืช วิธีการนี้เหมาะกับการกสิกรรมขนาดเล็ก และมีแรงงานว่าง ตัวอย่างเช่น การเก็บจับหรือทำลายศัตรูพืช ด้วยแรงคนและเครื่องมือกลการเผา ทำลายส่วนของพืชที่ถูกศัตรูพืชเข้าทำลาย ตลอดจนการเผาทำลายศัตรูพืชโดยตรง วิธีการนี้มักจะดำเนินการหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชแล้ว และวิธีการใช้ตาข่าย หรือกับดักจับแมลงศัตรูพืชในพระตำหนักภูพิงค์ฯ มีการใช้วิธีการในการควบคุมแมลงศัตรูพืช ดังนี้

3.1

ในแปลงกุหลาบในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม จะเริ่มมีการระบาดของแมลงนูน จำพวกด้วงปีกแข็งบางชนิด หากสังเกตเห็นแมลงนูน หนอน ด้วงกินใบกุหลาบ ระบาดในเบื้องต้น ในเด็ดทิ้ง แล้วนำไปทำลายเพื่อลดการแพร่ระบาดในเบื้องต้น

แผนภาพที่ 3-1 ภาพการเก็บแมลงนูนออกจากดอก แต่ในดอกที่มีความเสียหายมากให้เด็ดดอกทิ้ง เพื่อนำไปทำลาย

ที่มา : ภาพจากงานอารักขาพืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

ในการป้องกันกำจัดไรแดงซึ่งระบาดเป็นอย่างมากในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ การป้องกันกำจัดไรแดง อีกวิธีหนึ่งที่พระตำหนักภูพิงค์ฯได้ใช้ คือ การล้างใต้ใบกุหลาบ โดยน้ำแรงดันค่อนข้างสูงจะทำให้ไรแดงปลิวกระเด็นไปจากใบของกุหลาบและทำให้เกิดสภาวะที่ไม่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของไรแดง เพื่อเป็นการลดการระบาดของไรแดง เป็นการตัดวงจรชีวิตของไรแดง อีกวิธีที่ได้ผล

แผนภาพที่ 3-2 ภาพไรแดงในกุหลาบและเจ้าหน้าที่กำลังใช้น้ำพ่นไล่ไรแดง

ที่มา : ภาพจากงานอนุรักษ์พืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

3.2

การทำกับดักกาวเหนียว ต้องใช้กับดักล่อเป็นสีเหลือง เนื่องจากให้ผลในการล่อแมลงได้ 100% โดยเฉพาะช่วงที่แมลงหิวขาดอาหารในซัลเวียแดง ผกากรอง และคริสมาสต์ และในปัจจุบันมีการใช้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และนำไปสู่งานการเก็บดัชนีแมลงในพระตำหนักภูพิงค์ฯ

แผนภาพที่ 3-3 ภาพการใช้กับดักกาวเหนียวปักตามแปลงเพื่อดักจับแมลงหิวขาด

ที่มา : ภาพจากงานอนุรักษ์พืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

4. () (Physical control) คือ การใช้ความร้อน ความเย็น แสง สี เสียง หรือคลื่นความถี่ต่าง ๆ อุปกรณ์พวกนี้ราคาค่อนข้างแพง ดังนั้น ควรต้องคัดแปลงมาประยุกต์ใช้เอง โดยทางพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ได้ติดตั้งหลอดไฟสีม่วงหรือหลอด Black

light เปิดล่อแมลงในตอนกลางคืน แล้วจัดทำภาชนะใส่น้ำ เช่น อ่างน้ำหรือกะละมังรองไว้ด้านล่าง เพื่อดักแมลงที่จะตกลงมา ในน้ำจะใส่ผงซักฟอกลงไปด้วยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการฆ่าแมลง ในการติดตั้งหลอดไฟจะให้หลอดไฟอยู่ห่างจากอ่างน้ำ 10 – 20 เซนติเมตร เปิดล่อแมลงในช่วง 18.00 – 21.00 น. เพื่อล่อให้พวกผีเสื้อกลางคืนหรือหนอนหน้าแมวมาตอมไฟแล้วตกลงไปในน้ำ เป็นการลดการแพร่พันธุ์ของหนอนผีเสื้อต่าง ๆ อีกวิธีหนึ่ง

5. (Biological Control) เป็นวิธีที่ใช้สิ่งมีชีวิตช่วยในการป้องกันกำจัดหรือควบคุมศัตรูพืช เช่น การใช้แมลงศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวห้ำ (Predators) , ตัวเบียน (Parasite) และจุลินทรีย์ (Microbial) ซึ่งทางพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ได้มุ่งเน้นวิธีนี้เป็นหลักในการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืช โดยได้ดำเนินการดังนี้

5.1

แมลงจะมีการสืบพันธุ์ที่มีประสิทธิภาพสูงมาก สามารถแพร่พันธุ์เพิ่มปริมาณได้อย่างรวดเร็ว แต่แมลงก็มีศัตรูธรรมชาติมากมายที่คอยควบคุมประชากรของแมลงให้อยู่ในสมดุล ศัตรูธรรมชาติ ของแมลงได้แก่ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นอันตรายต่อ แมลง และอีกอย่างที่สำคัญก็คือแมลงด้วยกันเอง แมลงหลายชนิดที่กินหรืออาศัยอยู่ภายในหรือภายนอกตัวของแมลงชนิดอื่น แมลงเหล่านี้ เรียกว่า ตัวห้ำและตัวเบียน ซึ่งปกติแล้วจะมีอยู่จำนวนมากพอที่จะควบคุมจำนวนประชากรของแมลงชนิดหนึ่ง ๆ ให้อยู่ในสมดุล คือไม่ทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ แต่ปัจจุบันมนุษย์ได้ทำลายแมลงที่เป็นประโยชน์ไปมาก ทั้งทางตรง และทางอ้อม คือ ไปรบกวน เปลี่ยนแปลงสภาพถิ่นที่อยู่ ซึ่งส่งผลกระทบต่อวงจรชีวิตของแมลงและระบบนิเวศน์ จนทำให้ แมลงตัวห้ำ และตัวเบียน มีปริมาณลดน้อยลงเรื่อย ๆ จนมีปริมาณไม่เพียงพอที่จะควบคุม กำจัดแมลงศัตรูพืช

ปัจจุบันได้มีการช่วยเพิ่มปริมาณแมลงตัวห้ำและตัวเบียน เช่น การเพาะเลี้ยงแมลงเหล่านี้แล้ว นำไปปลดปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ เรียกวิธีการนี้ว่า

(Biological Control) ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีที่สุด เพราะไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้และสภาพแวดล้อม ระบบนิเวศน์ต่าง ๆ รวมถึงสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นด้วย ในพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ มีการใช้ตัวห้ำในการควบคุมแมลงศัตรูพืช ดังนี้

5.1.1

เป็นแมลงห้ำที่มีประสิทธิภาพสูงในการควบคุมและกำจัดศัตรูพืชโดยเฉพาะหนอน ผีเสื้อต่าง ๆ เช่น หนอนกระทู้หอม หนอนกระทู้ผัก หนอนคืบกะหล่ำ หนอนเจาะสมอฝ้าย หนอนม้วนใบ เป็นต้น ตลอดชีวิตคือตั้งแต่ตัวอ่อนวัย 2 ถึงระยะตัวเต็มวัย มวนพิฆาตสามารถทำลายเหยื่อได้มากกว่า 200 ตัว ดังนั้นการนำมวน พินาตไปใช้ในแปลงผัก ไม้

ผล จึงสามารถทดแทนการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี มวนพิฆาตจะเข้าทำลายเหยื่อโดยใช้ปากแบบแทงดูด ลักษณะคล้ายเข็มแทงเข้าไปในลำตัวหนอน แล้วปล่อย สารพิษทำให้หนอนเป็นอัมพาต ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ จากนั้นจะดูดกินของเหลวภายในลำตัวหนอนจนแห้งตาย โดยมวน 1 ตัวสามารถทำลายหนอนได้ 4-5 ตัว/วัน

มวนชนิดนี้ เป็นแมลงตัวห้ำ มีนิสัยดุร้าย โดยพวกมันดูดกินของเหลวภายในตัวเหยื่อเป็นอาหาร พวกมันสามารถกินอาหารได้หลายชนิด เช่น หนอนผีเสื้อกลางคืน หนอนผีเสื้อกลางคืน และ ตักแตนในช่วงที่ลอกคราบใหม่ๆ เมื่อตัวอ่อนเริ่ม พักออกมาช่วง 2-3 วันแรก ตัวอ่อนยังไม่กินอาหาร มวนที่มีอายุน้อยมักอยู่และกินอาหารรวมกันเป็นกลุ่ม การเลี้ยงตัวอ่อนระยะที่ 1-2 นี้จะเลี้ยงด้วยหนอนที่ถูกทำให้ตายก่อน ส่วนการเลี้ยงมวนระยะที่ 3-5 จะให้อาหารเป็นตัวหนอนที่มีชีวิต เมื่อมวนเพศผสม เริมแข็งแรงขึ้น มันจะสามารถกินแมลงทุกชนิดที่ปากของมันแทงเข้าไปได้ ลักษณะการกินอาหาร มวนจะยื่นจอยปากออกแทงเหยื่อและปล่อยพิษไล่ เหยื่อจะตายและหลังจากนั้นจะดูดเหยื่อกินจนของเหลวในตัวแห้งและเปลี่ยนเป็น สีคล้ำ ในกล่องเลี้ยงพบว่า ตัวเต็มวัย 1 ตัวสามารถฆ่าหนอนได้ มากกว่าวันละ 5 ตัว

()

วงจรชีวิตของมวนจะมีอายุรวมทั้งสิ้นประมาณ 140-182 วัน

1. ระยะฟักตัวของไข่ ใช้เวลา 7-27 วัน
2. ตัวอ่อนระยะที่ 1 ใช้เวลา 10-15 วันตัวอ่อนลอกคราบครั้งที่ 1
3. ตัวอ่อนระยะที่ 2 ใช้เวลา 10-20 วันตัวอ่อนลอกคราบครั้งที่ 2
4. ตัวอ่อนระยะที่ 3 ใช้เวลา 10-20 วันตัวอ่อนลอกคราบครั้งที่ 3
5. ตัวอ่อนระยะที่ 4 ใช้เวลา 20-25 วันตัวอ่อนลอกคราบครั้งที่ 4 เริ่มเห็นคุ่มปีกเห็นได้

ชัดเจน

6. ตัวอ่อนระยะที่ 5 ใช้เวลา 20-25 วันตัวอ่อนจึงลอกคราบครั้งที่ 5 ตัวเต็มวัยพร้อมผสม

พันธุ์

7. ช่วงระยะตัวเต็มวัยจะมีอายุประมาณ 50 วัน

- กล่องเลี้ยงที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงมวน ใช้กล่องพลาสติกใส ตัดเปิดช่องตรงกลางของฝากล่องออกทิ้ง ให้เว้นขอบของฝาราว 1-3 เซนติเมตร ขึ้นอยู่กับขนาดของกล่อง หลังจากนั้นจะบุตาข่ายมุ้งลวด เพื่อให้อากาศถ่ายเทได้ดี และเป็นที่วางสำลีชุบน้ำให้มวนได้หลบร้อนและดูดกินน้ำในบางครั้ง แต่ไม่ให้มวนหนีออกไปได้

- กล่องขนาด 12 x 16 เซนติเมตร ใช้เลี้ยงมวนระยะที่ 1 ประมาณ 100 ตัว
- กล่องขนาด 13 x 17 เซนติเมตร ใช้เลี้ยงมวนระยะที่ 2-4 ประมาณ 30 ตัว
- สำลีสําหรับชุบน้ำให้มวนเพศฆาตในกล่อง หรือ ถุงเลี้ยง
- พู่กันเบอร์ 2 ใช้เขี่ยแยกตัวอ่อน, เบอร์ 12 ใช้เขี่ยซากอาหารออกทิ้ง
- สวิงจับแมลง ใช้จับตัวเต็มวัยมาเป็นพ่อแม่พันธุ์

พ่อแม่พันธุ์จากธรรมชาติที่มีสภาพสมบูรณ์ บินได้กล่องแล้ว สามารถใช้เป็นพ่อ-แม่พันธุ์ได้เลย หากคัดเลือกจากตัวเต็มวัยที่เพาะเลี้ยง ควรมาจากพ่อแม่พันธุ์ที่ต่างคู่กัน คัดเลือกตัวที่แข็งแรง โดยจับตัวเต็มวัยที่มีลักษณะดี ร่างกายสมบูรณ์ โยนขึ้นในอากาศ ตัวที่บินได้ดีจะมีความสมบูรณ์แข็งแรง เหมาะที่จะคัดเลือกเป็นพ่อแม่พันธุ์ได้

การจับคู่ผสมพันธุ์ จะปล่อย พ่อ-แม่พันธุ์ 1 คู่ต่อ 1 กล่อง ใส่ในกล่องขนาด 13 x 17 หรือ 12 x 16 เซนติเมตร และหลังจากปล่อยไว้ด้วยกันประมาณ 15-25 วัน แม่พันธุ์จึงจะวางไข่ ซึ่งเมื่อตัวอ่อนฟักเป็นตัวแล้ว จะนำสำลিশุบน้ำวางบนตาข่ายมุ้งลวดที่ฝากล่อง วันที่ 3-4 จะเริ่มให้อาหาร เป็นตัวหนอนนกที่เราเพาะเลี้ยงไว้

เมื่อตัวอ่อนมวนอายุประมาณ 10-15 วัน ให้แยกใส่กล่องเลี้ยง โดย 1-5 วันแรก ควรใช้หนอนขนาดประมาณ 1 เซนติเมตร หรือหากใช้หนอนขนาดใหญ่ ควรบีบให้หนอนฟิการก่อน หลังจากที่ย้ายได้ประมาณ 15 วัน (เข้าสู่ระยะที่ 3) มวนโตพอดูดกินอาหารที่เป็นหนอนที่มีชีวิตได้เอง จะให้อาหารเป็นหนอนขนาดใหญ่กว่า 1 เซนติเมตรขึ้นไป 10-15 ตัว ต่อมวน 40-50 ตัว เมื่อมวนกินอาหารในแต่ละมื้อ มักจะเหลือซากอาหาร ต้องทำความสะอาดกล่อง หรือถาด และควรดูปริมาณการกินอาหารของตัวอ่อน หากมีเหลือมาก ให้ใส่อาหารลดลงในวันรุ่งขึ้น แต่หากหมด ก็ควรให้ปริมาณเพิ่มขึ้น

การเพาะเลี้ยงมวนมักไม่พบปัญหามากนัก แต่ในบางช่วงของปีจะขาดแคลนพ่อแม่พันธุ์ ซึ่งอาจแก้ไขโดยการคัดเลือกตัวเต็มวัยจากมวนที่เพาะเลี้ยงที่มีความแข็งแรง แล้วนำพ่อแม่พันธุ์จากธรรมชาติมาผสม เพื่อขยายพันธุ์ต่อไปได้ หรือ เพาะเลี้ยงมวนจากพ่อแม่พันธุ์หลายคู่ จะช่วยลดปัญหาจากการผสมพันธุ์แบบเลือดชิด ที่อาจส่งผลให้เกิดความค้อยทางพันธุ์ ทำให้รุ่นลูกที่ได้อ่อนแอ และมีการรอดตายต่ำ การเพาะเลี้ยงในห้องปฏิบัติการ พบว่า อุณหภูมิที่สูงในช่วงฤดูร้อนมักทำให้ไข่ของมวนฝ่อ

แผนภาพที่ 3-4 ภาพไข่มวนพิฆาต และตัวอ่อนวัย 1 ของมวนพิฆาต

ที่มา : ภาพจากงานอนุรักษ์พืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

แผนภาพที่ 3-5 ภาพตัวอ่อนมวนพิฆาตวัย 2 และตัวอ่อนมวนพิฆาตวัย 3

ที่มา : ภาพจากงานอนุรักษ์พืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

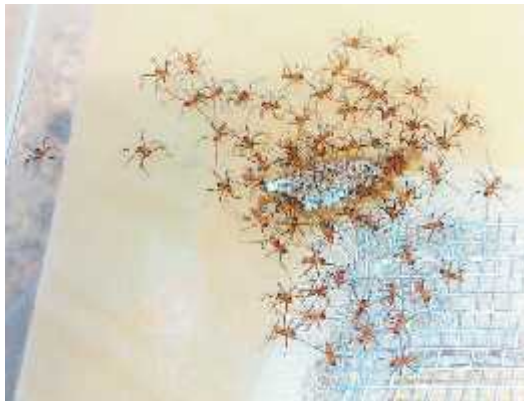
แผนภาพที่ 3-6 ภาพมวนพิฆาตวัย 4 และ มวนพิฆาตวัย 5 (ตัวเต็มวัย)

ที่มา : ภาพจากงานอนุรักษ์พืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

การเพาะเลี้ยงมวนเพศขนาด ในช่วง 5 วัช มีการเพาะเลี้ยงลักษณะเดียวกับมวนพิฆาต ปัจจัยหลักที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การรักษาความสะอาดกล่องเลี้ยงมวน และการให้น้ำ อาหาร ต้องมีความสม่ำเสมอในการเพาะเลี้ยง

แผนภาพที่ 3-7 ภาพระยะไข่ – ตัวอ่อนวัย 1, 2 และตัวเต็มวัย

ที่มา : ภาพจากงานอารักขาพืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

5.1.2

มีประโยชน์เป็นอย่างมาก และยังจัดเป็นตัวห้ำที่มีประสิทธิภาพทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยกินแมลงขนาดเล็ก เป็นอาหาร เช่น เพลี้ยอ่อน เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย ไร

ด้วงเต่าลายใหญ่จุดดำ ลักษณะรูปทรงกลม ลำตัวมีสีเหลือง หรือเหลืองอมส้ม ลำตัวมันเป็นเงา หัวสีส้ม ตาดำ มีจุดสีดำที่กลางอกปล้องแรก ปีกแข็งแต่ละเอียดมีจุดสีดำ 8 เป็นแมลงตัวห้ำกินแมลงเล็กๆ เป็นอาหารได้แก่ เพลี้ยอ่อนส้ม

(*Micraspis discolor* (Fabricius) (Coleoptera:

Coccinellidae) เป็นด้วงเต่าตัวห้าที่มีบทบาทสำคัญในการควบคุมแมลงศัตรูพืชในนาข้าวและพืชปลูกได้หลายชนิด โดยทั่วไปด้วงเต่าชนิดนี้จัดอยู่ในกลุ่มแมลงตัวห้าที่กินเหยื่อแบบไม่เจาะจง แต่การเลือกเหยื่อมักเกิดขึ้นเสมอเมื่อมีเหยื่อหลากหลายชนิดอยู่ร่วมกัน

เป็นด้วงเต่าที่มีความสำคัญมากในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยชีววิธีหรือชีววินทรีย์ โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยกินเพลี้ยอ่อน เพลี้ยจักจั่น เพลี้ยไก่อ๊แจ้ เพลี้ยแป้ง และไขหนอนกระทุ้งเป็นอาหาร

เป็นด้วงเต่าหลายที่มีลักษณะภายนอกใกล้เคียงกับด้วงเต่าลายหกจุดมากแต่มีสีแดงค่อนข้างเข้มและแถบสีดำกว้างใหญ่กว่า บ่อยครั้งที่พบว่ามีอาการจำแนกผิดเพราะไม่เปรียบเทียบจุดและแถบที่อยู่บนลำตัวให้ดี ด้วงเต่าลายแถบขวางนี้ มีความสำคัญในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยชีววิธี เช่นเดียวกันแต่ักพบในดอกหญ้าขน ดอกข้าวโพด โดยทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยกินเพลี้ยอ่อนเป็นอาหาร

ด้วงเต่าตัวห้า มีการเจริญเติบโต 4 ระยะ ได้แก่

ระยะไข่ - วางเป็นกลุ่มเรียงกันเป็นระเบียบ สีเหลืองอ่อน ไข่แต่ละฟองมีรูปทรงรีคล้ายลูกกรอกบี้ เมื่อใกล้ฟักจะมีสีเทาปนดำ อายุไข่ ประมาณ 2 วัน

ระยะตัวอ่อน - ตัวอ่อนมีรูปทรงคล้ายลูกจระเข้ ลำตัวแบนหัวท้ายเรียว มีขา 3 คู่ บริเวณด้านหลังและด้านข้างลำตัว มีปุ่มหนามอ่อนๆ ยื่นออกมา มีจุดหรือแถบสีดำอยู่ตามบริเวณผนังด้านหลังลำตัว ตัวอ่อนมี 4 วัย อายุรวมประมาณ 7 - 9 วัน

ระยะดักแด้ - เมื่อตัวอ่อนวัยที่ 4 ลอกคราบเข้าระยะดักแด้ คราบจะถูกดันไปอยู่ส่วนปลายสุดของลำตัวดักแด้ และยึดติดอยู่กับผิวของพืช มีสีเหลืองอมส้ม อายุประมาณ 2 วัน

ระยะตัวเต็มวัย - มีลักษณะเป็นรูปครึ่งวงกลมหรือรูปไข่ ส่วนหลังลำตัวโค้งนูน เป็นมันเรียบ สีส้ม ปีกคู่แรกมีลายหยักเป็นคลื่น ส่วนปลายปีกมีแต้มวงกลมสีดำ ข้างละ 1 จุด ขอบด้านล่างของปีกมีแถบสีดำยาวตลอดขอบของปีก อายุของตัวเต็มวัย ประมาณ 1 เดือน

ปัญหาในการเพาะเลี้ยงด้วงเต่าในพระตำหนักภูพิงเกล้า คือ พ่อพันธุ์แม่พันธุ์ยังมีไม่มาก และเป็นการเพาะเลี้ยงเพื่อเพิ่มปริมาณเพื่อไปใช้ในการปล่อยเพื่อควบคุมแมลงศัตรูพืช จึงต้องดูแลอย่างใกล้ชิด และต้องรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

แผนภาพที่ 3-8 ภาพไขด้วงเต่า และตัวอ่อนของด้วงเต่า

ที่มา : ภาพจากงานอารักขาพืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

แผนภาพที่ 3-9 ภาพดักแด้ด้วงเต่า

ที่มา : ภาพจากงานอารักขาพืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

5.2

(Microbial Pesticide)

5.2.1

เชื้อราที่มีด้วยกันหลายประเภท เชื้อราที่ทำให้เกิดโรคกับคน พืชและแมลง เชื้อราที่ใช้กับแมลงจะไม่ทำให้เกิดโรคในคนหรือในพืช ในขณะที่เชื้อราที่ทำให้เกิดโรคกับแมลงก็ยังเฉพาะเจาะจงกับในกลุ่มของแมลงอีกด้วย เชื้อราที่จะกำจัดแมลงชนิดใดก็จะต้องเป็นเชื้อราสายพันธุ์ที่สกัดเอาเชื้อที่มีอยู่ในแมลงชนิดนั้น แล้วนำไปเพิ่มจำนวนสปอร์ฉีดพ่นแมลงชนิดนั้น เพราะมีประสิทธิภาพดีกว่าที่จะไปสกัดเอาเชื้อจากแมลงชนิดอื่นในพระตำหนักภูพิงค์ฯ มีการใช้เชื้อราในการควบคุมแมลงศัตรูพืช ดังนี้

5.2.1.1

เชื้อราเมธตาไรเซียม เชื้อราเมธตาไรเซียม เป็นเชื้อราที่มีสปอร์สีเขียวคล้ำ เจริญได้ดีในที่อุณหภูมิ 27-28 องศาเซลเซียส ความชื้นสูง มีอายุในดินได้นาน 1 ปี และใน
 ตัวหนอนได้นานถึง 3 ปี ทำลายแมลงศัตรูพืชโดยสปอร์งอกเส้นใยแทงทะลุเข้าไปในตัวแมลงไปถึง
 ชั้นผิวหนัง ชั้นใน เจริญเติบโตในตัวแมลง แมลงที่ถูกทำลาย ในระยะแรกจะเห็นจุดน้ำตาลบนผนัง
 ลำตัว ต่อมาเห็นเส้นใยสีขาวเจริญเติบโตบนตัวแมลง หลังจากนั้นจะเห็นสปอร์คล้ายฝุ่นสีเขียวคล้ำ
 ปกคลุมทั่วตัวแมลง แมลงที่ตายจะมีลำตัวแข็งเหมือนมัมมี่ เชื้อราเมธตาไรเซียมสามารถทำลายแมลง
 ศัตรูพืชได้หลายชนิด เช่น ค้างคาวแรมมะพร้าว เพลี้ยกระโดด ตั๊กแตน ปลวก หนอนเจาะลำต้นอ้อย เป็น
 ต้นในพระตำหนักภูพิงค์ฯ ใช้เชื้อราเมธตาไรเซียมในการป้องกันกำจัดหนอนทรายที่กัดกินหญ้าทำ
 ให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้าง และแมลงนูน อัตราส่วนที่ใช้ โดยใช้เชื้อราเมธตาไรเซียม 700 กรัม
 : น้ำ 200 ลิตรในการใช้ฉีดพ่นบริเวณสนามหญ้าเพื่อป้องกันกำจัดการระบาดของหนอนทราย

แผนภาพที่ 3-10 ภาพของหนอนทรายที่กัดกินรากหญ้า

ที่มา : ภาพจากงานอารักขาพืช ฝ่ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

แผนภาพที่ 3-11 ภาพความเสียหายจากการกัดกินรากหญ้าของหนอนทราย

ที่มา : ภาพจากงานอนุรักษ์พืช ฝ้ายบำรุงรักษาราชอุทยาน พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

แผนภาพที่ 3-12 ภาพขั้นตอนการใช้เชื้อราเมธาไรเซียม

:

3-13 ภาพหลังจากใช้เชื้อราเมธาไรเซียมอย่างสม่ำเสมอ พบว่ามีหนอนทรายบางตัวตาย

:

5.2.1.2

เป็นเชื้อราที่มีสปอร์สีขาวเข้ม เข้าทำลายแมลง

:

ก้แจ้ส้ม เพี้ยกระโดด แมลงหวี่ขาว และหนอนห่อใบข้าว สามารถทำลายทั้งตัวอ่อน และตัวเต็มวัยของแมลงในพระตำหนักภูพิงค์ฯ ใช้เชื้อราบีวเวเรียในการป้องกันกำจัดแมลงหวี่

3-14

:

3-15 ภาพขั้นตอนการใช้เชื้อราบิวเวอเรีย โดยนำเชื้อราบิวเวอเรียมาผสมน้ำในอัตราส่วน

250 : 5

:

นำเชื้อราบิวเวอเรียที่ได้ มาทำการพ่นต้นคริสต์มาสเพื่อป้องกันกำจัดแมลงหวี่ขาว โดย

รจับใบ ในปริมาณ 15 ซีซี ทุกครั้งในการฉีดพ่น เพื่อให้เชื้อราเกิด

3-16

:

จากการใช้เชื้อราบีวเวเรียอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะสังเกตเห็นได้ว่า แมลงหิวขาวโดน

3-17 ภาพผลที่เกิดขึ้นหลังจากการพ่นเชื้อร

6.

(Microbial control)

รวมทั้งสิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์เลือกใช้มีดังนี้

6.1

(Natural pesticide)

6.1.1

จะมีผลต่อระบบอื่น ๆ โดยการไปยับยั้งการกินอาหาร การลอกคราบ การ

การเก็บในระยะเวลาที่ผลสุกงอมเต็มที่ ซึ่งจะมีระยะที่เมล็ดแก่เต็มที่

6.1.1.1 การใช้สะเดาผงบดในการป้องกันกำจัดหนอนไล่หนอน

3

30-40

- ยับยั้งการลอกคราบของแมลง โดยไปขัดขวางและยับยั้งการสร้างฮอร์โมนที่ใช้ใน

- ยับยั้งการกินอาหารชนิดถาวร จนทำให้แมลงตายในที่สุด

-

-

-

-

เพ็ลี่ยจักจั่นฝ้าย หนอน

เมล็ดสะเดาบดละเอียดอัตรา 1,000 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร แช่น้ำทิ้งไว้ 1 คืน กรองเอา

(

7

)

20

(

2.5

)

1.

2.

3.

5-7

3

:

6.1.1.2

	Tobacco	Nicotiana
tabacum L.	ยังมีชื่อท้องถิ่นอื่นๆ อีกว่า ยาสูบ (กะเหรี่ยงเชียงใหม่),	(
) ,	() , () , () ,	(-
)		

60 60

5 แลก ใบของยาสูบมีสารประกอบไนโตรเจนหมู่หนึ่งทีเรียกว่า "แอลคาลอยด์" ซึ่งมี

สารพิษตกค้างในผลผลิตจึงปลอดภัยต่อผู้บริโภค เมื่อทำการเก็บเกี่ยวตามคำแนะนำ ไม่ตกค้างใน

ด้วยนม โดยทางการกินและสัมผัสทางผิวหนัง แต่สามารถสลายตัวได้ง่าย ซึ่งควรทำการเก็บเกี่ยว
4

ในพระตำหนักภูพิงศ์ฯ เป็นที่ที่อากาศเย็น ชื้น ยาสูบที่จะนำมาเป็นสารสกัดเกิดเชื้อราได้ง่าย ต้อง

3-19 ภาพยาสูบตากแห้ง ที่นำมาแช่น้ำ 5-7

:

3-20

:

6.1.1.3

(Bih Jolokia) (bhut jolokia)
 (ghost chili) (naga jolokia)
 (Scoville Heat Unit - SHU) 1,001,304 SHU
 (Red Savina) . . 2007
 Guinness World Records
 (Tabasco) 400

25-30

2

1. 500 กรัม มาปั่นละเอียด แล้วนำมาแช่น้ำ โดยห่อผ้าขาว
 5-7 : 100 : 20

3-21 ภาพพริกบัตโจโลเกียสดที่นำมาบดละเอียด

:

ที่ 3-22

ปั่นละเอียด แล้วนำมาแช่น้ำ เพื่อจะนำไปเป็นสารชีวภาพ

:

2. พริกแห้ง นำพริกสดไปตากแห้ง พอเม็ดพริกแห้งแล้วนำมาปั่นละเอียดแล้วนำมาแช่น้ำทิ้งไว้ 5-7 . : 100 : 20

3-23

:

ที่ 3-24

:

ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนเพาะปลูกพริกบุดโจโลเกียเพื่อเพิ่มปริมาณเพื่อให้

6.1.1.4

Galanga : Zingiberaceae : *Alpinia galanga* (L.) Willd. :
 (), ()
 ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : ไม้ล้มลุก สูง 1.5-2 เมตร เหน้งามีข้อและปล้องชัดเจน ใบ เดี่ยว เรียงสลับ
 7-9 . 20-40 ซม. ดอก ช่อ ออกที่ยอด ดอกย่อย
 3

5 กิโลกรัม ทำความสะอาด หั่นเป็นชิ้นเล็ก แล้วนำมาปั่นสด จากนั้นเอาแต่น้ำ
 5 5 - 7 4

: 20 ลิตร อาจนำมาผสมกับน้ำส้มควันไม้เพื่อประสิทธิภาพในการขับไล่แมลง

3-25

5

:

นำข่าที่ได้มาป็น แล้วนำไปแช่น้ำ 5 - 7 ชั่วโมง แล้วนำมากรองผ้าขาวบาง แล้วนำไปจืดพ่น

200 : 20

แผนภาพที่ 3-26

:

6.1.1.5 การใช้น้ำส้มคว้นไม้ในการป้องกันกำจัด เพลี้ย หนอน (Wood vinegar)

ที่ไม้กำลังเปลี่ยนเป็นถ่านเมื่อทำให้เย็นลงจนควมแน่นแล้วกลั่นตัวเป็นหยดน้ำ เรียกว่า น้ำส้มคว้นไม้ มีกลิ่นไหม้ ส่วนประกอบส่วนใหญ่เป็นกรดอะซิติกมีความเป็นกรดต่ำ มีสี ส้มอ่อนเพื่อให้ น้ำส้มคว้นไม้ที่ได้ตกตะกอนและแยกตัวเป็น 3 ชั้น คือ () น้ำส้ม ไม้ และน้ำมันทาร์ (ตกตะกอนอยู่ด้านล่าง) แยกน้ำส้มคว้นไม้มาใช้ประโยชน์ต่อไป

นอกจากนี้ มีการนำน้ำส้มคว้นไม้ไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรม เช่น ใช้ผลิตสารดับกลิ่นตัว ผลิต

อัตราส่วน 1: 20 (ผสมน้ำ 20 เท่า) พ่นลงดินเพื่อฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ที่ไม่เป็นประโยชน์

10

อัตราส่วน 1: 50 (ผสมน้ำ 50 เท่า) พ่นลงดินเพื่อฆ่าเชื้อจุลินทรีย์ที่

อัตราส่วน 1: 100 (ผสมน้ำ 100 เท่า) ราดโคนต้นไม้รักษาโรครา และ โรคเน่า รวมทั้ง

อัตราส่วน 1: 200 (ผสมน้ำ 200 เท่า) พ่นใบไม้รวมทั้งพื้นดินรอบๆ ต้นพืชทุกๆ 7-15

อัตราส่วน 1: 500 (ผสมน้ำ 500 เท่า) พ่นผลอ่อน หลังจากติดผลแล้ว 15 วัน ช่วยขยาย ผลให้โตขึ้นและพ่นอีกครั้งก่อนเก็บเกี่ยว 20 วัน เพื่อเพิ่มน้ำตาลในผลไม้

อัตราส่วน 1: 1,000 (ผสมน้ำ 1,000 เท่า) เป็นสารจ้

ช่วงที่ 1 ไล่ความชื้น หรือคายความร้อน

กลินเหม็น ซึ่งเป็นกลินของกรดประเภทเมธาทอลที่อยู่ในเนื้อไม้ อุณหภูมิบริเวณปากปล่องควัน

70 - 75

150

70-75

200-250 องศาเซลเซียส ควันมีกลินเหม็นจน

ช่วงที่ 2 เมื่อไม้กลายเป็นถ่าน หรือ ปฏิกริยาคลาย

เมื่อเผาไปอีกระยะหนึ่ง ควันสีขาวจะเริ่มบางลง และเปลี่ยนเป็นสีเทา อุณหภูมิบริเวณ

80-85 องศาเซลเซียส อุณหภูมิภายในเตาประมาณ 300-400

ไม้ที่อยู่ในเตาจะคายความร้อนที่สะสมเอาไว้เพียงพอที่จะทำให้อุณหภูมิในเตาจะเพิ่มสูงขึ้น

การหยุดการป้อนเชื้อเพลิงหน้าเตา จะต้องควบคุมอากาศ เพื่อรักษาระดับของอุณหภูมิในเตาไว้ให้นานที่สุด และยืดระยะเวลาการเก็บน้ำส้มควันไม้ให้นานที่สุด โดยช่วงที่เหมาะสม

85-120 องศาเซลเซียส เนื่องจากเป็นช่วงที่

สารในเนื้อไม้ถูกขับออกมา จากนั้นควันก็เปลี่ยนจากควันสีเทาเป็นสีน้ำเงิน จึงหยุดเก็บน้ำส้มควัน

100-200

400-450

ช่วงที่ 3 ช่วงทำถ่านให้บริสุทธิ์

การเปิดหน้าเตา ประมาณ 1 ใน 3 ของหน้าเตาทิ้งไว้ประมาณ 30

เริ่มทำการปิดหน้าเตา โดยใช้ดินเหนียวปิดรอยรั่วและรอยต่อ จากนั้นทำการปิดปล่องควันให้สนิท

4

เกลี่ยดินบนเตาออกให้เห็นหลังเตา เพื่อระบายความร้อนในเตา จากนั้นทิ้งไว้ประมาณ

1

8

- 1.ก่อนนำน้ำส้มควั 3
- 2.เนื่องจากน้ำส้มควันไม้มีความเป็นกรดสูง ควรระวังอย่าให้เข้าตาอาจทำให้ตาบอดได้
3. :
- 4.การใช้เพื่อฆ่าเชื้อจุลินทรีย์และแมลงในดิน ควรทำก่อนเพาะปลูกอย่างน้อย 10 วัน
- 5.การนำน้ำส้มควันไม้ไปใช้ต้องผสมน้ำให้เจือจางตามความเหมาะสมที่จะนำไปใช้
6. :

3-27 ภาพขั้นตอนการเผาถ่านไม้ เพื่อนำผลผลิตมาทำน้ำส้มควันไม้

3-28 ภาพน้ำส้มควันไม้(1,000)

6.2 สารอินทรีย์ (Organic Compound)

เป็นสารเคมีที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน แต่หลักการใช้สารเคมีชนิดนี้ ทางพระตำหนักภูพิง

- ()

-

- คำต่อสิ่งมีชีวิตนอกเป้าหมาย

-

(Biological Control)

Tiger Fly (Coenosia Exigua)

(*Liriomyza* spp.)

(*Liriomyza* spp.)

2539

prothiofos , abamectin , chlorpyrifos + cypermethrin

azodrin , phosdrin ,

beta-cyfluthrin

2541

prothiofos

beta-cyfluthrin , chlorpyrifos + cypermethrin
grimes (abamectin) 2

จนนายอำนาจ เดชะ เห็นว่าถ้าสถานการณ์ยังเป็นอยู่แบบนี้ไปตลอดสารเคมีที่พ่นคงจะเป็นอันตราย

ต่อสิ่งมีชีวิตทั้งคนและสัตว์ ตลอดจนถึงแวดล้อมในบริเวณพระตำหนักภูพิงศ์ฯ จึงได้นำเอา

”

”

(Integrated Pest Management :IPM)

(Biological control)

จนกระทั่งเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2542 นายอำนาจ

วันที่ 14 กันยายน 2542

สาระสำคัญได้ ดังนี้ ควรมีการตรวจสอบหาชื่อชนิดของแมลงวันหนอนชอนใบ เนื่องจากขณะนั้นยัง

Liriomyza (species)

คณะทำงานได้ส่งตัวอย่างไปทำการตรวจสอบหาชื่อที่แน่ชัด และได้มีการติดต่อ Dr. Merle Shepard

Clemson University

Dr. Peter Ooi

(FAO)

ประสาน และขอข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมแมลงวันหนอนชอนใบที่ได้มีการศึกษาไว้แล้ว

Dr. Gustav Maurer

GTZ (German Technical Cooperation)

Dr. Stefan Kuehne Federal Biological Center for Agriculture and Forestry

Dr. Stefan Kuehne Dr. Baufeld Federal Biological Center for Agriculture and Forestry (BBA), Department for National and International Plant Health, Institute for Integrated Plant Protection, Germany 2

Liriomyza huidobrensis (Diptera: Agromyzidae)

Coenosia exigua Stein (Diptera: Muscidae) ซึ่งเป็นแมลงที่ยังไม่เคยมีการศึกษา

2543

(Biological control)

แมลงวันซีโนเซียได้ และได้เพิ่มแหล่งขยายพันธุ์เพื่อทดลองใช้แมลงวันซีโนเซียในการควบคุม กำจัดแมลงวันหนอนซอนไบ โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2557)

Management : IPM)

(Biological control)

(Integrated Past

3-29

(Tiger Fly)

:

()

Muscidae

Diptera

พฤติกรรมเป็นตัวทำทั้งในระยะตัวหนอน และตัวเต็มวัย ในระยะตัวหนอนจะกินตัวหนอนแมลงใน

(Leaf miner) (Liriomyza spp.)

(White fly)

Coenosia exiqua

C.exiqua

3 - 5

2

นเมื่อมีอายุมากขึ้น ตัวหนอนแมลงวันซีโนเซียจะเริ่มจับตัวอ่อนของแมลงที่อยู่ในดินเป็นอาหารตั้งแต่ฟักออกจากไข่จนถึงตัวหนอนโตเต็มที่

10 - 12

9 - 11

เต็มวัยมีอายุ นาน 45 - 65

1

แมลงหวี่กินได้วันละ 6-8

3-30

(Tiger Fly)

45 - 65

9 - 11

3 - 5

10 - 12

:

แมลงวันซีโนเซีย สามารถเจริญเติบโตและขยายพันธุ์ได้ดีในดินที่มีความชื้นสูง อากาศไม่ร้อนจัด

:

ธรรมชาติให้สามารถขยายพันธุ์เพิ่มปริมาณให้มากเพียงพอที่จะทำหน้าที่ได้อย่างดี
(Breeding sites)

:

(Breeding site)

- 1. , เท่าที่หาได้ในพื้นที่ที่สามารถสร้างอาณาเขต ขนาด 30 - 100 เซนติเมตร สูงประมาณ 20 เซนติเมตร ยาว 5 - 10 1:1:2:2

:

:

3-31

Breeding site
(Tiger Fly)

1

3

1/2

1

1

1/2 - 1

:

2. โรยข้าวเม่าบริเวณผิวหนังวัวสดผสม คลุกเคล้าให้เข้ากันรดน้ำให้ชุ่ม เข้า-

3-5 วัน ผิวหนังวัวสดผสมจะมีเชื้อราขึ้น จากนั้นให้หมั่นตรวจสภาพการสลายตัวของ
วหมคให้โรยข้าวเม่าเพิ่ม เพื่อให้มีปริมาณราเพียงพอที่จะเลี้ยงแมลงกินเชื้อรา

(fungus gnats)

3. แมลงกินเชื้อราซึ่งมีอยู่ทั่วไปในธรรมชาติ หรือที่ได้จากการเพาะเลี้ยงจะบินมา
วางไข่บนเชื้อรา ไข่ฟักเป็นตัวหนอน ตัวหนอนจะกินเชื้อรา และเจริญเติบโต

4.

ก่อนแล้ว 1 เดือน แมลงวันซีโนเซียจะไปวางไข่ในวัสดุที่อยู่ในกระบะที่เตรียมไว้ เมื่อไข่ฟักเป็นตัว
หนอนจะจับตัวหนอนของแมลงกินเชื้อราเป็นอาหาร เจริญเติบโตจนเข้าดักแด้ จากนั้นจะ

Breeding site

70 %

3-32 ภาพการกินเหยื่อของแมลงวันซีโนเซีย (Tiger Fly)

3-33

Breeding site

:

3-34 ภาพ Breeding site

:

3-35

(*Liriomyza huidobrensis* Blanchard)

Liriomyza

2

Liriomyza Agromyzidae

Diptera ที่พบและทราบชื่อแล้วมีประมาณ 300 ชนิด ในจำนวนนี้มี 22 ชนิดที่มีรายงานว่าเป็น

1-2

3

Liriomyzatrifolii(Burgess) *Liriomyzasativae*(Blanchard)

Liriomyza

huidobrensis (Blanchard)

L. huidobrensis

ขาวขุ่น รูปร่างรียาว ระยะไชนาน 3 วัน เมื่อฟักตัวหนอนจะมีสีเหลืองอ่อน ลำตัวยาวแบนส่วนหัว
เรียวยาวเล็ก ส่วนอกถึงปลายท้องแบ่งเป็นปล้องๆ ระยะหนอนมี 3 ระยะ นานประมาณ 3-5
ชอนใบ ที่โตเต็มแล้วมีสีเหลืองเข้มลำตัวยาว และกลมมากขึ้นซึ่งจะใช้ปากเจาะส่วนปลายรอยชอน

8-9

เมื่อมีอายุ 1 สัปดาห์ขึ้นไป และปริมาณไข่จะลดลงเมื่อมีอายุมากขึ้น แมลงวันหนอนชอนใบที่ได้รับ

หลายครั้ง และเคลื่อนไหวรวดเร็วในเวลากลางวัน แมลงวันเพศเมียจะผสมพันธุ์

เนื้อเยื่อและวางไข่สอดเข้าไปในเนื้อเยื่อแผ่นใบ หรือบางครั้งพบว่าจะวางไข่ในรอยที่เพศเมียเจาะดูด

L. huidobrensis

ซอนใต้ผิวใบ เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะผิวใบที่ส่วนปลายของรอยซอนออกมาเข้าดักแด้ในช่วงเช้าจนถึงก่อนเที่ยง (กอบเกียรติและอัมพร , 2545) ในประเทศไทย

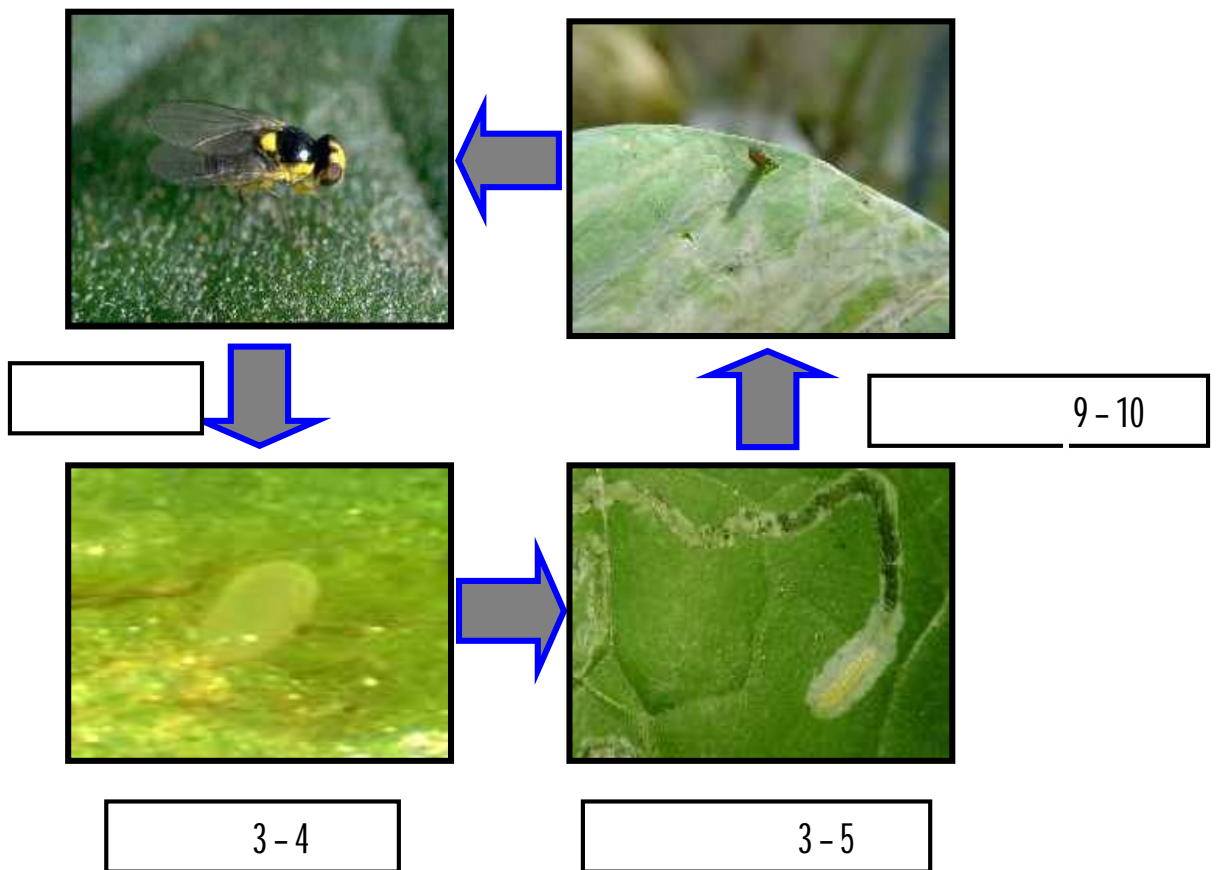
L. trifolii

L. sativae

L. huidobrensis

ภาคเหนือ รวมทั้งที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแมลงวันหนอนซอนใบ ทั้ง 3

3-36 ภาพวงจรชีวิตแมลงวันหนอนซอนใบซอนใบ

:

พื้นที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

แมลงวันหนอนชอนใบทั้ง 3 ชนิด มีวิธีการทำลายพืชที่คล้ายกัน แมลงวันหนอนชอน

L.huidobrensis

วางไข่แทงเข้าไปในเซลล์ผิวใบพืช และเจริญให้เซลล์ใบแตก แล้วใช้ปากเลียกินน้ำตาลในเซลล์ ซึ่งจะทำให้ใบพืชถูกทำลายเป็นจุดเล็กๆ สีเหลือง และเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลในเวลาต่อมา รอยเจาะยังเปิดให้เชื้อโรคพืชเข้าทำลายซ้ำ นอกจากนั้นตัวเต็มวัยเพศเมียเมื่อพร้อมวางไข่จะใช้อวัยวะวางไข่แทงเข้าไปวางไข่ในแผ่นใบพืช เมื่อฟักเป็นตัวหนอนจะเจาะใบพืชเข้าไปชอนไชกินน้ำตาลในเซลล์

Chlorophyll

ดอกลดลง ผลผลิตน้อยลง ถ้าหากมีอาการรุนแรงพืชจะมีอาการใบแห้ง ต้นโทรมและตายในที่สุด ซึ่งส่งผลให้ต้องผลิตไม้ดอกไม้ประดับเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี

แผนภาพที่ 3-37

ยังเป็นตัวทำของแมลงศัตรูพืชชนิดอื่นอีก เช่น แมลงหวี่ขาว

(IPM)

3

- 1.
- 2.
- 3.

(

- 1.

(

เพื่อเพิ่มปริมาณ ให้เพียงพอต่อการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชจำพวก เพลี้ยอ่อน แมลงวันหนอน

30 ซึ่งยังไม่เพียงพอในการนำไปปลดปล่อย จึงมีการเพาะเลี้ยงอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มป

(Biological control)

3-1 แสดงปีที่เกิดการระบาดของหนองไขว่ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน (2556)
การระบาดที่ลดลง ซึ่งเป็นผลจากการใช้แมลงวันเสื่อในการควบคุมปร

2543	90	-	
2544	85	5	
2545	78	7	
2546	67.3	10.7	
2547	54.5	12.8	
2548	40.7	13.8	
2549	10	30.7	
2550	8.1	1.9	
2551	5	3.1	
2552	4.5	0.5	
2553	3.4	1.1	
2554	3	0.4	
2555	2.4	0.6	
2556	1.9	0.5	
2557	1.2	-	

:

ในช่วง ปี 2543 2544 2545 อัตราการระบาดของแมลงวันหนอนชอนใบยังคงไม่มากแต่ก็ยังมี

5 7 10.7

ลดลงต่อเนื่อง และลดลงเพิ่มมากขึ้นในปี 2549 - 2550 30

อัตราการระบาดของแมลงวันหนอนชอนใบลดเหลือเพียงร้อยละ 10 ในช่วงปี 2549 - 2550 :

นั้นมีการเพาะเลี้ยงแมลงวันเสือเพิ่ม

การเลี้ยงแมลงวันเสือเพื่อ

แมลงวันเสือ 1 ตัว สามารถเป็นตัวห้ำของแมลงวัน

1-3

ดังนั้นจากการที่แมลงวันหนอนชอนใบระบาดเป็นอย่างมากในช่วง ปี 2543 และได้มี

Breeding site

11

ทุกปี โดยแต่ละปีการดูแลแปลงเพาะเลี้ยงแมลงวันเสือ จะมีการเปลี่ยนวัสดุ 3 /

และจากการเพาะเลี้ยงแมลงวันเสือนั้นจำนวนประชากรแมลงวันเสือจะมีปริมาณเพิ่ม

หรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับการดูแลแปลงเพาะเลี้ยงแมลงวันเสือ หรือ Breeding site ที่ต้องคอยเพิ่มวัสดุ

เพาะ หรือ เปลี่ยนวัสดุเพาะให้อยู่ในสภาวะเหมาะสมในการเพิ่มปริมาณประชากรแมลงวันเสือ ทั้ง

ความชื้น อาหาร เพื่อ

กำจัดนั้น มีผลการดำเนินงานดังนี้

ป้องกันกำจัดแมลงปีกแข็ง หนอนทราย ใช้อัตราส่วน 500
กรัม / น้ำ 200 ลิตร ในการฉีดพ่น 1 ครั้ง / 2 สัปดาห์ และควรทำให้พื้น

40

ป้องกันกำจัดแมลงหวีขาว ใช้อัตราส่วน 250 กรัม / น้ำ 200 ลิตร
และผสมสารจับใบ 15-20 2 /

60

/ 20 ลิตร แล้วนำไปฉีดพ่นแปลงที่ไม่ดอกเกิดอาการเน่าคอดิน รากเน่า ลำต้นเน่า เป็น
1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ ในส่วนที่ใช้ฉีดพ่น และบางส่วนที่เป็นเชื้อราไตรโคเดอร์มาใน

1 /

1

ร้อยละ 50 ของแปลงไม้

2.

()

60

ใบกุหลาบ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งวิธีการนี้พระตำหนักภูพิงศ์ฯ ได้ใช้อย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นการตัด
ละ 85 ในแปลงกุหลาบใน

3.

ใช้ในอัตราส่วน 0.5 กก / น้ำ 20 ลิตร ฉีด 3 - 5 /

หนอนเจาะดอก หนอนกินใบ อัตราการระบาดลดลง ร้อยละ 30 ในแปลงไม้ดอกเมืองหนาว เจอเร

1 / 20 3 - 5 /

50

ใช้ในอัตราส่วน 0.5 กก / น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น 3 - 5 /

50

ใช้ในอัตราส่วน 1 กก / น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น 3 - 5 /

การระบาดลดลง ร้อยละ 45 ในแปลงเพาะไม้ดอกเมืองหนาวในโรงเรือนเพาะ

ใช้ในอัตราส่วน 100 ซีซี / น้ำ 20 ลิตร ฉีดพ่น 3 - 5 /

ร้อยละ 60 ในแปลงเพาะไม้ดอกเมื

Management)

IPM

(Integrated Pets

▪ Tiger Fly (*Coenosia Exigua*) ซึ่งพบแมลงวันตัวห้ำชนิดนี้เป็นครั้งแรกในประเทศ

ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ จนไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพืช นอกจากนี้ยังอาจถือได้ว่า วิธีการนี้เป็น

บทที่ 4

การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานสู่แนวทาง การเกษตรที่ยั่งยืน

วิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM)

แนวทางการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานหรือIPM (Integrated Pest Management) เป็นการนำเอาหลักการและวิธีการต่างๆ ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชมาใช้ร่วมกันแบบบูรณาการ อย่างเหมาะสม เหมาะกับสถานการณ์การระบาดของแมลงศัตรูพืชและเหมาะสมกับระบบนิเวศของแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เนื่องจากการที่จะลดจำนวนประชากรของแมลงศัตรูพืชให้น้อยลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อพืชในระดับที่ยอมรับได้นั้น มีวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชอยู่หลายวิธี แต่ละวิธีก็มีข้อดีและข้อเสียต่างกันและประเด็นที่สำคัญคือยังไม่มีวิธีการใดที่จะกำจัดแมลงศัตรูพืชได้จนหมดสิ้น จึงต้องใช้หลายๆวิธีร่วมกัน ซึ่งจะเป็นการเลือกใช้วิธีการควบคุมหรือป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชหลายวิธีผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างรอบคอบและเหมาะสม เพื่อให้เกิดความเสียหายต่อพืชและผลผลิตให้น้อยที่สุด โดยมุ่งเน้นวิธีการที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกพืชโดยใช้พันธุ์ต้านทานและบำรุงพืชให้แข็งแรง วิธีการเขตกรรม วิธีกล และวิธีการทางชีววิทยาที่ใช้สิ่งมีชีวิตในธรรมชาติมาป้องกันกำจัดหรือควบคุมศัตรูพืช โดยจะระมัดระวังไม่ให้เกิดการรบกวนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ดังนั้นการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานจึงสามารถลดการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชลงได้มาก เพราะวิธีการใช้สารเคมีจะเป็นวิธีการสุดท้ายที่จะถูก

เลือกใช้ โดยจะเลือกใช้ก็ต่อเมื่อเกิดการระบาดของแมลงศัตรูพืชที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพืชหรือผลผลิตในระดับที่วิกฤตเท่านั้น และการใช้วิธีการอื่นไม่ได้ผลตามที่ต้องการ โดยการใช้สารเคมีตามแนวทางของ IPM จะต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง เลือกใช้ชนิดของสารเคมีที่เหมาะสมกับชนิดของแมลงศัตรูพืช ซึ่งต้องเป็นสารเคมีที่ออกฤทธิ์เฉพาะเจาะจงกับแมลงศัตรูพืชเป้าหมาย ไม่ออกฤทธิ์กว้างจนไปทำลายสิ่งมีชีวิตอื่นในธรรมชาติรวมทั้งต้องเป็นสารเคมีที่มีพิษต่ำ และตกค้างสั้นในสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ หลักสำคัญของการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน คือ การวางแผนล่วงหน้า ติดตามสถานการณ์ในแปลงปลูกอยู่เสมอ เพื่อคาดการณ์ล่วงหน้าและเตรียมการก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น ก่อนที่จะวางแผนบริหารจัดการเกษตรกรจะต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในแปลงปลูกพืชเสียก่อน เพื่อประเมินสถานการณ์ โดยสำรวจจำนวนและชนิดของแมลงที่พบบนพืช ทั้งแมลงศัตรูพืชและแมลงที่มีประโยชน์ เช่น แมลงตัวห้ำ ตัวเบียน รวมทั้งศัตรูธรรมชาติอื่นๆ ด้วย และมีการบันทึกสภาพแวดล้อมในแปลงปลูก เช่น สภาพดิน ความเป็นกรด-ด่างของดิน สภาพภูมิอากาศในแต่ละวัน ฯลฯ แล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาประกอบการตัดสินใจว่าจะจัดการกับแมลงศัตรูพืชในแปลงปลูกพืชของตนเองอย่างไรดี ใช้วิธีการไหนบ้าง ซึ่งแนวทางการดำเนินงานบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานนี้จะฝึกให้เกษตรกรรู้จักคิด วิเคราะห์ และมีความรู้หลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นเรื่องการคัดพันธุ์ที่จะนำมาปลูก การทำการเกษตรกรรม เพื่อทำให้แข็งแรง การเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับพื้นที่เพาะปลูก มีทักษะในการสำรวจแปลง รู้จักการดำเนินชีวิตหรือวงจรชีวิตของแมลงศัตรูพืช โรคพืช วัชพืชและแมลงศัตรูธรรมชาติที่มีประโยชน์ ตลอดจนต้องมีความรู้เกี่ยวกับสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชทั้งที่เป็นสารชีวภาพที่ได้จากธรรมชาติ (Natural Pesticides) และสารเคมี (Chemical Pesticides) รวมทั้งรู้วิธีการใช้ที่ถูกต้องปลอดภัยด้วยและที่สำคัญที่สุด ที่เกษตรกรต้องรู้และตระหนัก คือ การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) มิได้มีความหมายแก่การจัดการกับแมลงศัตรูพืชเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการจัดการระบบนิเวศเกษตรทั้งระบบให้อยู่ในสมดุล และต้องอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ทำการเกษตรด้วย

ดังนั้น จากการวิเคราะห์แนวทางการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) ที่กล่าวมาข้างต้นแนวทางนี้จึงน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดของการเกษตรกรรมของไทยในปัจจุบัน เพราะเป็นแนวทางที่นอกจากจะลดต้นทุนในการผลิตให้กับเกษตรกรแล้ว ยังเป็นแนวทางที่ปลอดภัยทั้งตัวเกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม โดยแนวทางของ IPM นี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในทุกภาคของประเทศไทย รวมทั้งประเทศอื่นๆ ทั่วโลก เพราะเกษตรกรสามารถเลือกวิธีการป้องกันกำจัดหรือควบคุมแมลงศัตรูพืชที่เหมาะสมกับภูมิประเทศ ภูมิสังคม และระบบนิเวศในพื้นที่นั้นๆ ได้ ดังนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรในประเทศไทย

ควรจะ หันมาส่งเสริมและสนับสนุนแนวทางการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานหรือ IPM อย่างจริงจัง เพื่อให้การเกษตรของประเทศไทยเปลี่ยนแนวทางจากการเกษตรเคมี ที่มีแต่ผลเสียในทุกๆด้านมาเป็นแนวทางของเกษตรที่ยั่งยืน ซึ่งจะส่งผลดีต่อประเทศชาติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

วิเคราะห์แนวทางและผลการดำเนินงานการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) ของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ เป็นพระราชฐานต่างจังหวัดแห่งแรกที่สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 9 เพื่อใช้เป็นที่ประทับสำหรับเสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมเยือนราษฎร และทรงติดตามงานในโครงการตามพระราชดำริในเขตพื้นที่ภาคเหนือ ตลอดจนใช้เป็นที่พักผ่อนรับพระราชอาคันตุกะหรือแขกบ้านแขกเมืองที่มาเยือนประเทศไทย เนื่องจากทำเลที่ตั้งของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์อยู่บนดอยยอดเขาสูง ที่มีอากาศเย็นสบาย จึงได้มีการปลูกกุหลาบและไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาวเพื่อประดับตกแต่งในราชอุทยานรอบๆบริเวณพระตำหนัก โดยเฉพาะกุหลาบที่นี้การปลูกกุหลาบพันธุ์ดีชนิดต่างๆ มากมายหลายสายพันธุ์ถึงสี่ร้อยกว่าสายพันธุ์ จนกุหลาบที่ปลูกที่นี้มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันดีในนาม “กุหลาบภูพิงค์” คือเป็นกุหลาบที่ดอกใหญ่ กลิ่นหอม ดอกแน่น สวยงาม จากการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ทรงทอดพระเนตรเห็นว่าภูพิงคราชนิเวศน์ ก็สามารถปลูกไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาวและกุหลาบได้ผลเป็นอย่างดี จึงได้ทรงมีการขยายผลต่อไปจนเกิดเป็นโครงการปลูกพืชเมืองหนาวทดแทนฝิ่นจีน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในนาม “มูลนิธิโครงการหลวง” ในปัจจุบัน แต่ที่ใดก็ตามที่มีการปลูกพืชชนิดเดียวกันติดต่อกันเป็นเวลานานหลายปีก็มักจะเกิดการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชอยู่เสมอ ถ้ามีการบริหารจัดการศัตรูพืชที่ไม่ดีพอก็จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อผลผลิตและพืชที่ปลูกได้ ที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ก็เช่นกันได้เกิดการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชขึ้นอยู่เป็นระยะๆ แต่ที่ผ่านมานในอดีตได้มีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยใช้สารเคมี ซึ่งก็สามารถป้องกันกำจัดได้ในช่วงแรก แต่ต่อมาแมลงศัตรูพืชก็เกิดการดื้อยาหรือต้านทานต่อสารเคมีที่ใช้พ่นจนไม่สามารถที่จะใช้สารเคมีในการควบคุมการระบาดของแมลงศัตรูพืชได้อีก จนมีการค้นพบแมลงวันตัวห้ำคือ “แมลงวันเสือ (Tiger Fly)” ที่ในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ เมื่อเดือนกรกฎาคม 2542 โดยเป็นค้นพบครั้งแรกในประเทศไทยซึ่งจากการค้นพบแมลงวันเสือในครั้งนี้ถือเป็นจุดเปลี่ยนครั้งยิ่งใหญ่ของการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ที่เปลี่ยนจากการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช โดยการใช้สารเคมีแต่เพียงอย่างเดียวมาเป็นการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชแบบบูรณาการหรือแบบผสมผสาน

โดยมุ่งเน้นไปที่การป้องกันกำจัดแบบชีววิธี (Biological control) เป็นหลักร่วมกับวิธีอื่นๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น วิธีการเขตกรรม วิธีกล วิธีการทางฟิสิกส์ และการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบชีวภาพ โดยจะใช้สารเคมีเป็นทางเลือกสุดท้าย

จากผลของการดำเนินงานบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ตั้งแต่เริ่มดำเนินงานมาเมื่อปี 2543 มาจนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา 15 ปี ปรากฏว่าประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพึงพอใจเป็นอย่างมาก ทั้งในเรื่องของแมลงศัตรูพืช เช่น แมลงวันหนอน หนอนใบ ฯลฯ เป็นต้น ที่ลดน้อยลงจนไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพืชที่ปลูก นอกจากนี้ยังทำให้สภาพแวดล้อมในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ มีความปลอดภัย ปราศจากสารพิษ และมลภาวะในอากาศทำให้ทุกชีวิตในที่แห่งนี้มีความปลอดภัย และที่สำคัญทำให้ระบบนิเวศในบริเวณพระตำหนักกลับคืนสู่สมดุลของธรรมชาติ อันเป็นแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืนที่แท้จริง ดังจะเห็นได้จากการที่ได้มีการสำรวจพันธุ์นก และผีเสื้อในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีพันธุ์นก และผีเสื้อชนิดต่างๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีจนเมื่อปี 2557 ได้สำรวจพบว่ามีพันธุ์นกชนิดต่างๆ จำนวน 164 ชนิด และพันธุ์ผีเสื้อ จำนวน 214 ชนิด (ดูภาพในภาคผนวก ข) โดยเฉพาะผีเสื้อบางพันธุ์ บางชนิด ผู้เชี่ยวชาญด้านผีเสื้อในประเทศไทย บอกว่าได้สูญหายหรือไม่พบในประเทศไทยมาร่วม 30 ปีแล้ว แต่กลับมาพบที่บริเวณภูพิงคราชนิเวศน์แห่งนี้ เช่น ผีเสื้อพันธุ์จันทรา เป็นต้น ซึ่งทั้งนกและผีเสื้อล้วนเป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็น Indicator หรือตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความสมดุลของระบบนิเวศ และความปลอดภัยจากสารพิษหรือมลภาวะในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี อันเป็นผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนจากการหันมาใช้การบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) ที่มุ่งเน้นใช้วิธีการที่เหมาะสมและปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม เช่น วิธีการแบบชีววิธี (Biological control) เป็นต้น

แผนภาพที่ 4-1 ภาพผีเสื้อพันธ์จันทรา ทั้งตัวผู้และตัวเมียที่พบในภูผิงคราชนิเวศน์
หลังจากที่สูญหายไปเกือบ 30 ปี

ผีเสื้อพันธ์จันทรา (ตัวผู้) (Siphisachandra)

ผีเสื้อพันธ์จันทรา (ตัวเมีย) (Siphisachandra)

ที่มา : ภาพของนายวิศาล น้ำค้าง ช่างภาพและผู้เชี่ยวชาญเรื่องนกและผีเสื้อ

ซึ่งผลของการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานข้อหลังนี้ จะมีความสำคัญมาก เนื่องจากพระตำหนักภูผิงคราชนิเวศน์ เป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมวงศานุวงศ์ ตลอดจนเป็นที่พักของคณะผู้ติดตามขบวนเสด็จ อีกทั้งช่วงไม่ได้มีการเสด็จมาประทับ ก็ได้เปิดพระตำหนักภูผิงคราชนิเวศน์ ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเยี่ยมชมความสวยงามของราชอุทยาน และหาความรู้ทางพฤกษศาสตร์ได้ทุกวัน โดยไม่มีวันหยุด นอกจากนี้ที่ตั้งของพระตำหนักยังอยู่ในแหล่งป่าต้นน้ำอีกด้วย เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานนี้ จึงมีความจำเป็น และเหมาะสม เป็นอย่างยิ่ง

ในปัจจุบันพระตำหนักภูผิงคราชนิเวศน์ ได้มีการดำเนินงานบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานอย่างต่อเนื่อง และปรับเทคนิค วิธีการต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาวะอากาศ และสิ่งแวดล้อมในแต่ละช่วงฤดู และฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องปฏิบัติงานให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในหลักการของ IPM และแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืนอย่างสม่ำเสมอ โดยการทำงานจะมีการบริหารจัดการตามหลักวิชาการและจากประสบการณ์ที่ได้รับในแต่ละช่วงเวลาแล้วมีการจดบันทึกข้อมูล และนำมาแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยข้อมูลที่ได้มาจะเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมในช่วงก่อนการระบาด ระหว่างการระบาด และหลังการระบาด จะทำให้ทราบถึงผลลัพธ์และประสิทธิภาพของวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชวิธีต่างๆ ด้วย

จุดเด่นของการดำเนินงานตามแนวทางการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานที่ภูผิงคราชนิเวศน์ ที่ก่อให้เกิดผลสำเร็จตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน พอจะสรุปได้ดังนี้

1. (Biological control)
(Tiger Fly)

“โครงการป้องกันกำจัดแมลงวัน
หนอนชอนใบและแมลงศัตรูพืชแบบชีววิธีโดยการใช้แมลงวันเสือ(Tiger Fly)”
()

Dr.SetefanKuehne Federal Biological
control for Agriculture and Forestry (BBA), Institute for Integrated Plant Protection, Germany

2. (Biological control)

เหมาะสม และเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชมากยิ่งขึ้น เช่น การนำเอา
ตะไคร้ต้น กระเทียม หางข้าว ร่อง พริกขี้หนู ฯลฯ รวมทั้งพริกบุดใจ โลเกีย ซึ่งเป็นพริกสายพันธุ์ที่

IPM

3.

IPM

การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานอย่างเต็มที่ และต่อเนื่อง
ทั้งเรื่องของงบประมาณ และการอบรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่

ศึกษาหลักการทรงงานและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยง กับแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน

ธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งกระบวนการของความเปลี่ยนแปลงมีความสลับซับซ้อนจน

สำหรับผลของการพัฒนาในด้านบวกนั้น ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของอัตราการเจริญเติบโต

เจริญเติบโตที่ไม่ได้เป็นไปขั้นตอนของ
ด้าน ทั้งการต้องพึ่งพิงตลาดและพ่อค้าคน

หายไป สิ่งสำคัญ ก็คือ ความพอเพียงในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่

ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นศักยภาพพื้นฐานที่คนไทยและสังคมไทย
มีอยู่แต่เดิม ต้องถูกกระทบกระเทือน ซึ่งวิกฤตเศรษฐกิจและปัญหาความอ่อนแอของชนบท รวมทั้ง

มบรมราชโองการนี้ เป็นปรัชญาที่มี
ทรงยึดมั่นในพระราชปรัชญา

ขั้นตอนการพัฒนาจนไปสู่ความสำเร็จในขั้นสุดท้าย ซึ่งก็คือ

Approach)

(Holistic

3

เพื่อให้สังคมไทยมีชีวิตดำรงอยู่ได้ อย่างมั่นคงและ
บนพื้นฐานวิถีชีวิตดั้งเดิมของ

“ ”

คุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร เพื่อที่จะรองรับการเปลี่ยน

การสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติทุกระดับ ให้สำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ดำเนิน

:

ผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอ ประมาณ ความมีเหตุผล หมายถึง การ
ตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุ

เกี่ยวข้องกับตลอดและผลที่จะ เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ

" "

1.

2.

3.

ความพอประมาณ

5

3

ความมีเหตุผล

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะ

4.

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่าง

เงื่อนไขคุณธรรม

5.

การพัฒนาที่สมดุล และยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี

ปัจจัยสำคัญที่มีหลักการที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการเกษตร

ภาคเกษตรกรรมให้ความสนใจ และพัฒนาอย่างเต็มที่ โดยการเกษตรแบบยั่งยืนนั้น (sustainable agriculture)

ซึ่งมีผลโดยตรงในหลักการเกษตร การเกษตรที่ยั่งยืนหลักที่สำคัญที่ควรนำมาประยุกต์ใช้และควร

สรุป

(IPM)

หากเหมือนเกษตรกรเคมี และที่สำคัญปลอดภัยทั้งต่อตัวผู้ผลิต
หากนี้การเลือกใช้แนวทางนี้ยังจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตอีกด้วย ซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวทาง
ที่จะนำไปสู่การเกษตรที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการเกษตรที่ยั่งยืนนั้น พบว่าหลักการและแนวทางล้วนเชื่อมโยงไปในทิศทาง
เดียวกันคือเน้นหลักการพึ่งตนเอง และมุ่งให้เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตลอดจน

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ดังเป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพการเกษตร เนื่องจากที่ตั้งของประเทศไทยอยู่ในจุดชัยภูมิที่ดี เหมาะแก่การเพาะปลูกเป็นอย่างมาก แต่ทำไมเกษตรกรไทยส่วนใหญ่ยังยากจนอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ค่อยดีนักเมื่อเทียบกับเกษตรกรของประเทศอื่น เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน มาเลเซีย ฯลฯ เมื่อเราทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเชิงลึกเราจะรู้ว่าสาเหตุที่เกษตรกรไทยยังยากจนและมีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี สืบเนื่องมาจากปัจจัยและสาเหตุหลายๆอย่างประกอบด้วยกัน สาเหตุหลักประการหนึ่งที่สำคัญมากและเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อทั้งตัวเกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประเทศชาติ โดยรวมด้วย เพราะปัญหาจะเกี่ยวข้อเชื่อมโยงไปทั้งระบบ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม สาเหตุที่ว่านี้คือสาเหตุของการใช้วิธีการบริหารจัดการศัตรูพืชที่ผิดแนวทาง ผิดวิธี โดยเลือกวิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยการใช้สารเคมีมาตลอดระยะเวลาหลายสิบปี ซึ่งก่อให้เกิดปัญหา และผลเสียมากมายมหาศาล ต่อประเทศชาติ ทั้งปัญหาด้านทุนต่อหน่วยการผลิตที่เพิ่มขึ้น ปัญหาสุขภาพของผู้คนที่สัมผัสโทรมชนิดปกติ ทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง ที่เกิดมาจากการได้รับสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชเข้าสู่ร่างกาย จนทำให้รัฐและประชาชนต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในดูแลรักษาสุขภาพเป็นจำนวนมากในแต่ละปี และที่สำคัญคือปัญหาที่เกิดต่อสิ่งแวดล้อม สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะระบบนิเวศของประเทศ ทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และเสื่อมโทรมลง ระบบนิเวศสูญสลาย สมดุลธรรมชาติที่เคยมีในอดีต ที่เคยควบคุมสมดุลซึ่งกันและกันแทบจะสูญสลาย จนทำให้เกิดโรคของคนและพืช ตลอดจนแมลงศัตรูพืชชนิดใหม่เกิดขึ้นมาอีกหลายชนิด เพราะวัฏจักรของสมดุลธรรมชาติถูกทำลายโดยสารเคมี อีกทั้งแมลงศัตรูพืชที่ได้รับสารเคมีอย่างต่อเนื่องจะเริ่มสร้างภูมิคุ้มกัน และต้านทานต่อสารเคมีมากขึ้น จนก่อให้เกิดการระบาดของตั้งแต่ ค.ศ. 1945 มีการประมาณการว่าศัตรูพืชกว่า 1,000 ชนิดได้พัฒนาความต้านทานต่อสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช การระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในนาข้าว และเพลี้ยแป้งในไร่มันสำปะหลัง ที่มีความรุนแรงถี่มากขึ้น หรือที่เห็นได้ชัดเจนคือ การระบาดของหนอนชอนใบที่

พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ที่ระบาครุงแรงแรงมาตั้งแต่ปี 2538 ถึง ปี 2543 ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที
 ซึ่ให้เห็นถึงปรากฏการณ์ความอ่อนแอของระบบนิเวศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้สารเคมีป้องกันกำจัด
 ศัตรูพืชที่ซึมลงดินหรือถูกฝนชะล้างลงดิน จะทำให้ไส้เดือนและสิ่งมีชีวิตในดินที่มีประโยชน์ เช่น
 จุลินทรีย์ต่างๆที่มีคุณ จะได้รับพิษโดยตรง การสูญเสียประชากรของสิ่งมีชีวิตที่มีประโยชน์พวกนี้
 จะทำให้ดินเสื่อมสภาพลง โครงสร้างดินจะแน่นจนน้ำซึมผ่านลงดินได้ยากขึ้น ช่องว่างในเม็ดดิน
 และสารอินทรีย์ในดินลดลงส่งผลกระทบต่อการทำงานของพืชที่เพาะปลูกที่กล่าวมาทั้งหมดนี้
 คือ ปัญหาที่เกิดจากการบริหารจัดการศัตรูพืชที่ผิดวิธี ซึ่งในประเทศไทยยังไม่เคยมีใครเคยประเมิน
 มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชในด้านต่างๆ แต่
 ก็คาดว่าถ้าประเมินออกมาแล้วคงจะมีมูลค่ามหาศาล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที
 จริงแล้วการประเมินมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น จะช่วยสร้างความตระหนักให้สังคมไทยได้รับรู้ว่า
 ประเทศไทยและคนไทย ต้องแลกอะไร เสียหายอะไรไปบ้าง เพื่อแลกกับการรักษาผลผลิตและการ
 เติบโตของเศรษฐกิจทางการเกษตรในระยะสั้น ที่เกิดจากการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช แต่จะ
 ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงโดยรวมของประเทศชาติทั้งสิ้น

ในแต่ละปีประเทศไทยเรานำเข้าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชเป็นมูลค่ามหาศาล
 เช่น ในรอบ 5 ปี คือ ปี 2553 ถึง ปี 2557 ประเทศไทยเรานำเข้าสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช มี
 ปริมาณถึง 663,960 ตัน คิดเป็นมูลค่าถึง 95,323 ล้านบาท โดยเฉพาะปี 2556 เรานำเข้าสารเคมี
 ป้องกันกำจัดศัตรู ดังกล่าวมีปริมาณถึง 164,383 ตัน เป็นมูลค่าถึง 22,044 ล้านบาท (ข้อมูลจากกรม
 วิชาการเกษตร,สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร) จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นนี้คงจะสะท้อนและทำให้
 เกิดข้อสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับประเทศไทย ทำไมเราถึงต้องนำเข้าสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่มี
 พิษ และก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมายในปริมาณที่เยอะ และมีมูลค่ามากมหาศาลถึงขนาดนี้ ทั้งๆที
 เรามีทางเลือกอื่นที่ดีกว่าให้กับภาคการเกษตรกรรมของประเทศไทย เช่น การบริหารจัดการแมลง
 ศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) ที่จะนำไปสู่แนวทางการเกษตรที่ยั่งยืนได้ ดังที่จะได้สรุปและแถลง
 ผลให้ทราบในบทนี้

จากการศึกษาวิจัยในเรื่องการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานหรือ IPM
 (Integrated Pest Management) ตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน กรณีศึกษาที่พระตำหนักภูพิงคราชนิ
 เวศน์ สามารถสรุปและแถลงผลได้ดังนี้คือ

1. การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานโดยการนำเอาหลายวิธีมาใช้ร่วมกัน
 แบบบูรณาการ โดยเลือกวิธีที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มาใช้ตามความเหมาะสมกับ
 ภูมิอากาศและภูมิประเทศตลอดจนสถานการณ์การระบาดของแมลง จะช่วยเสริมประสิทธิภาพการ
 ป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี ทำให้การระบาดของแมลงศัตรูพืชลดลงจนไม่ก่อให้เกิด

อันตรายต่อพืชที่เพาะปลูก นอกจากนั้นยังเป็นแนวทางที่ประหยัด เกษตรกรสามารถทำได้ง่ายโดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น สมุนไพรไทยต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น และที่สำคัญเป็นแนวทางที่ปลอดภัยทั้งต่อผู้ผลิตหรือผู้บำรุงรักษาอุทยาน(ภูพิงคราชนิเวศน์) ปลอดภัยต่อผู้บริโภคหรือผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ในส่วนของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์, ผู้ติดตามขบวนเสด็จฯ ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชม, เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในภูพิงคราชนิเวศน์ทั้งหมด)และที่สำคัญที่สุด คือ ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศในบริเวณภูพิงคราชนิเวศน์ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานหรือIPM นี้ได้ก่อให้เกิดความยั่งยืน ทั้งผู้ผลิตยั่งยืน ผู้บริโภคยั่งยืนและสิ่งแวดล้อมก็ยั่งยืน ซึ่งเป็นไปตามแนวทางของการเกษตรที่ยั่งยืน โดยแท้จริง

2. จากการดำเนินงานบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) เพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันหนอนชอนใบและแมลงศัตรูพืชแบบชีววิธี (Biological Control) โดยการใช้แมลงวันตัวห้ำ Tiger Fly (*Coenosia Exigua*) ในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ผลของการศึกษาวิจัย พบว่าประสบความสำเร็จมาก สามารถลดการระบาดของแมลงหนอนชอนใบที่ระบาดอย่างรุนแรงจนเกิดความเสียหายลงได้จนไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อพืชที่เพาะปลูก แมลงวันหนอนชอนใบเป็นแมลงศัตรูพืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพืชที่เพาะปลูกจะทำลายพืชโดยแมลงวันหนอนชอนใบเพศเมียจะใช้อวัยวะวางไข่แทงเข้าไปวางไข่ในแผ่นใบพืช เมื่อไข่ฟักออกมาเป็นตัวหนอนก็จะเจาะชอนไชใบพืช เพื่อกินน้ำเลี้ยงใต้ผิวใบ จนมองเห็นเป็นอุโมงค์ ทางคดเคี้ยวบนแผ่นใบ ทำให้ปริมาณคลอโรฟิลล์ (Chlorophyll) ลดลงใบพืชสังเคราะห์แสงได้น้อย ทำให้พืชอ่อนแอ ไม่เจริญเติบโตตามปกติเท่าที่ควร ผลผลิตลดลง หากมีอากาศรุนแรงพืชจะมีอาการใบแห้ง ต้นโทรมและตายในที่สุด ดังที่ได้อธิบายไว้ในบทที่สามว่า ได้เกิดการระบาดของหนอนชอนใบขึ้นกับไม้ดอกไม้ประดับเมืองหนาวในราชอุทยานพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ เมื่อปลายปี 2539 และเกิดการระบาดรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ไปจนถึงปี 2542 ซึ่งทางพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ได้ร่วมกับนักกีฏวิทยาของกีฏและสัตววิทยา (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นสำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช) กรมวิชาการเกษตร ได้พยายามทำการป้องกันกำจัดและควบคุมโดยการใช้สารเคมี ร่วมกับการใช้กับดักวางเหยื่อล่อ แต่ก็ไม่ได้ผลดีนักเพราะแมลงวันหนอนชอนใบได้ปรับตัวต้านทานไว้มาก และคือ ยามาแมลง จึงได้หันมาหาแนวทางทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมา เรื่อง “การใช้ธรรมชาติรักษาธรรมชาติ” มาปรับใช้เป็นแนวคิดในการบริหารจัดการโดยมุ่งเน้นแบบชีววิธี จนค้นพบแมลงวันตัวห้ำ (Tiger Fly) ซึ่งเป็นแมลงวันตัวห้ำ จึงได้ร่วมมือกับหลายฝ่ายจัดทำโครงการ “การป้องกันกำจัดแมลงวันหนอนชอนใบและแมลงวันศัตรูพืชแบบชีววิธี (Biological Control) โดย

การใช้แมลงวันเสื่อ (*Coenosia Exigua*)”จีน โดยทำการศึกษาวิจัยหาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตและวงจรชีวิตของแมลงวันเสื่อ จนสามารถขยายพันธุ์ได้ จึงได้เพิ่มแหล่งขยายพันธุ์ เพื่อใช้แมลงวันเสื่อควบคุมจำนวนประชากรของแมลงวันหนอนซอนไบ โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2543 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งพบว่าผลของการดำเนินงานได้ทำให้การระบาดของแมลงวันหนอนซอนไบลดลงทุกๆปี เช่น ในปี 2549 อัตราการระบาดของแมลงวันหนอนซอนไบลดลงถึงร้อยละ 30.70 เปอร์เซ็นต์ เป็นอัตราการลดการระบาดที่เห็นผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และสามารถควบคุมจำนวนประชากรของแมลงวันหนอนซอนไบให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อไม้ดอกไม้ประดับที่ปลูกในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ปัจจุบันจะพบปริมาณแมลงวันหนอนซอนไบเพียง 3-5 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งไม่เกิดอันตรายต่อพืช (ตามรายละเอียดสรุปผลการดำเนินงานในบทที่สาม)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า แนวทางการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) เพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันหนอนซอนไบและแมลงศัตรูพืชแบบชีววิธี (Biological Control) โดยการใช้แมลงวันเสื่อ (Tiger Fly) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมาก เหมาะสมและปลอดภัย ได้ผลลัพธ์ของการดำเนินงานที่ได้ผลดีเกินความคาดหมาย สามารถกำจัดและควบคุมจำนวนประชากรของแมลงวันหนอนซอนไบ ซึ่งเป็นแมลงศัตรูพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้อย่างมีนัยสำคัญ จนไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อพืชที่เพาะปลูก

3. ทำให้ทราบว่าแนวทางการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานหรือ IPM เป็นแนวทางที่เป็นมาตรฐานสากล ที่สามารถนำไปใช้ได้ในทุกประเทศ ทั่วโลก โดยสามารถนำไปประยุกต์ปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิอากาศ ภูมิสังคม และสถานการณ์การระบาดของแมลงศัตรูพืช ณ แหล่งนั้นๆ ที่กล่าวสรุปได้ดังนี้ สืบเนื่องจากผลสำเร็จของการดำเนินงานบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน เพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันหนอนซอนไบและแมลงศัตรูพืชแบบชีววิธี โดยการใช้แมลงวันเสื่อของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ทำให้มีผู้ที่สนใจติดต่อขอเข้ามาศึกษาดูงานเป็นจำนวนมาก ทั้งเกษตรกรและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งนักศึกษาจากสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรที่ขอเข้ามาฝึกงานเป็นประจำทุกปี แต่สิ่งที่น่าสนใจและเป็นสิ่งที่ยืนยันว่า แนวทางนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั่วโลกก็คือ ทาง AVRDC-The World Vegetable Center หรือ ศูนย์พืชผักโลก ประจำเอเชียได้ติดต่อขอนำเอาสมาชิกจากประเทศต่างๆ ในเอเชียมาศึกษาดูงาน เรื่องนี้ที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์เป็นประจำทุกปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และได้ออกหนังสือชมเชยแนวทางและวิธีการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบชีววิธี (Biological Control) โดยการใช้แมลงวันเสื่อกำจัดควบคุมแมลงวันหนอนซอนไบและแมลงศัตรูพืชของพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ว่าอยู่ในระดับยอดเยี่ยม (Excellent) นอกจากนี้ ยังมี

บริษัทไอพีเอ็มเทคโนโลยีจำกัด จากประเทศออสเตรเลีย ภายใต้การสนับสนุนจากสถาบัน
ออสเตรเลีย-ไทย (Australia – Thailand Institute : ati) ได้มาศึกษาดูงานแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกัน
และกันกับทางพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ และได้ให้ทุนแก่ทางคณะของพระตำหนักภูพิงคราชนิ
เวศน์ ไปบรรยายและแลกเปลี่ยนรู้ที่เมืองเมลเบิร์นและเมืองมิลดูรา ประเทศออสเตรเลียด้วย
แผนภาพที่ 5-1 IPM :

:

AVRDC Asian Regional Center
The World Vegetable Center

P.O. Box 1010 (Kasetnart)
 Bangkok 10000, Thailand
 Tel: +66 2-9428005-7
 Fax: +66 2-9428008
 Web: <http://www.avrdc.org>
 Email: art_wvc@kscd.tu.com
petrusd.groww@barnali.com
etumch@yashoo.com

Date: 11 February, 2008

Mr. Amnat Decha
 Superintendent
 Bhubing Palace
 Chiangmai Province

Fax: 053-225793
 Tel: 053-223065

พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

เลขที่รับ ๘๔

// ๓๗ ๘/

Dear Mr. Amnat,

An excellent work on biological control of leafminer fly by *Coenosia predator*

On behalf of the Asian Regional Center of AVRDC-The World Vegetable Center, I would like to thank you very much for sharing the excellent work on biological control of the leafminer fly, *Liriomyza huidobrensis* at Bhubing Palace. The participants of the 26th Regional Training Course were very impressed with the skills of your staff and the commitment to biological control. Indeed, participants appreciate that biological control of the leafminer fly in Thailand is a fine example of the success of Thailand in addressing organic farming.

The visit to Bhubing Palace on 11 January, 2008 enhances the understanding of the 26th RTC participants to the value of successful biological control. It is part of the strategy of the 26th RTC to match theory and practice and this visit facilitated this synergy. Once again, I thank you very much and wish you continued success in your excellent work and we hope that you will welcome participants of future RTC to this very successful biological control site.

With best wishes.

Peter A. C. Ooi
 Regional Director
 AVRDC-The World Vegetable Center

ที่ 5-3

IPM

IPM

:

4.
(Biological Control)

IPM

ซึ่งเสื่อนานาชนิดที่กลับมาปรากฏที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ หลังจากการนำเอา
IPM

2557 พบพันธุ์นก จำนวน 164 ชนิด พันธุ์ผีเสื้อ จำนวน 214 ชนิด ซึ่งนกและผีเสื้อเป็นตัวชีวิตที่บ่

(

)

6.

IPM

7.

การบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน

(IPM)

IPM

8.

IPM

9.

(Beneficial Insect) เช่น พวงแมลงตัวห้า ตัวเบียน รวมทั้งเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์

(Biological Control)

10. ภาครัฐและเอกชนรวมทั้งภาควิชาการ ควรร่วมมือกันจัดสัมมนาพิเศษ เพื่อระดม

(IPM)

บรรณานุกรม

หนังสือ

ภาษาไทย

เครือข่ายเกษตรทางเลือก, การปลูกผักในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนเอกสารแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ของเกษตรกรที่ทำเกษตรอินทรีย์ในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อ 22-24
กุมภาพันธ์ 2538.

ชนวน รัตนาวิหะ. เกษตรยั่งยืน: เกษตรกรรมกับธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: เครือข่ายเกษตรกรรม
ทางเลือก, 2535.

เดือนจิตต์ ตัทยาวิรุทธิ์. หลักการบริหารแมลงศัตรูพืช. ใน เกษตรยั่งยืน : อนาคต ของ การเกษตร
ไทย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร, 2536.

นุชนารถ จงเลขา. คู่มือการควบคุมโรคและศัตรูต่างๆ ของพืชผักแบบผสมผสานสำหรับ
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมผักบนที่สูง. ศูนย์อารักขาพืช มูลนิธิโครงการหลวง, 2546.

นุชนาฎ จงเลขา. คู่มือการป้องกันกำจัดศัตรูพืชผักแบบผสมผสาน (ไอพีเอ็ม) สำหรับเกษตรกร.
โครงการ IPM DANIDA. มูลนิธิโครงการหลวง และสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
(องค์การมหาชน), 2549.

นุชนาฎ จงเลขา. คู่มือ การควบคุม โรคและแมลงต่างๆ ของพืชผักแบบผสมผสานสำหรับ
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมผักบนที่สูง. ศูนย์อารักขาพืช มูลนิธิโครงการหลวง, 2546.

ปรีชา สุรินทร์. การควบคุมและบริหาร โรคพืชเพื่อการเกษตรยั่งยืน. ใน เกษตรยั่งยืน : อนาคตของ
การเกษตรไทย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร, 2536.

ปิยรัตน์ เขียนมีสุข กอบเกียรติ บันสิทธิ์ นงพร กิจบำรุง จักรพงษ์ พิริยพล ศรีสุดา ไท่ทอง สมศักดิ์ ศิริ
พล ตังมัน ลัดดาวัลย์ อินทรสังข์ อูราพร ใจเพชร ศรีจันทร์จักษ์ พิชิตสุวรรณชัย สมรวย
รุ่งรัตนวารี และสัจจะ ประสงค์ทรัพย์. 2542. แมลงศัตรูผัก. กองกัญและสัตววิทยา,
กรมวิชาการเกษตร, กรุงเทพฯ. 97น.

พิมลพร นันทะ. การควบคุมแมลงศัตรูพืชโดยชีววิธี. ในเอกสารวิชาการ การควบคุม
แมลงศัตรูพืชโดยชีววิธีเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการเกษตร,
2539.

พิสุทธิ เอกอำนวยการ. โรคและแมลงของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชซิง จำกัด (มหาชน), 2550.

- พืชเศรษฐกิจและการบริหาร. กรุงเทพฯ: กองกัญและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร, 2543.
- มาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. สำนักงานเกษตรอินทรีย์ 9000-2546, มาตรฐาน
สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ, มกอช. กรุงเทพฯ, 2546.
- สืบศักดิ์ สนธิรัตน์ (บรรณาธิการ). การจัดการศัตรูพืช. กรุงเทพฯ : วิ.บี.บุ๊กเซ็นเตอร์, 2543.
- เสียง กฤษณีไพบุลย์. “สารสกัดจากพืชที่มีต่อแมลง”, วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. เล่มที่ 1
(11), มกราคม – มีนาคม 2532. หน้า 107-112.
- หลักชัย มินะกนิษฐ์. นโยบายด้านการผลิตและควบคุมศัตรูพืช, เทคโนโลยีชาวบ้าน. ปีที่ 14
(290), 2545. หน้า 22-24.
- อัมพร วิโนทัย อุษณีย์ ฉัตรตระกูล และกาญจนา พิษิตตระกูลถาวร. 2549. การพัฒนาเทคโนโลยีการ
ผลิตแมลงวันตัวทำ (ซีโนเซีย) เพื่อควบคุมแมลงศัตรูผักและไม้ดอกไม้ประดับใน
โรงเรือน. ในรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ชุดโครงการ “การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน”
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) 76 น.
- อรุณี ทับทอง. ศัตรูที่สำคัญของพืชเศรษฐกิจและการบริหาร. กรุงเทพฯ: กองกัญและสัตววิทยา
กรมวิชาการเกษตร, 2546.

ภาษาต่างประเทศ

- CAB International. 2001. Crop Protection Compendium, 2001 Edition. CAB
International, Wallingford, UK.
- Freidberg, A. and M.J.Gijswijt. 1983. A list and preliminary observations on natural enemies of
the leafminers *Liriomyza trifolii* (Burgess) (Diptera: Agromyzidae) in Israel. Israel
Journal of Entomology. 17,115-116.
- Fry, J.M. 1989. Natural Enemy Databank 1987. CAB International, Wallingford. 185 pp.
- Jaemjanya, T. 1994. Outbreak of new insect species: the leafminer. Khon Kaen Agric.
22: 118-121(In Thai).
- Minkenberg, D.P.T.M. and J. C. van Lenteren. 1986. The leafminers *Liriomyza bryoniae* and *L.*
trifolii (Diptera : Agromyzidae), their parasites and host plants : A review.
Agricultural University Wageningen Papers 86(2).
- Murphy, S.T. (1984). Final report on surveys in the Neotropical/Nearctic regions for natural
enemies of *Liriomyza trifolii* and *L. sativae* (Diptera, Agromyzidae). Ascot, UK;
Commonwealth Institute of Biological Control. 29 pp.

- Petcharat, J., L.Zeng, W.Zhang, Z. Xu, and Q.Wu., 2002. Larval parasitoids of agromyzid leaf miner genus *Liriomyza* in Southern Thailand : species and their host plants, Songklanakarin J. Sci. Technol., 24(3): 467-472
- Robert C. Oelhaf. Organic Agriculture, 1987.
- Rauf, A. and B.M Shephard. 1999. Leafminers in vegetables in Indonesia: surveys of host crops, species composition, parasitoids and controlpractices. **In:** Lim, G.S.; Soetikno, S.S.; Loke, W.H. (eds) Proceedings of a Workshop on Leafminers of Vegetables in Southeast Asia, Tanah Rata, Malaysia, 2-5 February 1999. Serdang, Malaysia; CAB International Southeast Asia Regional Centre, pp. 25-35.
- Thang, V.T. 1999. Surveys of leafminers (*Liriomyza*) and their parasitoids on vegetables in Vietnam 1998. **In:** Lim, G.S.; Soetikno, S.S.; Loke, W.H. (eds) Proceedings of a Workshop on Leafminers of Vegetables in Southeast Asia, Tanah Rata, Malaysia, 2-5 February 1999 Serdang, Malaysia; CAB International Southeast Asia Regional Centre, pp. 42-53.
- Zitter, T.A. and J.H. Tsai. 1977. Transmission of three potyviruses by the leafminer *Liriomyza sativae* (Diptera : Agromyzidae). Plant Dis. Rep. 61: 1025-1029.

ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

- ATTRA, What is Sustainable Agriculture? Nation sustainable Agriculture Information, 1997.
Service. <http://attra.ncat.org/fundamental.html>,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. ตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร ปี 2553 - 2557

2553 -2557										
หน่วย : ปริมาณ : ตัน มูลค่า : ล้านบาท										
	(Herbicide)		(Insecticide)		(Fungicide)					
2553	68,825	11,487	25,332	4,577	11,255	2,537	4,497	580	109,908	19,182
2554	97,957	9,338	24,680	3,972	10,367	2,968	4,590	537	137,594	16,816
2555	80,278	8,845	23,417	4,670	9,671	3,860	4,332	550	117,698	17,924
2556	112,177	11,480	34,672	5,938	12,179	3,875	5,355	751	164,383	22,044
2557	106,860	11,294	16,797	3,686	6,972	3,883	3,748	494	134,377	19,357

: * ได้แก่ สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช สารรมควันพิษ สารกำจัดหอยและหอยทาก สารกำจัดไร สารกำจัดหนูและสารกำจัดไส้เดือนฝอย
: กรมวิชาการเกษตร, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2553 - 2557

2553 - 2557								
	(Herbicide)		(Insecticide)		(Fungicide)			
2553	68,825	11,487	25,332	4,577	11,255	2,537	4,497	
2554	97,957	9,338	24,680	3,972	10,367	2,968	4,590	
2555	80,278	8,845	23,417	4,670	9,671	3,860	4,332	
2556	112,177	11,480	34,672	5,938	12,179	3,875	5,355	
2557	106,860	11,294	16,797	3,686	6,972	3,883	3,748	

: * ได้แก่ สารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช สารรมควันพิษ สารกำจัดหอยและหอยทาก
สารกำจัดไร สารกำจัดหนูและสารกำจัดไส้เดือนฝอย

: กรมวิชาการเกษตร, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

. รายชื่อพันธุ์นกและผีเสื้อที่สำรวจพบในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์
(IPM)

.1

สำรวจมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จนถึงปัจจุบันต่อไปนี้

1		Silver Pheasant
2	นกหัวขวานจิวทิวขาว	White-browed Piculet
3		Lineated Barbet
4	:	Great Barbet
5		Blue-throated Barbet
6		Coppersmith Barbet
7	:	Blue-bearded Bee-eater
8		Chestnut - winged Cuckoo
9		Large Hawk Cuckoo
10		Banded Bay Cuckoo
11		Asian Emerald Cuckoo
12	:	Green-billed Malkoha
13		Greater Coucal
14		Himalayan Swiftlet
15		Fork-tailed Swift
16	:	Plain Martin
17	,	Collared Scops-Owl
18		Collared Owlet
19		Asian Barred Owlet
20		Spotted Dove

21		Thick-billed Green Pigeon
22		Pin-tailed Green Pigeon
23		Wedge-tailed Green Pigeon
24		White-bellied Green Pigeon
25		Emerald Dove
26	เหยี่ยวกิ่งกำสีดำ	Black Baza
27		Crested Serpent-Eagle
28		Oriental Honey-Buzzard
29		Pied Harrier
30		Shikra
31		Eurasian Sparrowhawk
32		Besra
33		Japanese Sparrowhawk
34		Crested Goshawk
35		Common Buzzard
36	()	Bonelli's Eagle
37		Collared Falconet
38		Oriental Hobby
39		Peregrine Falcon
40		Silver-breasted Broadbill
41		Long-tailed Broadbill
42		Blue-winged Leafbird
43		Golden-fronted Leafbird
44		Orange-bellied Leafbird
45		Brown Shrike
46		Grey-backed Shrike
47		Eurasian Jay
48		Common Green Magpie

49	Ashy Woodswallow
50	Black-naped Oriole
51	Silver Oriole
52	Black - winged Cuckoo shrike
53	Rosy Minivet
54	Brown-rumped Minivet
55	Ashy Minivet
56	Grey-chinned Minivet
57	Long-tailed Minivet
58	Short-billed Minivet
59	Scarlet Minivet
60	Bar-winged Flycatcher-Shrike
61	Ashy Drongo
62	Bronzed Drongo
63	Lesser Racket-tailed Drongo
64	Spangled Drongo
65	Greater Racket-tailed Drong
66	Asian Paradise - Flycathe
67	Black-naped Monarch
68	Common Iora
69	Blue Rock-Thrush
70	Blue Whistling-Thrush
71	Orange-headed Thrush
72	Grey-winged Blackbird
73	Scaly Thrust
74	Eurasian Blackbird
75	Grey-sided Thrush
76	Eyebrowed Thrush

77	Dark-sided Flycatcher
78	Chestnut Thrush
79	Asian Brown Flycatcher
80	Mugimaki Flycatcher
81	Snowy – browed Flycatcher
82	Red-throated Flycatcher
83	Little Pied Flycatcher
84	Ultramarine Flycatcher
85	Verditer Flycatcher
86	Small Niltava
87	Rufous-bellied Niltava
88	Vivid Niltava
89	Hill Blue Flycatcher
90	Chinese Blue Flycatcher
91	Tickell's Blue Flycatcher
92	Pale Blue Flycatcher
93	Grey-headed Flycatcher
94	Siberian Blue Robin
95	White-rumped Shama
96	Oriental Magpie Robin
97	Daurian Redstart
98	Grey Bushchat
99	Velvet-fronted Nuthatch
100	Fire-capped Tit
101	Great Tit
102	Sultan Tit
103	Yellow-cheeked Tit

104	Dusky Crag-Martin
105	Barn Swallow
106	Striated Swallow
107	Black-crested Bulbul
108	Black-headed Bulbul
109	Red-whiskered Bulbul
110	Sooty-headed Bulbul
111	Stripe-throated Bulbul
112	Streak-eared Bulbul
113	Flavescent Bulbul
114	Grey-eyed Bulbul
115	Puff-throated Bulbul
116	Ashy Bulbul
117	Mountain Bulbul
118	Black Bulbul
119	Chestnut-flanked White-eye
120	Japanese White-eye
121	Oriental White-eye
122	Grey-bellied Tesia
123	Common Tailorbird
124	Dark-necked Tailorbird
125	Yellow-streaked Warbler
126	Yellow-browed Warbler
127	Arctic Warbler
128	Hume's Warbler
129	Greenish Warbler
130	Two-barred Warbler

131		Eastern Crowned Warbler
132		Blyth's Leaf Warbler
133		White-tailed Leaf Warbler
134		Ashty-throated Warbler*
135	(Bianchi's Warbler**
)	
136	นกกกระจิตขาสี่นิ้ว	Pale-legged Leaf Warbler
137		Lesser Whitethroat
138		White-crested Laughing thrush
139		Puff-throated Babbler
140		Pygmy Wren Babbler
141		Eyebrowed Wren Babbler
142	:	Rufous-fronted Babbler
143		Golden Babbler
144		Grey-throated Babbler
145		Striped Tit Babbler
146		Chestnut-fronted Shrike-Babbler
147		Grey-cheeked Fulvetta
148		White-browed Shrike-Babbler
149		Blue-winged Minla
150		Burmese Yuhina
151	:	Striated Yuhina
152		Fire-breasted Flowerpecker
153		Ruby-cheeked Sunbird
154		Mrs Gould's Sunbird

155	Black-throated Sunbird
156	Streaked Spiderhunter
157	Yellow Wagtail
158	Grey Wagtail
159	White Wagtail
160	Scaly-breasted Munia
161	Rosy Pipit
162	Olive-backed Pipit

.2 ผีเสื้อบางชนิดที่พบในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์
ดูและสำรวจมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547

1	:	Troides Helena
2	:	Troidesaeacus
3	:	Atrophaneurazaleucus
4	:	Atrophaneuravarunaastorion
5	:	Atrophaneuradasaradabarata
6	:	Atrophaneurapolyeuctes
7	:	Atrophaneuraadamsoni
8	ผีเสื้อหางตุ้มหางกิว	Atrophaneura coon
9	:	Pachlioptaaristolochiae
10	:	Papiliodemoleus
11	:	Papiliomahadeva
12	:	Papiliohelenus
13	ผีเสื้อหางติ่งชะอ้อน	Papilionepheluschaon
14	:	Papiliopolytesromulus
15	:	Papiliomemnon
16	:	Papilioalcmenor
17	:	Papilioarcturus
18	:	Papilioparis
19	:	Chilasaagestor
20	:	Chilasaepycides
21	:	Chilasaelytia
22	:	Pathysaagetes
23	:	Pathysanomius
24	:	Paranticopsismacareusburmensis
25	:	Graphiumsarpedon

26	.	Graphiumchironides
27	.	Graphium Agamemnon
28	.	Lampropteracurius
29	.	Lampropterameges
30	.	Deliasanacaperspicua
31	ผีเสื้อหนอนกาฝากเหลืองสีคล้ำ	Deliasberindayedanula
32	.	Deliaspasithoe
33	.	Deliasacalispyramus
34	.	Deliasdescombesi
35	.	Deliashyparete
36	.	Deliasagostina
37	.	Leptosianina
38	.	Pierisbrassicaenepalensis
39	.	Pierisrapae
40	ผีเสื้อหนอนกะหล่ำอินเดีย	Artogeiacanidia
41	.	Ceporanerissadaphu
42	.	Hebomoiaaglaucippe
43	.	Pareroniaanaisanais
44	.	Dercasverhuellidoubledayi
45	.	Catopsiliapyranthe
46	.	Catopsilia Pomona
47	.	Catopsiliascyllacornelia
48	.	Danausgenutia
49	.	Tirumalaseptentrionis
50	.	Tirumalalimniase
51	.	Paranticaagleamelanoides
52	.	Paranticamelaneusplataniston

54	·	Euploeamulciber
55	·	Melanitisedaleda
56	·	Melanitiziteniuszitenius
57	·	Elymniapatnapatna
58	·	Elymniasesaatimandra
59	·	Elymniasmalelasivena
60	·	Elymniavasudevaburmensis
61	·	Lethe duramansonia
62	·	Lethe europaniladuna
63	·	Lethe rohriarohria
64	·	Lethe confusaconfusa
65	·	Lethe vermastenopa
66	·	Lethe philesanoides
67	·	Lethe mekaragopaka
68	·	Lethe chandicachandica
69	·	Lethe kansakansa
70	·	Lethe sinorixsinorix
71	·	Neopemuirheadibhima
72	·	Mandariniaregalisbaronesa
73	·	Neorina patria westwoodii
74	·	Penthemadarlisamelema
75	·	Ragadiacrisildacrisilda
76	·	Ypthimabaldusbaldus
77	·	Aemonalenasalweena
78	·	Aemonaamathusiasalweena
79	·	Thauriaalirisintermedia
80	·	Acraeaissoaria

82		<i>Argyreushyperbius</i>
83		<i>Phalantaphalanta</i>
84		<i>Phalantaalcippe</i>
85		<i>Cuphaerymanthis</i>
86		<i>Vagranssinha</i>
87		<i>Paducafasciata</i>
88		<i>Vinduladejone</i>
89		<i>Vindulaerota</i>
90		<i>Vanessa indica</i>
91		<i>Vanessa cardui</i>
92		<i>Kaniscckanace</i>
93		<i>Symbrenthialilaea Luciana</i>
94		<i>Symbrenthiahypselissinis</i>
95		<i>Junoniaiphita</i>
96		<i>Junoniaalmana</i>
97		<i>Junonialemonias</i>
98		<i>Junoniaorithyaocyale</i>
99		<i>Junoniahierta</i>
100		<i>Hypolimnasbolinajacintha</i>
101		<i>Kallimainachussiamensis</i>
102	ผีเสื้อจีโอะลายแถบ	<i>Laringahorsfieldiglaucescens</i>
103	ผีเสื้อแพนทีธรรมดา	<i>Cyrestisthyodamas</i>
104		<i>Chersonesiarisa</i>
105	ผีเสื้อแพนทีแดงอินเดีย	<i>Chersonesiarahrioides</i>
106		<i>Athymaperius</i>
107		<i>Athyma (Chendrana) pravaraindosinica</i>
108		<i>Athyma (Tacorea) asura</i>

110	Athyma (Tatisia) opalina
111	Athyma (Tatisia) cama
112	Athyma (Tatisia) nefteasita
113	Athyma (Kironga) ranga
114	Sumaliadaraxa
115	Parasarpadudu
116	Moduzaprocris
117	Bhagadattaasteria
118	Parthenos Sylvia apicalis
119	Tanaeciajuliiodilina
120	Tanaecia flora andersonii
121	Tanaeciajahnujahnides
122	Tanaecia (Cynitia) lepideasthavera
123	Tanaecia (Cynitia) cocytusambrysus
124	Euthaliatelchinia
125	Euthaliamoninadiscipilota
126	Euthaliaanosia
127	Euthaliaacontheagaruda
128	Euthaliaalpedaverena
129	Euthaliaphemius
130	Euthalialubentina
131	Euthaliamalaccana
132	Bassaronanara Shania
133	Bassaronapatalataoana
134	Lexiaspardalisjadeitina
135	Mimathymamiranda
136	Dilipamorgiana

138	·	Euripus nyctelius
139	·	Euripus consimiliseurinus
140	·	Sephisachandra
141	·	Pseudergoliswedah
142	·	Stibochionaniceasubucula
143	·	Dichorragianesimachus
144	· ()	Charaxesbernadushierax
145	·	Polyuraarja
146	·	Polyuraeudamippus
147	·	Polyuradolongrandis
148	·	Polyuradelphis
149	·	Agatasacalydoniabelisama
150	·	Libytheaceltislepita
151	·	Libytheamyrrhasanguinalis
152	·	Zemerosflegyasallica
153	·	Dodona egeon
154	·	Dodona deodata
155	·	Abisarafylla
156	·	Abisarafreda
157	·	Abisaraecheriuspaionea
158	·	Abisarabifasciataangulata
159	·	Abisaraneophronchelina
160	·	Poritiaerycinoidestrishna
161	·	Poritiaphamageta
162	·	Poritiakarennia
163	·	Poritiahewitsoni
164	·	Simiskinaphaliapotina

166	ผีเสื้อหนอนกินเพรียงแถบแคบ	<i>Milentusmallus</i>
167	·	<i>Miletus gaesa</i>
168	·	<i>Curetisbulis</i>
169	·	<i>Evereslacturnus</i>
170	·	<i>Tongeiapotanini</i>
171	·	<i>Acytolepisuspagisca</i>
172	·	<i>Udaradilecta</i>
173	·	<i>Udarapladulahowarhi</i>
174	·	<i>Udaraselmacerima</i>
175	·	<i>Leptotesplinius</i>
176	·	<i>Leptotesboeticus</i>
177	·	<i>Jamidescaeruleus</i>
178	·	<i>Nacadubaangustaalbida</i>
179	·	<i>Nacadubakurava</i>
180	·	<i>Nacadubabereniceaphya</i>
181	ผีเสื้อมิมกับปูนสีม่วง	<i>Heliophorusevanta</i>
182	·	<i>Heliophorusepicles</i>
183	·	<i>Heliophorusindicus</i>
184	ผีเสื้อมิมกับปูนแถบ	<i>Heliophorusilanolus</i>
185	·	<i>Spindasisvulcanustavoyanus</i>
186	·	<i>Spindasisseliga</i>
187	·	<i>Arhopalaanarte</i>
188	·	<i>Arhopaladispar</i>
189	·	<i>Arhopalaoenea</i>
190	·	<i>Catapaecilmasubochrea</i>
191	ผีเสื้อหางรีวขาวใหญ่	<i>Neomyrinaniveahiemalis</i>
192	·	<i>Loxuraatymnusatymnus</i>

194	Cheritrafrejaevansi
195	Tajuria luculenta
196	Tajuria illugioides
197	Tajuria albiplaga
198	Ancemactesia agalla
199	Chilaria kina kina
200	Chilaria othona othona
201	Viracholaisocrates
202	Burara jainajaina
203	Hasorachromus chromus
204	Capilahainanahainana
205	Loboclililianaliliana
206	Celaenorrhinus patula
207	Darpahanria
208	Pseudocoladeniadanfabia
209	Gerosissinicanarada
210	Mooreanatrichoneurapralaya
211	Tagiadescohaerenscynthia
212	Ctenoptilum multguttatum
213	Itonsemamora
214	Itonwatsonii

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายอำนาจ เดชะ
วัน/เดือน/ปี/เกิด 21 พฤษภาคม 2504

การศึกษา

-) ปริญญาตรี สาขาพืชไร่ จากสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ (มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัด เชียงใหม่) เมื่อปี พ.ศ. 2527
-) ปริญญาโท สาขาส่งเสริมการเกษตร (Msc.Agricultural Extension) จาก The University of Reading ประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2535
-) สำเร็จการศึกษา “หลักสูตรการฝึกอบรมนักบริหารระดับสูง: ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการที่ดี” สำหรับข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สำนัก พระราชวัง รุ่นที่ 1 ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม 2556

ประวัติการทำงาน

-) นักเกษตรในพระองค์ กองบำรุงรักษาอุทยาน สำนักพระราชวัง
-) ผู้ดูแลพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ กองชาวที่ สำนักพระราชวัง
-) ผู้อำนวยการพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ สำนักพระราชวัง

ผลงานดีเด่นและเกียรติคุณต่างๆที่ได้รับ

-) ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับ “โล่ศิษย์เก่าดีเด่น” คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เนื่องในโอกาสฉลองครบรอบ 20 ปี คณะผลิตกรรมการเกษตร เมื่อปี พ.ศ. 2538
-) ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับ “โล่ศิษย์เก่าดีเด่น” จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต เกษตรลำปาง เนื่องในโอกาสครบรอบเกษตรแม่โจ้ 30 ปี เมื่อปี พ.ศ. 2545
-) ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับรางวัล “ข้าราชการที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น”ของสำนัก พระราชวัง ประจำปี พ.ศ. 2546
-) “ศิษย์เก่าดีเด่น” . . 2548

-) “โล่ห์ศิษย์เก่าดีเด่น” -
 . . 2552
-) (. . .)
 “รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชนดีเด่น”
 . . 2553
-) “รางวัลเกียรติภูมิแม่โจ้” (MJU AWARDS 2011) . .
 2554
-) พระราชทานปริญญาคุณวุฒิพิเศษศักดิ์
 . . 2555
-) รางวัลบริการภาครัฐแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2556 (Thailand Public Service Awards 2013)
 ระดับดีเด่น “การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
 ด้านพฤกษศาสตร์และกุหลาบลูกผสมสายพันธุ์ใหม่ เพื่อการเรียนรู้สู่ชุมชนคนอย่างยั่งยืน”
 . . 2556 (. . .)
-) “บุคคลตัวอย่างแห่งปี ประจำปี 2556”
-) “ราชมงกมลสรรเสริญ(เข็มทอง)”
 เมื่อ 18 มกราคม 2558
-)

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เรื่อง การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน(IPM) ตามแนวทาง
การเกษตรอย่างยั่งยืน กรณีศึกษาพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์
ผู้วิจัย นายอำนาจ เดชะ หลีกสูตร วปอ. รุ่นที่ 57
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเพิ่มขึ้นของประชากรโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะเวลา ๒๒ ปี จากปี พ.ศ. 2530 มีจำนวนประชากรโลกเพียง 5,000 ล้านคน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นถึง 6,700 ล้านคน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2556) จำนวนประชากรโลกที่เพิ่มขึ้นกลายเป็นตัวแปรหลักที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและมีผลต่อปัจจัยทางชีวภาพได้แก่ ผลกระทบต่อสภาพดิน น้ำ อากาศ สัตว์ป่า ตลอดจนสิ่งแวดล้อมอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกิดการแก่งแย่ง บุกกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อนำมาใช้เป็นแหล่งพลังงานและแหล่งผลิตอาหารเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้น การกสิกรรมนับว่ามีความสำคัญมากในการผลิตอาหารให้เพียงพอต่อความต้องการของประชากรที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้เกษตรกรหันมาทำการเพาะปลูกพืชเชิงเดี่ยวหรือปลูกพืชชนิดเดียวติดต่อกันเป็นเวลานาน เมื่อแหล่งอาหารเพิ่มขึ้นจึงทำให้การระบาดของแมลงศัตรูพืชเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรง โดยผันแปรตามปริมาณของพืชอาศัย ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการค้นคว้าการใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืช ซึ่งประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดีในระยะแรกแต่ในเวลาต่อมากลับพบว่า เกิดการระบาดของแมลงศัตรูพืชรุนแรงกว่าเดิมเพราะแมลงศัตรูพืช สามารถสร้างความต้านทานต่อสารเคมีเหล่านั้น ในขณะที่แมลงศัตรูธรรมชาติที่มีประโยชน์(Beneficial Insects)ถูกทำลายด้วยสารเคมีจนลดปริมาณลง และบางชนิดเกิดสูญพันธุ์ นอกจากนั้นการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชได้ ส่งผลกระทบต่อระบบห่วงโซ่อาหารมากมาย ทำให้คุณภาพวิถีความเป็นอยู่ของมนุษย์ต่ำลง โดยเฉพาะปัญหาสุขภาพ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศวิทยา กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน(Integrated Pest Management, IPM)ตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน
2. เสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชหรือการดำเนินงานควบคุมและป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM)

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาวิจัยถึงรูปแบบการพัฒนาวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูแบบผสมผสาน(IPM) ตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน กรณีศึกษาที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์
2. ศึกษาวิจัยถึงผลสำเร็จการใช้แมลงวันตัวห้ำ TigerFly ในการควบคุมแมลงศัตรูพืช รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและในอนาคต
3. มุ่งเน้นศึกษาวิจัยเชิงลึกที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบของการพัฒนาวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชตามหลักการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน(Integrated Pest Management, IPM) ซึ่งเป็นแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน (Sustainable Agriculture)) มุ่งเน้นไปที่แบบชีววิธี (Biological Control) จากการใช้แมลงวันตัวห้ำ Tiger Fly ในการควบคุมป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช เพื่อให้สามารถพัฒนาเป็นต้นแบบของนวัตกรรมใหม่ด้านการเกษตรของประเทศไทย เนื่องจากพบแมลงวันตัวห้ำ Tiger Fly (Coenosiaexigua) ครั้งแรกที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ในการวิจัยจะศึกษาสังเกตปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โดยการเก็บบันทึกข้อมูลในสภาพการทดลองและการสัมภาษณ์เกษตรกร รวมทั้งผู้มีส่วนได้รับผลกระทบ เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการอุปมา จึงจะสรุปผลและตีความแปรผลการวิเคราะห์ สร้างองค์ความรู้ เป็นทฤษฎีเพื่อเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อภาคเกษตรกรรมของประเทศไทยต่อไป

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) เพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันหนอนชอนใบและแมลงศัตรูพืชแบบชีววิธี (Biological Control) โดยการใช้แมลงวันตัวห้ำ Tiger Fly (*Coenosia cixigua*) ในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ผลของการศึกษาวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพสำเร็จมาก สามารถลดการระบาดของแมลงหนอนชอนใบที่ระบาดอย่างรุนแรงจนเกิดความเสียหายลงได้จนไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อพืชที่เพาะปลูก โดยการศึกษาวิจัยได้เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2543 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งพบว่าผลของการดำเนินงานได้ทำให้การระบาดของแมลงวันหนอนชอนใบลดลงทุกๆปี เช่น ในปี 2549 อัตราการระบาดของแมลงวันหนอนชอนใบลดลงถึงร้อยละ 30.70 เปอร์เซ็นต์ เป็นอัตราการลดการระบาดที่เห็นผลเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และสามารถควบคุมจำนวนประชากรของแมลงวันหนอนชอนใบให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อไม้ดอกไม้ประดับที่ปลูกในบริเวณพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ ปัจจุบันจะพบปริมาณแมลงวันหนอนชอนใบเพียง 3-5 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งไม่เกิดอันตรายต่อพืช

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า แนวทางการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) เพื่อป้องกันกำจัดแมลงวันหนอนชอนใบและแมลงศัตรูพืชแบบชีววิธี (Biological Control) โดยการใช้แมลงวันตัวห้ำ (Tiger Fly) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมาก เหมาะสมและปลอดภัย ได้ผลลัพธ์ของการดำเนินงานที่ได้ผลดีเกินความคาดหมาย สามารถกำจัดและควบคุมจำนวนประชากรของแมลงวันหนอนชอนใบ ซึ่งเป็นแมลงศัตรูพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้อย่างมีนัยสำคัญ จนไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อพืชที่เพาะปลูก

2. แนวทางการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานหรือ IPM โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการชีววิธี (Biological Control) เป็นวิธีการที่ปลอดภัยและได้ผลจริง ถ้าลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง สิ่งที่เป็นตัวชี้วัดให้เห็นว่า แนวทางหรือวิธีการแบบชีววิธีเป็นวิธีการที่ปลอดภัยทั้งต่อผู้ผลิต ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อมตลอดจนสร้างสมดุลธรรมชาติให้กลับมาดังเดิมก็คือจำนวนพันธุ์นกและพันธุ์ผีเสื้อนานาชนิดที่กลับมาปรากฏที่พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ หลังจากการนำเอาแนวทางของ IPM และวิธีการแบบชีววิธีมาใช้ในการบริหารจัดการศัตรูพืชที่นี้ โดยมีการสำรวจในปี 2557 พบพันธุ์นก จำนวน 164 ชนิด พันธุ์ผีเสื้อ จำนวน 214 ชนิด ซึ่งนกและผีเสื้อเป็นตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงสมดุลของธรรมชาติ และความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อม ได้เป็นอย่างดี

3. การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน โดยให้นำเอาหลายวิธีมาใช้ร่วมกันแบบบูรณาการ โดยเลือกวิธีที่ปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มาใช้ตามความเหมาะสมกับภูมิอากาศและภูมิประเทศตลอดจนสถานการณ์การระบาดของแมลง จะช่วยเสริมประสิทธิภาพการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชได้เป็นอย่างดี ทำให้การระบาดของแมลงศัตรูพืชลดลงจนไม่ก่อให้เกิด

อันตรายต่อพืชที่เพาะปลูก นอกจากนั้นยังเป็นแนวทางที่ประหยัด เกษตรกรสามารถทำได้ง่ายโดยเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น สมุนไพรไทยต่างๆ ฯลฯ เป็นต้น และที่สำคัญเป็นแนวทางที่ปลอดภัยทั้งต่อผู้ผลิตหรือผู้บำรุงรักษาพืช (ภูผิงคราชนิเวศน์) ปลอดภัยต่อผู้บริโภคหรือผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ในส่วนของพระคํานักภูผิงคราชนิเวศน์ ได้แก่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์, ผู้ติดตามขบวนเสด็จฯ ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชม, เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในภูผิงคราชนิเวศน์ทั้งหมด) และที่สำคัญที่สุด คือ ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศในบริเวณภูผิงคราชนิเวศน์ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสานหรือIPM นี้ได้ก่อให้เกิดความยั่งยืน ทั้งผู้ผลิตยั่งยืน ผู้บริโภคยั่งยืน และสิ่งแวดล้อมก็ยั่งยืน ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืน โดยแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรมของประเทศไทย ควรมีการร่วมมือกันอย่างจริงจังในการสนับสนุนและเผยแพร่แนวทางการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) แก่เกษตรกร ทั้งในเรื่องของงบประมาณในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ การอบรมให้ความรู้และการศึกษาดูงานองค์กรหรือเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในการนำเอา IPM มาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพทางการเกษตร เพื่อเป็นแนวทางและแรงบันดาลใจให้แก่เกษตรกรในการที่จะเปลี่ยนทัศนคติรับเอา แนวทางและวิธีการบริหารจัดการแมลงศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) มาใช้ในการผลิตผลผลิตทางการเกษตรของตนเองต่อไป
2. รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรออกกฎหมายหรือออกกฎระเบียบที่เข้มงวดในการควบคุมดูแลการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช ภายใต้พระราชบัญญัติวัตถุพิษ เพราะปัจจุบันเกษตรกรมีการใช้สารเคมีเหล่านี้อย่างพร่ำเพรื่อ จนเกินความจำเป็นและมีการใช้ผิดวิธีจนอาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาดังที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือเกษตรกรบนที่สูงที่มีแหล่งเพาะปลูกใกล้กับแหล่งต้นน้ำลำธาร ซึ่งได้มีการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างมากและใช้ผิดวิธีแบบรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดแมลงประเภทดูดซึมที่มีฤทธิ์ตกค้างนานกับพวกพืชผักที่มีอายุสั้น เป็นต้น ทำให้เกิดการแพร่กระจายของสารเคมีมีพิษลงแหล่งต้นน้ำลำธาร และติดไปกับพืชผักไปสู่ผู้บริโภค เหตุที่เป็นเช่นนี้มาจากปัจจัยหลายประการ เช่น เกษตรกรขาดความรู้เรื่องสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช, เจ้าหน้าที่รัฐไม่ได้ใส่ใจในการเข้าไปส่งเสริมให้ความรู้ที่ถูกต้องและเกษตรกรขาดความรับผิดชอบต่อสังคม โดยเห็นแก่ประโยชน์ทางการค้าของตนเป็นหลัก ฯลฯ ในประเทศที่พัฒนาแล้วการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชจะถูกควบคุมโดยหน่วยงานของรัฐอย่างเข้มงวด

3. ควรมีหน่วยงานเฉพาะที่ต้งขึ้นมา เพื่อรับผิดชอบในการส่งเสริมและเผยแพร่แนวทางการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) ให้แพร่หลายสู่เกษตรกรทั่วประเทศ รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลอยู่เสมอสำหรับปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการส่งเสริมเผยแพร่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สามารถเข้าถึงตัวเกษตรกรได้โดยตรง

4. ภาครัฐและเอกชนรวมทั้งภาควิชาการ ควรจะสนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานอย่างจริงจัง เพื่อแก้ปัญหาของชาติ โดยนำงานวิจัยที่ได้มาต่อยอดขยายผลไปสู่การใช้ประโยชน์

5. รัฐบาลควรควบคุมดูแลและลดปริมาณการนำเข้าของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชในแต่ละปีให้มีปริมาณน้อยลง เพราะก่อให้เกิดปัญหาตามมาในระยะยาว

6. หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องโดยตรง ควรจัดทำคู่มือ รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานตามแนวทางของ IPM ที่สามารถศึกษาได้ง่าย และพร้อมที่จะให้บริการเรื่องนี้แก่เกษตรกร

7. ภาครัฐและภาคเอกชน ควรจะร่วมมือกันในการช่วยเหลือและสร้างแรงจูงใจให้กับเกษตรกรผู้นำเอาแนวทางการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานตามแนวทางการเกษตรที่ยั่งยืนมาใช้ในการเกษตรของตนเอง เช่น จัดหาที่ขายผลผลิตให้ตามจุดสำคัญต่างๆ ทั่วประเทศ รวมทั้งมีการตั้งมาตรฐานราคาของผลผลิตปลอดสารพิษให้สูงกว่าในท้องตลาด นอกจากนี้อาจจัดให้มีการประกวดหรือคัดเลือกให้รางวัลแก่เกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จในการนำเอาแนวทางของการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) มาใช้ในการเกษตรของตนเองในแต่ละปี พร้อมทั้งเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชน เพื่อให้เป็นต้นแบบเรื่อง IPM ในชุมชน

8. จัดแสดงนิทรรศการแสดงข้อดี ข้อเสียของการป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบใช้สารเคมี และการป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน รวมทั้งจัดทำแปลงสาธิต IPM ทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

9. รัฐบาลควรส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น กรมวิชาการเกษตรและกรมส่งเสริมการเกษตร ในการจัดตั้งศูนย์เพาะเลี้ยงแมลงที่มีประโยชน์ (Beneficial Insect) เช่น พวกแมลงตัวห้ำ ตัวเบียน รวมทั้งเชื้อจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ต่างๆ โดยมีนโยบายให้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้อย่างจริงจัง และสามารถขยายผลไปใช้ประโยชน์ในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชหรือโรคพืชได้ตามวิธีการแบบชีววิธี (Biological Control)

10. ภาครัฐและเอกชนรวมทั้งภาควิชาการ ควรร่วมมือกันจัดสัมมนาพิเศษ เพื่อระดมความคิดเห็น รับทราบปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนแนวทางแก้ไข เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของแนวทางการบริหารจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (IPM) สำหรับนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป